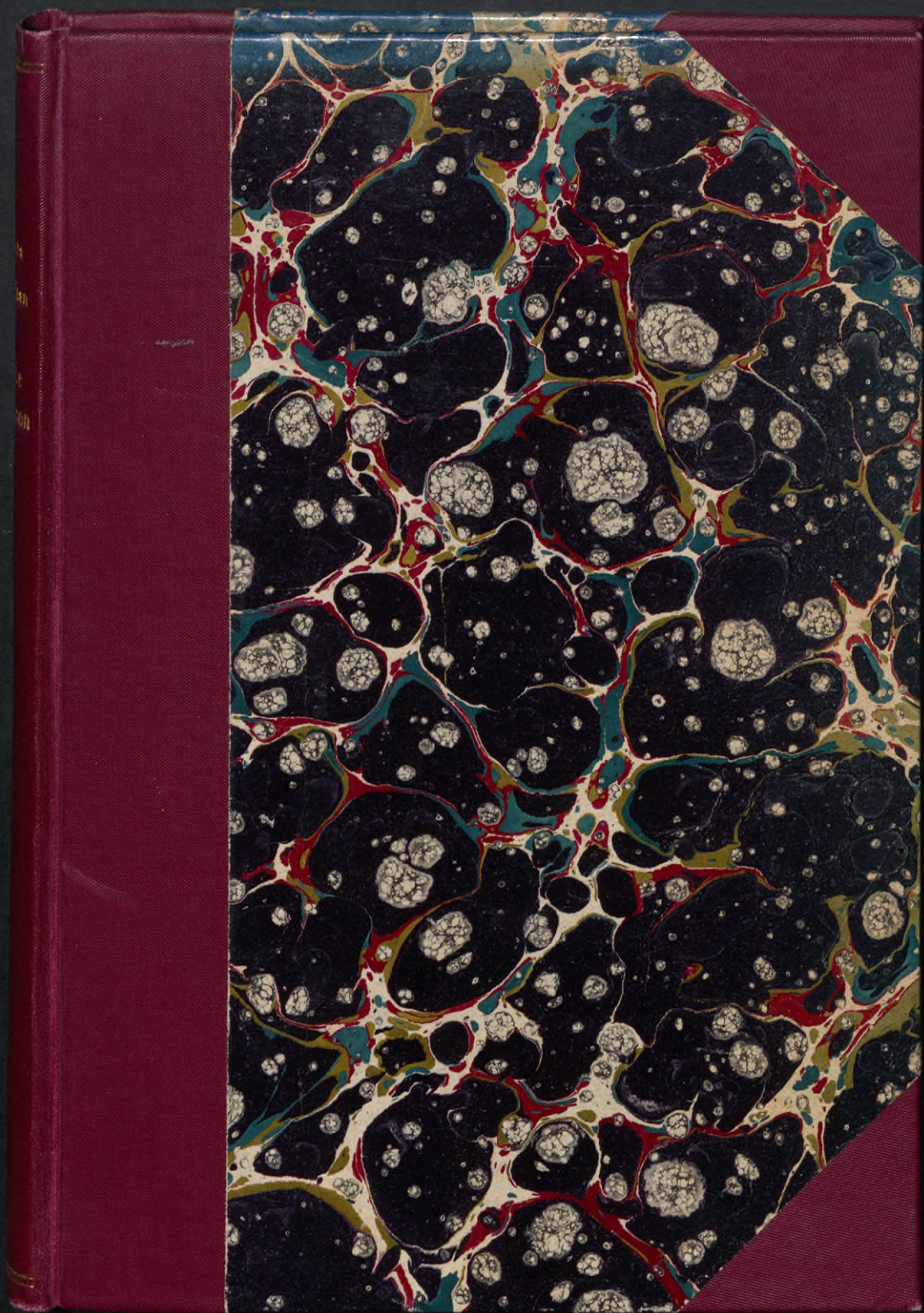

Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitised at Gothenburg University Library.
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text.
This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

Allmänna Sektionen

Litt.

Sv.

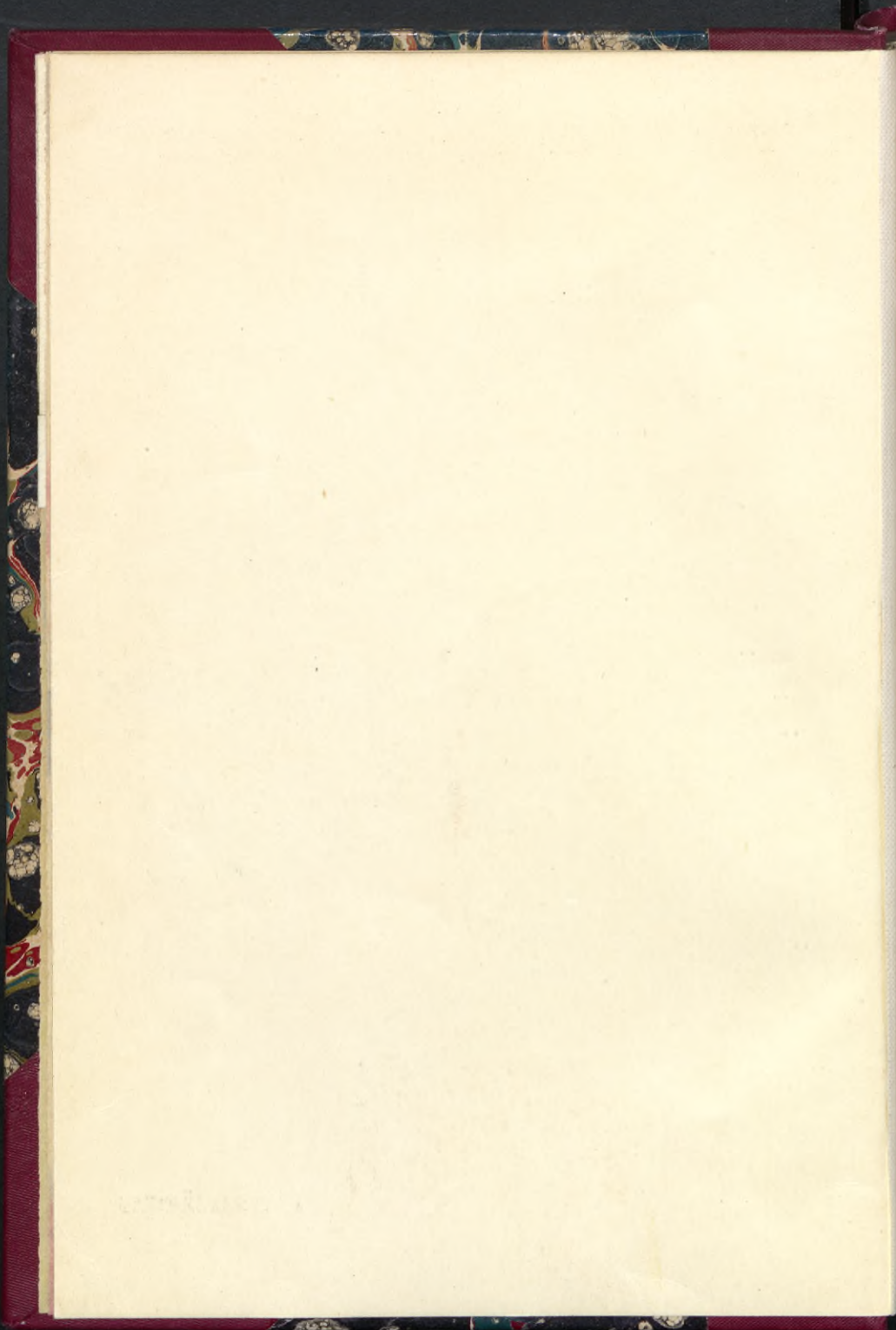
Svarta Masken

Ville Andeson

blir
pracke
disk

Bonniers

VILLE ANDESON
BLIR PRACKTISK

SVARTA MASKEN

VILLE ANDESON BLIR
PRACKTISK

THE
VILLAGE OF
THE

VILLE ANDESON
BLIR PRACKTISK

AV

SVARTA MASKEN

[= Anna Nyström]

AB

STOCKHOLM
ALBERT BONNIERS FÖRLAG

VILLE ANDERSON
BLIBRACKETISK

STAVEN MARKEN

Copyright. Albert Bonnier 1929.

STOCKHOLM
ALB. BONNIERS BOKTRYCKERI 1929

SOM SKOMAKARELEV.

Dom ha länge traggat om hemma att ja skulle söka mej någe jobb eller utbildta mej i nån slax brans, å fassan sa nyligen åt mej på skarpen: "Du får min schäl håppa in i någe yrke, Villem, såru kan bli antingen skomakare eller kårvfabrikant eller jurlekare eller bisskopp, annas blire en vanli slajdis av dej. När ja va i din ållder, va ja utecksaminerad snikkarjesäll me höcksta betyg, å fastatt ja bara hade 5 bagare i vikkan, fösörjde ja både min egen mossa å 2 ojffta mostrar på löningen å feck ändå en sirka 3,50 över te snus å ensjillda nöjen. Du ä inte så vässt darrit funtad i kulan, därför tykker ja du kan börja som elev hos becktrykkan ner i hönan. Han hövde en intelligent jälpere, san i går."

Ja jala ner morron effter å vatt jenast antagen. Skomissen langa fram en 3-bent pall å bjerne strakst me en lexion å figurera me nåra verktyg, å sen stakk han ett stykke läder mot mej å kackla: "Gå nu å lägg de här i blötballjan därinne, så skaru få bulltat mjukt i monn!" Åsså peka han me synl åt ett håll.

Ja snodde å leta, men slutligen hitta ja en ballja me lutfissk innanför domses tjöxdörr, å dit ståppa ja läderbiten, å sen skulle skomissen lära mej snitsa till en halvsula. "Håll lädre me venstra kardan", kåmmendera han, "å kläm till rejält, å trykk me högra tum-

men bakom, när du schär! Gucka på *mej*, så här skare gå till!"

Ja jode prexis någe i den stilen å schärde ett jekla jack i venstra tummen, så ja gedde opp ett gallhoj. Mäster slengde prylana å freste: "Äre påre här sätte du tar effter, så säjera ifrån. Tror du ja har tid å laga tummar, när ja har fullt opp me skor å repparera?" Åsså trulsa han en klut om tummen, mens han morra som ett lojur. Sen sjikka han hem mej, för han tyckte sprikkan skulle lekas, "men kām ijen i monn bitti, ska ja visa rej nåra nya yrkestrix", san.

"De här ä fru Bergströms båtar", klämta han andra dan å vände på en kraffti doja, "tjäringen ä plattfotad, såre böffs ideligen en lapp mittunder blat." Så krita han under sulan å snejsa till en avlång lapp å kapa kantena tunna, å sen harkla han: "Bullta nu nåra minuter på lappen å smäll diten över håle! Stikk hål me pliggsylen fösst å knakka fasten me nåra stykken av dom små stifttena! Ja går in å kekar frukost, men håll dej te paragrafena, de säjera dej!"

Skomissen strök av kniven på byxsvåden å larva in i tjöke, å ja dalja läderbiten, så fönstena skallra. Ja tänkte ja skulle mixtra ihop ett snyckt jesällprov, men de va ett sabla knåpjöra å få dit lappen. Stifttena va apslut för små, å frexten fastna rom i fingerkluten varenda gång ja måtta dit dom. Då håva ja opp nåra rejåla takspik ur byksfikkan å klappa dit dom runtersikring lappen, åre geck som ett valsvärk. Sen vätte ja å bossta å gnidde å snygga till de hela, så lagningen såg jeklit kāmfortabel ut, fast lappen likna en grilljerad fleskkåtlett me kapis ikring.

Hjust prexis i samma momang kām Bergströmskan inkutandes i skolockalen å rya: "Har ni inte kjängen

klar än? Ja ha måst lånt fru Bloms pupper, men nu böver den harpan dom schälv."

"Dom ä fädiga", svara ja å svepte in laggana i en tidning.

"Jösses, så snat — de va ja inte beredd på", gol tjäringen, "ja ä läns på kosing just nu. Men ja kåmmer in å betalar om freda — eller om lörda — eller kansje en dag i nästa vikka." Åsså ånga hon iväg me mitt jesällprov, å ja tog i håll me ett lutande lackmaron, som skulle klakkas, å mennas kåm mæster tebax å satte sej å såg mildt ut.

Men meresamma flög dönn te lockaln opp å Bergströmskan for in me tjängen i näven å böla: "Va äre här för slax lagning? Kika här på min stakkas, oschyltiga fot!" Åsså lyffte hon ena benstaken mot skomissen å gapa: "Ja sitter i mitt lungna tjök å krånger på mej tjängen me fart å ränner 47 långa, vassa spikar jenom både strumpan å tjåcka kjötte. Nu låter ja heckta er för blodföjfftningsfösök å mordiska anslag, så ni ska nog få punga ut me abnårma summer för sveda å värk, era hedningar!"

Becktrykkan satte brillena på nosen å spenka in i dojan, å ja varsna att de ryckte hemskt i sjägge pån. "De ä Villem Andesons fel", grymta han, "men han ska antingen bli avsatt eller suspangderad, de kan frun klappa sej på. Vi ska jöra om lagningen för samma pris, så kan vi ju kvitta me svedan å verken." Åsså stega han in i verkstan å haka av sej svångremmen, men då rusa hans egen tjäring in me läderstycket i kardan å gasta: "Vaharufått för en lymmel te lärning, Olaus? Ja håvar opp en bit lutfisk ur balljan å läggern i grytan, å när ja ha kokan i 3 timmar så

äre en läderbit, som ja förspillt både gas å kraffter på!"

Skomissen facka remmen å sickta på mej, men ja bokka mej å slank föbi rom å skena hem som en uppjagad hinckst.

Så nästa vekka får ja välan söka mej nytt knös.

I SJARKUTTERIAFFÄR.

I måndass mosse klokkan 7 va tummen hoplekt, årå ringde fassan till en kjötthanlare på Söder å gol: "Vill herr Bräckman ge min sån angaschemang å jöra en kårvmakare åven? Han har anlag åven i den branssen, dässutom jälper han jäna till me eckspejeringen."

"Jaha, de skulle passa prexis, för mitt ena biträde ha vatt oppnosit i dag å fått sparken. Herr Andesons sån kan inställa sej hux flux, så hinner han bli inkjörd i ämbetet", svara kjöttmånglan.

Fassan slengde åt mej vepan, men mossan kåm me 2 paket å jama: "Här haru ett par fraller, fallatt du blir sugen. Pålägg kan du sno åt dej där. Åsså äre ett snyckt vitt förklä me bröstlapp utav mina, för de behöver du. Mopsa rej inte mot överheten, fönn du blir yrkeslärd!"

Ja tog paketena å skena iväg, å när ja kåm in i slackteributiken, dök kjötthanlan på mej å klämde armmusklena å gnägga: "Äru stark, grabb, såru för-mår lyffta på ett lår?"

"Ja, ja lyffter bägge mina egna på en gång", svara ja å bokka mej.

"Haru nåra juridiska anlag, såru kan schilja på rom olika kreaturen?" drilla han.

"Ja vars, men fallatt dom ä levande, kjänner ja föståss bättre ijen dom", sa ja.

Hanlan flabba till å knakka mej mellan kotena å gaffla: "Jaha du sätter dej snat in i rom kjöttsliga be-

greppen, de märker ja. Ställ dej nu i affän å lär dej trixena! Mens du kuschar sjarkutterier me den ena kardan, får du blanda till kårvsmet me den andra å dässutom lägga ett ben på vågen emillanåt, så kundena får lite välväget — begriper du?"

"Jarå", svara ja å satte på mej mossans förklä me kråksparkssystem runtersikring å en stödi fikka på magen. Biträdena flina, men hanlan gedde mej en rekorderli kjöttkniv, som ja feck hänga över.

"Du klarar nog oppet", mena han, "å äre såre knyter sej, kan du ropa, för vi andra hålls i spesseri-affän."

Ja ställde mej i givakt, å strakst kām de en tant i plysskappa å långsjal å kika ikring sej å rynkte på kran. Ja drog kniven å geck emotna å fråga: "Vafärelovåvara?"

Tjäringen blengde till å kraxa: "Jaha, ja vet egentligen inte — flesk har ja tröttnat på, å frexten har ja bägge sjinkena kvar."

"Ja, de märks", kvittra ja å bokka mej. "Men här ä en präckti kjurnakke, som frun kan jöra får i kål av." Åsså visa jana en åmig okslårsbit.

"Dra in hakan", freste tanten, "va ä han för en slax eckspedit?"

"Kansje frun hellre vill ha ett käkslag", tyckte ja å hala fram en halv svinskalle.

"Nä, gå å heng sej breve skrovena!" morra madammen. "Han ä ju inte fullt frisk." Åsså haffa hon kassen å skena ut ijen.

Sen segla de in en ny fru, som såg ut som en drake, å pussta: "Har ni nån fin tunga, så låt mej se påna jenast, för ja har bråttom!"

Ja räckte ut tungan åtna ända ner till hakspettsen,

men då haja draksjeppet till å fösvann jenom dönn som en blikst.

Ja tykktere va jobbit knog, så ja skar opp 13 medvusstsjivor å lag på en fralla, men mesamma ja bhynte mugga, svassa de in en hushållskunnig kokeska me korj på armen å slamra: "Ja skulle ha en okssvans till såppa, för hesskapet ska ha främmande i dag te middan."

Mackan fastna i lufftstrupen, men ja håppa fram å hosta: "De finns inte så mycke som en svanstoffs i dag, men i monn kåmmere in flera hundra par stiliga okssvansar. Å om hesskapet vill vänta tess om onsdag me middan, gåre an å få tjöpa sjarmangt fleskkårv, ja ska mala lite skrot i dag å röra till såppan i schymningen."

"Nä tack", sneste kokeskan å geck baklenges ut, "dom kårvana kan ni behålla schälva."

Om nära minuter strosa de in en annan kratta å bejåde $\frac{1}{2}$ kjöttfäss. "De ska vara hälften kalv", kackla hon å såg vickti ut.

"Ja, ja får inte ner varken en halv eller hel kalv i kjöttkvan", svara ja, "utan frun får ta de som finns kvar." Jenast kåm ja å tänka på att ja skulle lägga dit ett ben för å öka vickten, så ja lag opp min höggra påk på vågen å ballansera på den venstra, fast de va väldans marit. "Nu äre närmare 2 kilo", stånka ja, men meresamma oppservera ja att kjötthanlan stog bakom me hemsk uppsyn. Han högg mej i nakken å röck ner mej å viffa till mej me kardan, så ja såg dubbelt så många schärngåssar som i hjulas. Sen skaka han mej å röt:

"Gerej iväg hem, din jenomkorkade kritskalle, innan du föstör min fösstklassiga affär! Hellsa din sågspåns-

filare te fassa att han ska få på nöten, för att han sjikkar hit sitt jemena yngel, som bara har anlag för rakkartyg!" Ässå hyva han en gammal jökalvlever effter mej, så ja måste ta på karutten.

De vatt föstáss barschning, när jag kâm tebax hem ijen, men ja framföde slacktans hellsningar, årå vatt gubben illsken på kjöttmånglan i ställe, å när han sen feck syn på slacktarkniven, som hengde fast på mej, jusna han i nian å grymta: "De va i alla fall kulimang att kniven följde me rej hem. Den ä konväxt slipad å passar prexis å snitsa till dom nya sängbensmodäl-lena me. Såre va ändå nyttit att du kâm i sjarkutteri-lära ett tag."

I FOTTOGRAFILÄRA.

I tisdass feck ja börja jobba hos en fotograf, som annångsera i tidningen effter en velartad yngling. Fottografen va en hyggli prick, å ja feck fösst trenu mej me å hemta bärsa åten, men sen sa han: "Följ me mej nu å se effter hur ja jör å fösök å vänj dej ve både mörrker å daxljus, så kan du snat pracktisera på egen hand. Men mennas ja tar mej ett bloss, kan du lubba ner till fru Pärson i Tysska Brinken, för den morrhåppan ä schyldi mej kosing för en massa påträtt. De ä både kabinetts- å visit, som ja jode åtna i fjol somras. Lemna henne den här rekningen på 35 krisch å hellsana att håken tarna, fall hon inte piper fram me kovan."

Ja skubba dit å ringde på domses dörr, å när fru Pärson öppna, lyffte ja på tovan å sa: "Ja ä hitsjikkad för å få betalt för alla dom kabinettsvisitena frun jode i fjol somras. De ä hela 35 bagare."

"De va löngn", skrek tjäringen å såg perplecks ut. "Ja ä inte schyldi ett korvöre för en enda sån visit, för ja går höckst sällan utomhus." Åsså drog hon in skal-len å låste om sej.

Fottografen illskna föstäss till å svor på att han skulle åka dit direckt å pressa fram kosingen, men innan han fösvann, ropa han på mej å kackla: "Ja kansje blir botta ett par timmar, för ifall ja får mina krisch, går ja å lunchar på Pellikan. Du kan damma plåtana å steda lite i labbratoriet, å kåmmere nån

sittning, så låssas att du kan, men säj att daxljustet ä yttest olempligt i dag å be rom kamma tebax i monn i ställe.”

Sen skena han bott, å ja tog mej ett knaster ur hanses ask, men strakst håppa de in en smätt jassböna me polkahår å kvittra: ”Kan man bli påträtterad i dag i snyckt format? Ja vill se ut som bröstbilden neri sjylltlådan me bara ett vitt sjinn över venstra ackseln.”

Ja tykktere va fånit å dilla om daxljustet, så ja beddena plassera sej på en tabburet i atteljen, å där krängde hon av sej silkeshjumpern å lag en vit kaninboa över ackseln, men hur ja vende å vridde på fottografiapparaten, såg ja inte röken av kroken.

”Ska ja kansje sätta en mursch på mej”, fråga hon å klabba en svatt rundel på käken. ”Ligger håret bra? Ja ha nyss permanentat mej. Vatt ska ja titta? Ska ja öppna läppana, så tändena syns?”

”Titta under de där gamla skåpe därbotta”, kammendera ja. ”Knip ihop mulen å se inte så malli ut! Åsså sitt apslut stilla, tess ja ropar klat!”

Jäntan satt stilla men såg besk ut. Ja klämde på bollen, som hengde fast ve kameran å lättna sitta i 12 minuter, men då for hon opp och freste: ”De är rena nippran!” Sânt här brukar gå på ögonblikk.”

”Ja de ä på rom sämre atteljeena de”, svara ja, ”men här knuschlar vi inte på tiden”.

Jäntan slengde på sej kappan å gorma: ”Den här fottografiatteljen missrekammenderar sej schälv. Ajöss!”

Ja kjände mej lungnis ijen å bjynte damma å tårka varenda plåt i mörkrumme, men rätt som de va stövla de in en bonge från lande å harkla: ”Vill henn ta ett

enkelt provkort av mej? Min sån i Vasshingtån ha sjukka mej 5 dollar ekstra, för han ville ha ett fotto-grafi av sin farsa, så ja ha åkt in te stan i dag bara för påtträtteringens skull."

"Ja vassego stig in å ta plass", svara ja. Den här gången geck de å få korn på pajsarn, såre bjunte bli inträssangt. Han ville ha helfigur, san, för att grabben hans skulle oppservera dom nya stövlana.

"De va höckst kuriöst", ropa ja, "ja tror nästan ja får henga er i lufften me föttena opp, för ni står oppåner på plåten."

"Kansje de går å vända på korte i ställe, när de blir fädit", mena gubben, "för jaggu ja är nån ekvilibrist, de säjera då."

Ja kila in effter en kasätt å drog ut lukkan å jode prexis som fottografen schälv, å gubben stog som en sfincks i flera minuter mens ja tröck på bollen. Ja låva bongen ett provkort tess lördan, årå stakk han fram kappsäcken å takka mej höcktidlit.

När fottografen kãm hem dök han jenast in i mörk-rumme å jobba, men så åkte dönn opp me en smäll å han halka ut me en plåt i kardan å rya: "Va i hellsefyr äre här för slax mystifikasjon? Här står ja å framkallar frihærrinnan Hjärnspekk å varsnar en övereksponerad bonde med breda jordbruxdrag, som står å grinar brevena me händerna i byksfikkena? Haru eksperimenterat me kameran mens ja va ute, grabb?" böla han å fiksera mej skarpt.

Ja neka frankt, men fottografen tog mej över halls-kotena å morra: "Svara, va haru jott, mens ja vatt å lunchat?"

"Ja ha dammat varenda plåt därinne", hicka ja, "å snyggat opp de hela."

Fotografen slank in i mörkrumme å spenka ikring sej, men meresamma for han ut ijen me en hoper plåtaskar i nävana å röt: "Föbaska mej tror ja inte du ha öppna dom här föseglade kattångena å dammat alla mina juskjänsliga plåtar, din ofjällade tossk! Du ha föstöt plåtar för sirka 100 lock."

Åsså öppna han dönn å gedde mej ett hallån, så ja åkte utför alla 5 trappena, för fotografer bor hjemt höckst opp, årå begrep ja att han inte jäna ville ha mej tebax ijen.

SOM BARBERARLÄRLING.

Ja feck nys om ett ledit jobb jenom Jånnes brorsa, de va hos en barbis, som behövde en lärling, å ja kila strakst dit å presangtera mej å frågan hur stor löning ja kunde få. Mästan kika skarpt på mej å gnägga: "Jaså, du ä den ejentliga Villem Andeson, som alla rakstuger känner till jenom Kassper. Vissligen äru ett eckta frö å ser ytttest fräkk ut, men ja kan ta dej på prov, bara du inte schär hallsen av kundena eller rakar dom på galna ställen. Schöteru dej, får du 10 lock i vekkan. Fösst fåru lära dej tvåla in å vänja dej ve att bekjäna damer å herrar me lätt å anjenäm hand, åsså får du lära dej strigla knivana, å sen måste du trenu dej å mjuka opp handleden, för rakningen måste sje me en viss schvung, san å vikka ellegant me högra kardan.

"Ja ä inte prexis botta i yrket", tyckte ja, "för ja raka Pettesonskans hankatt på ryggen i somras, åre geck galant."

"Jaha, de va kucklimukk", grina barbisen. "Så fott du blir lite van, skaru få ta eksamen på nån länning, som de inte ä så kinkit me. Snygga nu opp peruken på dej me eleksiret därbotta å försök å luckta gott för hjemnan!"

Sen öppna han raksalången, åre kåm tjäckt me kunder, så både barbisen å biträdet feck brådis. Slutligen trengdes dom orakade gubbana, årå visska mästan åt mej: "Ta å tvåla in den där fetknoppen te

venster, å sen kan du fösöka raka lantissen därbotta ve fönstre, han är redan intvälad, men ja hinner inte schälvl!"

Ja håppa på den fössta jupingen me tvålen. Han såg ut prexis som mossans stössta kacktus, men ja tvåla frisskt, å sist polera ja kran pån, så löddre åkte in i både matgluggen å nosen å han bjunte fresa: "Nej, gå i klåster, din føbaskade klåpare! Tänkeru tvåla in mina andningsårgan, ska tusan ta rej", åsså gnidde han sej me handduken, så han vatt lik en fötrampad gräddbakelse i nian. "Kåm hit å jör mej fädi ni som ä naturliga barbissar, den där ynglingen kan ni sjikka ner till Jericko å låtan raka murana där", hojta han effteråt.

Barberan schälvl stega fram, men ja högg en kniv å bjunte me jeppen nere ve fönstre, som hadde helsjäg å bara skulle rakas lengs effter käkbene. De va en rejäl galåss, för han spende ut kindena me bussen å ja feck skrapan krafftit, men när ja sluta låg han kvar å hadde svimmat av blodfölust, fastatt han hadde halva hakan å $\frac{2}{3}$ av örona kvar. Dom feck duschan me ådekålång å alla slax vatten, men när de jusna i järnan pån, svor han över att haksjägge va botta, så barberan feck gen en tub sjäggväkstmedel, innan han loma av. Ja feck föståss en skopa själlning å vatt tillsagd å trena mej på någe som inte hadde liv, årå varsna ja en pällskrage på en rokk, som en fabrikör hengt opp, å den tog ja å raka bott vattenda strå på, så sjinnbotten vatt blank å slet som en plåtskossten.

När fabrikön kåm å facka pällsrokken, vatt de föståss ett helsickes liv. Han gorma å slog labben i ett bord, så korrken håppa ur 8 hårvattensflasker å låva barberan både stämning å sjikan i trykkprässen,

fall han inte langa fram me 100 bagare på röda mormangen.

Barberan gedden en 100-lapp, men ja feck en snyting å han befallde mej å hålla mej lugnis, tess han rakat kundena, så skulle ja få jement me prygel, men då trippa de en modän gaj in å pep: "Kåss, så mykke fålk, å ja som tänkte bli sjinglad å rakad i nakken!"

Ja kuta fram å jode en nångsjalant schäst å visska: "Vassego, fröken, ja ä ledi, kårmer strakst!" Åsså röck ja åt mej en sacks å blynte snagga jäntan ikring kulan, å sen tvåla ja in nakken påna å skrapana bak på hallssenena ända ner te 5-te ryggkotan utan att barbisen såget, för han va strengt upptagen.

"Fröken blir kjusigare än alla sina bekanta", drillla ja å brändena me tången, så hon haja till. "Kika nu i apglaset, får hon se!"

Donnan reste sej å titta, men när hon feck syn påre klippta sköret, trilla hon tebax i stolen å gola å gapa, så rom andra kundena baxna å vridde på skallana var-enda en. Håre va bottrakat kring örena, å övest på skallen stog de opp som en piggsvinsrygg, å luggen peka rakt ut prexis som stråna i en panelbosste. Hon likna ett skalperat bärjtroll, å både barbisen å alla gubbana frös, när dom spenka på kroken.

Ja begrep schälvt att de inte såg fullt modänt ut, men när barberarn sen krängde av sej rokken å spende ögena i mej, visste ja att smockan hengde över mej, så ja smet ut bakvägen å kesa min väg.

Effteråt sjikka barberan en rekning å krävde fassan på sirka 200 krisch. Gubben läste rekningen höckt för mossan:

”Utbetalat ny pällskrage åt fabrikör Rundelin, föstöd genom er såns rakning	100 lock.
Utbet. sveda och värk åt lantman Gustaffson, kniv- skuren av dito,	50 lock.
Avrakat, stympat och skövlut en ung flickas hår, vil- ket jag ersatt med eget dito	47 lock.

S:a 197 dito.

Men de ä klat att fassan ger 17 i betalningen.

S O M S K R Ä D D A R E.

Den här vikkan har ja hatt anställning hos en obe-
kant skräddare, men de geck okkså åt pipan, annas
hadde ja vatt kvar än.

"Du sir ut å kunna schöta bå sacks å prässhjän",
jama skräddarmästan, när ja kâm, å visa alla gaddana
som va botta i mulen pân. "Lägg slingerväkstena i
koss å håll dej kvar på bode, skaru få träckla kamfass
på en repparaschonrokk å lära dej sy i knappar på
finurlit vis."

Ja satt där å knåpa i 2 dar å pillra dit 4 knappar,
men när de va klat, kâm skräddan å morra å befalle
mej å flytta allihop, för dom satt sickssack millan hå-
lena. De va prexis inge ladit jobb, tyckte ja, utan ja
yksa i ställe till nya knapphål emellan dom andra,
såre vatt 4 knappar å 8 hål, åre ansåg ja räkkte på
en vardassvepa. Mästan syna inte plagge effteråt, utan
ja hengde rokken i skuggan å såg oberörd ut.

Skräddan gilla både sponken å biran, å i onsdass
midda streckte han på sej å gol: "Förbaska mej lägger
ja inte av jobbet för nåra timmar å går ut å jör mej
en glad stund. Fallatt vacktmästar Hanson kâmmen
in å bromsar över sina braller, så hellsan att han ska
få rom i monn bitti, men kom ihåg att vi sällan håller
ord. Å kâmmen grosshandlar Fyllkrona å vill beställa
brudgumssvidringen i dag, så säj att ja ä ute å intjöper
ett måttband, för ja har inget som rækker för hans
vålým. De vässta ä att ja låvat grundlägggarbasen i

11:an en ny byksbak i dag. Den ä vissligen tillskuren, å äre såru kan träckla diten på någe venster, vore de kul. Du kan i alla fall visan att den ä i värket, fall han lever en liten hjekel härinne."

Skräddan fladdra ut, men om 1 kvart ånga vacktmästar Hanson in i verkstan å hojta: "Var ä mäster i dag? Å mina inlämnade sjeviotsbraller vidjorda å prässade? Ja måste apslut ha rom tidit i monn bitti. Sjikkar ni inte opp dom före 6, tar håken er."

Ja låva å ta i håll me rom strakst, årå satte han fart ut ijen. Dom va lite ruggiga neri kanten, så ja snitsa av dom sirka 12 tum, å sen träckla ja opp en vikning, som mossan brukte på fassans stuprör, å effteråt präsja ja på rom, såre rök å osa i hela lockaln. Men när ja hadde rom klara, rusa grundlägggarbasen in å flåsa: "Ja ska ut i monn kl. 5 å lägga grunder å åger inte ett rejält par bykser. Har mäster inte lappat baken på plaggena, som han låva, så tar ja tebax dom som dom ä."

Ja stakk fram blakkena å visan att hela baken va bottklippt, årå vatt han engsli å fråga, om dom kunde bli fädiga millan 6 å 7, åre låva jan me en sjangtil bokkning. Men mäster höll sej botta, så ja vatt tvungen mixtra me byksbaken schälv. Ja träckla fast lappen me nåra långa styngn, fast de strama i alla vinklar, å sen klämde ja dit me ett hett prässhjen, såre vatt både blankt å snyekt.

Strakst före 7 levrerera ja både vacktmästans å grundläggans braller, å när skräddan kåm hem vatt han höckst belåten å klämta: "De såg ja pårej, din prick, att du hadde enårma skrädderitalanger. Här haru en krischa, för att du inte ä bakom, när de jäller."

Men morron därpå vare kirrat. Mästan hann knappt ur sängen, fönn vacktmästan for in å gasta: "Hur i fridens rejjoner har ni bure er åt me mina braller? Dom ä så åt helsikke prässade, så ja måste gå me bena effter varandra å ha knäppningen i ena sidan. Dässutom ä rom avtagna strakst nerom knena, så kall-sångerna syns ända ner, å rom ä långt ifrån rena. Ja kan apslut inte vara i kjänstjöring i dag, så ja fodrar betalt för både bykser å arbetskrafft."

Skräddan vatt skakis å gnällde: "Ja va botta schälv i går å tog mått på nåra riggar, såre här ä min nya lärlings värk. Men herr Hanson får låna mina egna rör i dag, mens ja ökar ut å prässar om plaggena. Här henger allti nåra herrskapsbykser, som ja schälv kan använda i ställe."

Vacktmästan gnugga sin väg men kjörde ihop i dönn me grundläggargasen, som kãm in me en sijnntroja hängandes över finalen å vråla: "Hur vågar ni behandla en kund i min ställning så jenomgående nångsjalant? Ja åker utåt Melarhöjden i mosse för å lägga grunder, men när ja bokkar mej för å passera den fössta hönstenen, brakare runt ikring eran føbaskade lapp, å yx kax trillar han dãn å blir liggandes på marrken. Arbetana flabbar åt mej å hela grunden blir osäker. Frexten ä mina bykser uppstekta å brunbrända över hela baken. De ä egentligen inte mer än 2 ben som henger fast ve linningen. Ja fodrar ett par benkläder av eckta kårderoj, annas har ni er en stemning på hallsen."

Skräddan blekna å hicka å bedde om ursjäkt å låva klara undan en våd i slengen till ett par nya plagg åten, årå stövla han äntligen ut, men skräddan knakka till mej me prässhjäne oppepå kulan å freste: "Från

å med i dag får du galässen. Här skaru få ditt betyg
hjemte vanatiga rekåmmendaschoner.”

Å där satt skræddarpajsarn å kraffsa ihop:

”Att lärlingen Villem Andeson är till skræddaryrket
alldeles oförmögen okk dässutom handlar schälvrådit,
syr okk prässar som ett fårhuvad samt skandalisserar
hederliga firrmor, varder på bejären intygatt.

K. Rokklund,

byksskræddare på Västermalm.”

I MURARLÄRA.

"Om onsdag fåru pallra dej iväg te murar Svänson, Villem", sa fassan åt mej i söndags kvell, "så kansje du har utsikter å kamma fram på murarbanan. Han ha låvat inprenta både stenar å bruk i skallen pårej, men du böver inte anstrenge dej, för i de yrrket tar dommet lungnt. Du kan rigga dej i mitt avlaggda blåstall, för de passar nog, fallatt du kavlar opp ärmar å byksben $\frac{1}{2}$ meter."

"Blåställe ä kajko", bräkte mossan, "de har ja sytt ett livstykke åv. Men ja har en bit randi bollstervarsväv, som ligger, åre snörper ja ledit till ett par överdragsbraller av me hengslen över akslanna, så kåmmer grabben å se både snygg å kåmfortabel ut."

Åsså väckte rom mej tidit i onsdags mosse, å ja feck pallra mej iväg te 1 ofädit hus, som låg i en haksväng ve rom södra kustena.

Murarbasen va inte synli, men när han kåm stånkandes, satte han sej på en teggelhög å gnidde sej i flinten me en kulöt snusfana å pussta: "Fy attan, va en kjänner sej sjack, fastatt en inte ännu ä kåmmen ricktig i gång! Ja fålåv å ta ijen mej ett ryck, innan ja doppar slevan i lervällingen. Kila ner å tjöp en bira, fallatt maggasinstjeringen ha fått opp butiken!"

Ja högg en tompava å galåppera effter drickat, men när ja kåm tebax stog de 2 andra fullfjedrade murarkillar där, å rom blengde på mej å gorma: "Va tu

singen ska vi me en röhåri jälpare å jöra? Så bråttom har vi välan inte. Då öppnar vi strejk.”

”Bry er inte”, klämta basen å halsa bärsan. ”Ja ä höckst pärschonli vän me hans fassa, så ja ha låvat att ge grabben en practisk inblikk i murarbransen, för han saknar inte scheni. Han ska få knakka lite på brandgaveln då å då, å frövrut ser han ut å kunna maska bra.”

Ja hala på mej bollstervasbyksena, som va trångare än trickåer, å strakst lag dom 2 murana opp vasitt fösmedlitt flatgrin, men då hojta basen: ”Opp på ställningen me er, era tordyvlar, å jör huset högre! Ja ska schälv egenhändit undervisa min elev.” Åsså lag han näven på akseln på mej å kvittra: ”Sirkullera ikring mej, så mycke du kan å ställ dej inte inunder å glo på rom där starana, för då fåru mesamma en slabba bruk i nosen. Nu ska ja fösst gerej nåra teoretiska frågor — vet du egentligen vare ä för slax bruk som begagnas vid murning?”

”Åkerbruk”, svara ja me en enda utschungning.

”Tjyss mej på frångten, du ä ju en jedigen rakhyvel, när de jäller facket”, gol han. ”Men vi ska välan practisera fram föstånde pårej i ställe. Du kan få bjynna me att lägga nåra skifft nedest mellan bjelklagen, för där äre inte så kinkit. Du lägger teggelstenana sicksack, än på långsen å än på tvärn, åsså klabbaru fast de hela me nåra slevar bruk, men laga att de verkar prexis. Frexten — fall du har lust, kan du lubba me mej, för nu ska ja schälv lägga nåra stenar till på norra gaveln, å om du ställer dej inunder å vender opp korppluggana, skaru få se hur de går till å bygga hus me stor fat.”

Murarbasen håva tag i spanne me lervällingen å

balansera sej opp på ställningen, men yx kax brakare till å han satte begge stockana i vädre å slog en vålt å vatt slutligen hengandes i knevekkena. Han högg klona i brådan å knarta sej opp ijen, men sen ropa han åt mej: "Du föstår välan att de här va en ren olyxhändelse, som inte får förekomma ofta, om husena ska bli fädiga. Men ta mej håken, feck ja inte en nervsjokk, så ja går inte opp mer i dag. Du får hållas här ensammen på den här hörnan, men lägg som sackt bara ett par skifft mellan bjelkana, å blire nån tid över, kan du vila rej. Men skulle byggmästan bli synli å fråga vem du ä, så säj honom att du studerar anonymt som teggelputtsarelev ve olika byggen å tänker ta inschenjörseksamen i framtiden. Åsså hallta murar Svänson iväg bott, men ja tykktere va pin skåjtit å få bygga hus, så ja flytta mej ner i en hörna, som nyss va påbörjad å lag de ena teggle påre andra, å slutligen ställde ja stenana på kant på långsen, så huse bjunte se abnårmt höckt ut. Sen vände ja på en bytta å klev opp för å räkka högre, men då stolpa byggmästan fram bakom mej me labbana i fikkena å gasta: "Nä dra nu in i Överjärvas alla fillialer — va äru för en utböling som sitter här å leker å sätter teggle på kant å jör kattgluggar? Vet du inte att arbetsstyrkan ä fulltalig? Bott härifrån, annas skaru fårej en slängtjyss, så bena kroknar!"

Ja visska någe om teggelputtsareksamen, men då gedde han mej ett slag me tjäppen bak på hasena, så ja måste skubba från bygget. Fast ja tykktere va jökiasst att ja inte hann byta blakker utan feck löpa i rom randia bollstervarsrörena jenom hela Söder.

P Å TRYKKERI.

Jenom Jännes fassa, som ä typograf, vatt ja anställd på tidningstrykkerit där han jobbar, åre tyckte ja va hemskt livat. Men både sättana å trykkana hadde brådis för hjemnan, å när ja stog bakom dom å tänkte inhemta kunskaper, vinga rom bott mej å gasta: "Lägg dej inte i den här spenaten, grabb, utan håll dej hellre bott i hönan me dina ensjillda typer, tess du kan mixtra ihop ett fönufftit ord. Har du inget manus, så sätt va fadren som hellst, å sen kan du jöra ett proffesoriskt avtrykk å visa facktorsbasen, ifall du ä järv. Machinsättningen schöter vi om schälva. Laga bara att du ä kvikk å har lite trykkfärj på labbana."

Jännes fassa slengde fram en gammal notis åt mej, å den skulle ja trenna mej på, san. Ja ställde mej å knåpa framför 1 kast å pillra ihop sattsena, å när ja hållis i 3 timmar stega ja fram å visat för facktorn, å han såg rätt inträssangt ut, när han lästet.

"Enn 3vlig säng- ock mosaikfäst jikk under snö-dagen av stalpen i Flokets B. Husal på PSSföseningens halvöresmöte. 1 ambullanskör på 150 räster vedmerkade hjemte fru Sjarl8 Kralson, som 7ngande utförde 1 oslosång, ock fräknana Pellerson, vilka ekvexerade 1 dublett under enårm tillsnytning av fultalig pulbik. Dräffter avåts armerad suppe, varpå kåssör Grinkvast uttrakade 1 skål för 5ininena samt höll 1 överdrag om förbandets utbuckling från 0881talet till år 6291. Sommarträdet avlusades kolckan 10."

"Nej, gå å lägg dej lengst under tryckprässen!" röt facktorñ å hyva trykke i skrotlån. "De ä uschlaré än om en ofödd urmennicha hadde sattet. Ge rej hellre in i stensprångaryrret, för där behöffs inte fullt så mykke föstånd! Urschh!" Åsså spotta han bakom en trykkare å strosa in på kontore.

Ja jala tebax å försökte sätta en annångs me fetstil, men när ja fekken klar, lag hela trykkerit opp ett hälskottans flatgrin, för teksten stog bakåfram i den här fårmulaschonen:

".raspilS, rojörT, ropmurtS, rakuD
sapmuls troB."

Men fram på dagen, när basen va utgången, vatt sättana tösstiga å smet bakom machinena å åkte in i pollitik å strejkrörelser, årå hållde ja mej framme å tryckte på knappana å jode nära upprykkande inlägg i både daxnyheterna å annångsena, för ja hadde fått en inblikk i hur dom jobba me pilligurena. Dom märktet inte utan jode fädi blakkan me abnårm fart å leste kårrektor på haffs, å sen ekspijera dom ut upplagan pottsjonsvis.

Men andra morron, när ja kåm, stog alla redack-sjongubbarna kring facktorñ å leste höckt å svor, såre osa svett papper. Dom toget spaltvis å blynte me pollitiken:

"I andra kammaren kommer högern att låssa på tankana okk sätta full fart framåt, och då dessa politiska moment innefatta att pillsnerdicka endast får kurschas å appteken, bör detta ärende naturligtvis behandlas så fort fru Jonson fått nya gummiklakkar på dojena.

KONSERTFÖRENINGEN

hade på onsdagen som gäst en rysk sångerska, som tonade så jökigt att Petter Bergson geddena ett hallån vid utgången.

Hon började konserten med Schuberts ballad

Var lungn för mej i jedur

och visade sig vara en utmärkt begåvning
jenom att schunga Pollkan går i slutet.

MUL- OCH KLÖVSJUKAN

synlig på Kapptensgatan i Ståkkålm?

MAGSYRA OCH HALSBRÄNNA

tar man bort genom att intaga
Huggen okk sågad ved i parti eller säckvis.

EN SJINGLAD ÄNKA

kvarglömd i bil. Upphittaren ärhåller ingen jeder-
välling."

"Fy för alla skuggans dalgångar, sånt blamach!"
rya ansvarsfulla utjivarn å tvinna hakbosste. "Vem 17
har fingrat på machinerna å satt dom här jement arti-
fissiella raderna?"

"Ajajaj — nu begriper ja, de ä Villem Andeson",
gapa en av typena, "han är ytterst velkjänd för sina
tjyvtrix. Ja sågen frexten ett par gånger i närheten av
Fröjdmans machin." Åsså vände hela surven sej emot
mej, men ja laga att ja va kvikk å åkte blikstsnappt
ner effter lestången me hela trykkerit i faggena, å ja
todes inte andas fönn ja kåm te Slussen å vatt inblan-
dad i trafiken.

SOM PROVRESANDE.

Ni begriper välan att Villem inte ligger åt de prack-tiska hålle, tyckte Klasse, när han va hemma i söndass. "Han sicktar apslut mot högre mål, så ja ska min schäl ta hand om grabben å låtan bli provresande för min firma. Han ska få jöra nåra små resor utåt bonnvischan å imponera på lanthanlana me sin fräkkhet. Dom sparkar frexten sällan ut en ståkkålmare, å även om så sjer, faller han inte i stendläggningen utan i uppodlad marrk eller mjuk lera. Ja skulle föståss kunna je mej iväg schälv, men ja ha fått en ny tjangs, som ja måste uppveckta för hjemnan."

Mossan tyckte de va tragickst att ja skulle kajka ensammen kring hela Svärje, så hon snöt sej i skurförklät å jama: "Låva mej att du sjikkar ett lyckstellegram emillanåt, så att din prøvade moder slipper engslas! Ackta skallen, när någe lockomotiv går förbi å byt inte tåg oftare än du behöver!" Hon gnällde länge, men ja va fökjust å lubba effter Klasse till hans angråaffär, å där jode han mej fullväkst på ett lite naffs. "Du får låna en av mina ullstrar me slejf bak", san, "åsså min höcksta pällsmössa, så verkar du mer än dubbelt så lång. Dässutom kan du jäna ha en aning mustaser", flina han å gnidde mej under näsan me svatt färg, så jag såg ricktit färsi ut.

"Nu ska jag gerej nåra ensjillda instrucksisjoner", babbla han, när ja vatt klar. "Du ska fösst resa effter de här sjemat å besöka dom encklare lanthanlana. Sen kan du stanna i Krylbo å underrätta mej per

tellegram hur affärena gått. Men du föstår välan att du ska skryta av 7 tusan med varena å schärsjillt framhålla mina trikåkallsånger å laga att hanlana beställer många dussin. Klaffen ska gå i 1 streck begriperu, åru släpper inte tage, fönn dom jott någe intjöp. Repetera varu ska säja, mens du sitter i kuppén!”

Frapå middan ånga ja iväg me tage utåt lannsbyggden, å sen håppa ja av me kappsäcken ve fössta statschon å feck schuss me en bonge ända fram till K. A. Päsos ingrediens- okk divessehandel. Ja stega in å svängde opp kappsäcken på dissken å gol:

”Ja ä ute å reser i 6 olika slax kallsånger —”

”Jasså, då fryser inte henn då”, fnissa hanlan å hällde snus i en strut.

”Dässutom har ja alla sottes knappar, passande för begge kjönen”, sa ja, ”ska inte herr Päsos tjöpa nåra gråss, innan dom stiger? Eller nåra spenda kårchetter, som herr Päsos kan kurscha åt bonlottena, så rom blir smättare?”

”Nå för håken”, freste han, ”ja har snörliv kvar, som ä sirrka 23 år gamla, å rom ha inte gått åt än. Såre ä bäst han pakkar ihop smörjan å ger sej iväg, för här böffs ingenting.”

Ja vatt föbaskad å klämde ihop provväskan, å sen fottsatte ja me tage till en jedigen bondby, å där snodde ja rätt på en ensam handelsbod i en haksväng. Hanlan schälv va tjäck å masti, å när han varsna mej, satte han på sej brillglasena å stimma:

”Va äru för en liten tordyvel, som rokken slepar effter?”

Jenast slengde ja fram kappsäcken å lådra:

”Ja ä provresande, från Ståkkålm, vassego å se på mitt sjarmangta lager! Skare vara nåra yllefodrade

linntyg eller stärkta trikåkallsånger eller hemsydd
trårullar eller två- å fyrhåliga vantar eller helvekkade
pampusser eller näsdukar med dubbla hälar eller —”

”Nä dra åt Vesterbåttens grönaste betesmarrker!”
kjöt griffeln. ”De här är ju en kåmbinerad färg-, sill-
å tobakshandel, som inte försäljer kotta fruntimmes-
varor. Pakka ner skrotet å res, annas ropar ja på
länsman!”

Ja kraffsa ihop grunkena å gedde mej iväg till en
tjöping, å där stövla ja direkt in i en snygg manu-
fakturaffär å bokka mej för sjefen å kvittra:

”Ja ä bror till den berycktade firman Klas Ande-
son i Ståkkålm, kansje ja får visa mitt stoslagna
lager?”

”Jasså, den där skåjarfirman”, gorma hanlan å
slog kardan i dissken. ”Dom lura på oss 3 dussin sjott-
bröst av sellulloid i fjol, som vi aldrig feck sälja. Så
Klas Andesons ombud äre säkrast att sparka ut.” Åsså
gedde han mej en toffel i bakdynan, så ja feck fart
jenom dönn å kjöde begge klona i ett dike. Effteråt
vischa han ut kappsäcken å pällsmössan, årå kjände
ja att provryttartalangena va totalt botta. Men ja
hadde lite kosing kvar i plymen, så ja lät sätta opp
en klämmi affisch på torje, å den jode sucksé, för den
lydde så här: ”Uppseendeväkkande reallisaschon! För
en ansedd firmans rekning realliseras 1 prima lager
bakom statschonshuset, som består av knappar, band,
trårullar, livstykken okk annat kolijox.”

Ja kurscha alla varena på 12 minuter, så ja hadde
tjåckt me stålar i pottmonnän, när ja kåm hem ijen,
fastatt kappsäcken va länsad. Men de ä inte sakt att
Klasse gillar den här affän, när han får reda på alla
dettaljena.

SOM KONTORSSJEF.

Nu sitter ja som fössta man på Klasses kontor, å där klarar ja mej finis. Klasse tykktere va bussit att ja sålde provslumpen förra vikkan, för de hadde vatt schärsjillt knalt me fökjänstena ett spass. "Fast de ä inte vätt att du falkar iväg ut på egen hand, de märker ja", san, "för de fodras en viss pändus för å kunna repressentera en stabbil firrma. Men ja böver en kille som sitter ve pullpeten för hjemnan å svarar i tellfån att ja ä upptagen, även om ja ä ledi, för de jör ett flått intrykk på kundena. Frexten skriver du ju en pickant stil, å äru inte allt för tjäckskalli, sätteru dej snat in i bokållerit, å sen kan du påreknna minimilön. Gå ijenom bökkena å studera affässystemet under tellfånpausena! Allt som lemnas ut skriveru opp på debet, å kåmmere ofömodat in nåra lock, så sätteru dom på kredit, rexten faller av sej schälv. Dässutom får du fösöka schöta kårrespongångsen, fast ja vill syna brevena, innan dom frankeras. Haru föstått?"

"Ja, vattenda pinal", svara ja å klettra opp på stoln, som va höckt uppskruvad. Meresamma ringde tellfån å ja skrek hallå, såre bomma i tratten.

"Träffas gråsshanlan?" fråga en manli päschon.

"Jaha, vem fåra hellsa ifrån?" sa ja.

"De ä Flottman neri Klara", san.

Klasse hadde hjüst bejynt keka på en torr smeka i sitt ensjillda rum, så han vatt störd å väste: "Jasså, de ä den där bonntjyven, som vill ha kosing för kjäng-

remmana — säj, att en öveste Fabel kâm å hemta mej, så vi ä ute å lunschar!”

Ja facka tratten å svara: ”Jo, ja skulle hellsa att en överkonstapel kâm å hemtan, så rom ä ute å lunkar.”

”De varå schälva —”, hojta Flottman. ”Har han inställt sina betalningar kansje?”

”Nä, här ha han inte ställt in nånting, va ja kan se”, tyckte ja å ringde av.

Men bäst ja satt där å greja å glodde i böckena, vippa de in en sabla flått krok me jenomlysande strumper å figurlit utskurna pjexor å fråga effter sjefen. Klasse öppna både dönn å begge armana motna, men sen stakk han ut trynet åt mej å visska: ”Nu vill ja vara åpslut ostörd i sirrka 2 timmar, vem som än kämmer eller ringer. Du får alldeles schälvtändit schöta kontoret.”

Åsså rigla dom privatdönn å föschönk i tjärlek, mens ja traggå me bokållerit, som likna graven. Då ringde tellfån ijen å en rosti basröst fråga: ”Kan ja få tala me sjefen?”

”Nä, de går inte alls de”, flina ja, ”för han hålls å daltar me en tjej hjust nu. Men de här ä kontossjefen som svarar, å äre så att henn böver nåra snöliv eller brösthållare, så kan ja dementera ordern.”

”Va attan tusan ä ni inte frisska, eller ha ja kâmmi fel”, gorma basrösten å lag ner lurn.

Ja tog ihåll me kârrespongdsansen å skrev fösst ett vänlit svar på ett brevkott, som firman fått från en trickåaffär neri gamla stan.

”Tjära Akselson okk kompani! Jättilt tack för den joda beställningen av divesse articklar, men ni får inte bli avlånga, fallatt de dröjer 1 vikka eller 2, för vi har

jädrans mykke snejs för tillfället. Priset på knappdussinnet kan jag tyvärr ej uppje, ty lådan har kâmmitt bort. Många hellsningar.

Ville Andeson, tillsatt kontorssjef."

Sen hitta ja 1 tjärleksbrev från en ensjilld rynka å där stog:

"Min egen Klas! Jag bär ditt påträtt vid mitt jërta och är mer än lykklig över att du ellskar endast *mig*. När skola vi träffas på nytt? Din Beda."

Ja besvara hennases skrivelse i den här stilen: "B. B. = bästa Beda! Med anledn. av brevet får jag mäddela att jag ej är så trogen, som du anar. Kåm till mitt kontor, när du behagar, men passa på, innan det blir fösent! Högacktningsfullt *Klas Andeson* genom V. Andeson, kårrespondansare."

Ja kuta ner å lag begge brevena i lådan, för de ä klat att Klasse hadde bommat över stavningen, men när ja kåm opp ringde tellfån ijen.

"Äre herr Andeson?" pep en jäll fruntimmesröst.

"Jaha, de äre", svara ja, för ja heter föståss okkså Andeson effter fassan.

"Ja ä ledi i kvell", kvittra kråkan.

"De angår mej inte ett karkens", sa ja.

"Va äre me dej", gnällde jäntan. "Du ha mej ju ringa. Haru tröttna på mej?"

"Ja, fy fasingen, de jode ja strakst", bräckte ja till.

Ja höde ett långdraget kjut i tratten, å sen vatt de täfft. Men om 5 minuter rök krattan opp kontosdönn å skutta in me näsduken för nosen å hicka: "Var ä gråsshanlar Andeson? Ja måste jenast träffan påschonligen."

Klasse höde att de va någe sotts mackel, så han

stega ut me den andra fjällan hengande i armkroken, årå brann de löst på allvar för kuttisörn, men när svattschukssymptomena blynte gå i dramatisk stil, pep han plymössan å skena ifrån begge 2.

Jäntena satte efftern föstlås, men han kãm inte te-
bax mer den dan, å klokkan 5 stängde ja græsshan-
deln å knata hem.

I FÄRGHANDEL.

Klasse tyckte att ja hadde för mykke omväxling på hans kontor, så han gedde mej ett jökit avgångsbetyg å sjikka iväg mej en morron, men ja kâm jenast in i ett nytt fack å feck bejynna som biträde i en färghandel på Söder. Fösst måste ja förjupa mej i alla burkana å luckta reda på domses kemickaliska innehåll, å sen feck ja tratta oljor i olika slax paver å sottera dinappar å tvålar å andra lycksmedel, men om 2 dar ansågs ja kâmpetent i bransen å vatt utställd innanför disken. Ja spana inte en tjäfft på lenge, men så halta de in en köxa, som ville tjöpa för 10 öre muskottblomma, å henne visa ja in i blomsteraffän mitt emot.

Färghanlan oppservera att hon slank ut, så han freste till: "Släpp inga kunder, din tusan! Finns inte de dom bejär, så framhåll andra medel som ä lika bra, fast dom ä mykke sämre! Begriperu schäsen? Det gäller att suggerera kundkrettsen, om affän ska gå."

Om en stund kâm en bildad manspärschon in å fråga effter termogenvadd, men ja tog fram en termometer å snattra: "Ja tycker henn ska ta en febertermometer i ställe. De ä en ny modäll, som ä schärsjillt avpassad för ändamålet, å den visar 100 grader över nåll, fall de behöffs."

Den bildade henn rygga till å gol: "Behåll ni era termometrar för er schälva! Äre så att en kâmmer

opp till 100 grader Sellsius, så äre nog för sent å ta tempratur." Åsså lyffte han på stånkan å geck.

Men sen vatt butiken full me madammer i ett enda rykk, så både ja å färghanlan feck väldit schå. Den ena tanten skulle ha bakpullver å den andra barnpuder å den tredje rissinolja, å en kåkett dosa bejårde fös Schönande hudkrem, men ja eckspejara rom snappt å gedde rom 4 kardemummer var på tjöpe. Effter paussen stassa de in en uppsnyggad besk å fråga: "Ha ni nåra pracktiska tandbosstar? Ja har vissligen bara nåra rötter kvar, men man kan ju bevara dom okkså jenom systematisk schötsel."

"Då äre välan bäst å ta en rotbosste", svara ja å rev i grejena. Besken vatt blek å backa mot dönn å gnisla: "Jaså, ska man böva utsättas för jyckel för att man börjar bli hyggienisk. Ajö!"

Ja feck föståss färghanlan i luven på mej, men sen måste han leverera färg åt en målare, så han glömde ryka på mej ijen.

Hela dan hadde ja hjemt snejs, å rom som handla va höckst belåtna utom en tjäring, som ja lura att hålla kran över jottonsaltburken, för hon geck hem i avdomnat sjick.

Men på kvellskvisten inkåm en av madammena me retad uppsyn å knakka ur en pullverkaka på dissken å gläffste: "Se på den här producten, herr Vickelin! De ä fel på erat bakpullver. Smaka, sån parfymerad odör!"

"Dra åt kollibrisiska öarna, frun", sneste hanlan, "hon ha hatt för sval ungn. Mitt bakpullver ä nästan lika mykke berömt som Harry Pason. Såre har hon tji för."

Tjäringen klämde ner kakan i fårmen å böla hög-

jutt, å hårstråna reste sej som bosst påna, när hon dundra ut. Men ja begrep att ja jott fel å gettna barnpuder, för strakst effteråt steg de in en upprörd moder å snyffta: "Vassego undersök vare här ä för slax puder! Min man, som ä underhalltig kemist, antar att de ä vanlit bakpullver, åre har ja nu pudrat min stakkas gässe me, så han har fått stora blåser i sin lilla schärt."

"Nä, de ä nog någe fel på grabben i så fall", svara färghanlan.

Frun smällde bakpullverpåsen i dissken å sträckte på formena å röt i dönn: "Jaha i monn kåmmer ja å anmela er för banavådsnämnden eller hellsovådstyrelsen, för här måste lagen ingripa."

Prexis som hon fösvann, kåm okkså den kåketta jäntan tebax å gasta: "Titta mej i ansikte, om ni töss! Ja tjöpte föschönande hudkrem här, å när ja nu skulle gå på jazz, todes ja inte tända lyset för fassan utan klämde ut en slabba ur tuben å gnidde mej i hela synamente me, åsså krängde ja på mej klänningen å smög iväg ut, men när ja kåm på gatan vatt de fålksamling ikring mej, för ni hadde jett mej svatt bokskalvskrem i ställe för hudkrem, så jag såg ut som en asturalisk negress. Å nu ha ja stått å tvetta mej me skurpullver å såpa, så sjinne ä nästan slut, å ändå liknar ja mer en mulatt än en mennicha."

Färghanlan hann inte kåmma i gång me bottförklaringen förrn madammen, som fått rissinolja, skena in å harkla: "Tänker ni föjiffa mej, era knölar? På middan skulle ja svepa i mej en dosis rissinolja, å när ja tatt 3 skedar, oppserverar ja att de ä rå linolja ni jett mej. Schåms ni inte? Tur va att de kåm tebax om 1 timme."

"Jaha, vi ska hålla ensjilld rannsaking om de här",
gnägga färghanlan å kika på mej me ena tiran. "Men
fösst får damena avläxna sej, för ja vill stänga bu-
tiken, så inget jud kan tränga ut."

"Ja då går ja me ut å drar opp markisen", sa ja,
å sen såg föståss inte färghanlan röken av mej.

SOM MÅLARLÄRLING.

Ja ha gnugga kring stan i 3 dar å sökt jobb, men de fanns inget ja gilla, utan ja svara skriftligen på en annångs, som stog inklemd mellan Smågrisar å Fässk Strömning i ett daxblad, åre va en målare, som önska en begåvad elev. Jenast sjikka han mej en skrivelse i den här formen: "Infinn er i kvell i min lockal i okkför målarstudier! Någon lön att påreknna efter den fössta grundstrykningen. P. Grönberg, velkjänd mästare."

Hemma trodde rom att de va en beryctad Grynevaldare, men när ja kåm dit feck ja klat för mej att han va en vanli opptjåffti målarbas me ömkjyld nasus å fullsmetad med sinkvitt. Han bövde i varje fall en grabb, san, som grundströk å jobba lite emellanåt, mens han vila sej schålv. "Fallatt du inte kjånar så vāsst me pluringar i bransen, så åre åndå någorlunda snyekt yrke å dāsutom lucktar de friskt åven hela dagana", mena han.

Ja gedde mej föståss i slang me målan, å vi bjynte fösst i en 2-rumslegenhet på Kungsålmen, där de bodde en ensam tant me en svatt Benadinerhund. Tjåringen gorma höckt för att värden hadde bestållt målare i march månad, när ingen kunde vådra utan hon feck stårkna var natt av terpentineluckten, men målan freste tillna å sa: "Jaha, vill inte frun ha repparerat nu, så får hon vänta tess de allri blir jott, för på somman målar ja bara åt burgna familjer."

Sen knåpa han å spackla lite, men så fösvann han för hela dan, för de ingår i målarföreningsstaddgana, men andra morron kâm han tebax å grundströk paneler å dörrar. Bäst han slabba å slengde, fastna de 2 madammer i penseln, årå hyva han grunkena å gnissla:

"Nej, de här ä mer än en vanli mennichemage står ut me! Du får fottsätta, Villem, för du ä kansje mera van å stryka husjur. Ja går över te nästa legenhet å glansstryker." Åsså lanka han bott ijen.

Ja facka föståss tag i penseln å klabba på tjäckte me färg, å tjäringen som hyrde rummena tykkte de va hybax, så hon snattra: "De ä bra, stryk på så mykkeru kan, gässe, för de har värden rå me. Han ha höjt hyran vattenda år. Jör mej den kjänsten å smeta på lite färg nerikring spisen okkså, fast värden ha sackt ifrån att ingen lycksmålning ä tillåten. Han ä enårmt knussli."

Tanten feck som hon ville hat, men senare på dagen stolpa värden in för å kika på jobbet. Han fiksera mej prexis som en levande kjur å röt: "Inget slöseri här! Den där kritskallen har ju mera färg på sej schälv än va som ä struket på både paneler å dörrar. De ä min schäl inte undligt att målarmästana tar så jeklit bra betalt."

Sen gucka han nerikring spisen å fråga: "Vaäde-därdå? Har ja inte förbjudit alla onödiga eckstravagangser? Tror ni man är nån Rättskild, fast man äger en 5, 6 kåkar i stan?"

"Nej, kära herr värd", pep tanten, "de där ä gammal kritvälling, som ja strök på för fjotton år sen —"

"Ja, men frun ä ju vit på knena", kackla värden å peka.

"Ja ha baka i dag", tyckte tanten å bossta sej på framvåden.

Värden spende ut magen å pussta: "Ja vill inte veta av sånt här kuckel. Då får frun flytta å målningen inhibberas."

Tjäringen neg å jög å gaffla, så värden vatt slutligen bräckt å loma av.

Om 2 dar vatt målan synli ijen, årå strök han 1 dörr me glansfärg, men sen lubba han ijen. Då bjudde tanten mej på en kåpp sjukla, åsså klämta hon: "Tänk, va köxtake ä svatt! Om gässen kunde stryka de ensjillt åt mej me färgen som ä kvar, skulle ja gen en ekstra dussör."

"Ja, bara ja räkkte opp", svara ja, "men mästan stog ju ställningen me sej."

"Ja har en gammaldax brandspruta henger i tambun", jama tanten, "de ä ett kjärt minne effter min farmor. Kanske de går å spruta dit färgen?"

"Ja, då skare vara jott på ett lite kick", sa ja, "för de sjer utan anstrengning."

Tjäringen for ut å röck ner sprutan, å ja sögna jenast full me vit färg å sickta rätt opp i take å klämde till.

"Jesses — ståpp i hela fridens namn!" skrek tanten, för de kãm en 7 hellsickes slabba över skalln påna, å den svatta jycken, som stog breve, vatt fövandlad till en modän läskpappeshund å blynte själla. Ja vatt schälv jenomdränt me färg, men ja sög i alla fall opp en ny satts i sprutan, å den satte ja av me väldig kjänsla i ena hörnan, men färgen stussa tebax å tjäringen feck en ny färgdusch i nyllet, så hon börja hicka å snappa effter lufft. Ja tänkte fottsätta me en

ny duvning, men då va färgeren slut, såre vatt bara 2 stora smocker i take.

När ja sen kãm hem från jobbet å såg ut prexis som en ballsamerad jippsfigur, slog mossan labben i spisen å hojta: "Nehej, för sãn där målarkonst sätterå strakst punctt. Ska grabben vara så jement påpenslad var kvell, så fökjënar han inte ens kovan till sin egen renjöring."

Å därför feck ja inte fottsätta i bransen, fast ja tyckte de va väldans fejit.

SOM ENSJILLD BILJETTFÖR- SÄLJARE.

Ja har jett katten i rom olika hantverkerna ett spass å fösökt kjäna kosing effter eget systäm, å hittills hare gått knubb. Jänne jälpte mej trykka en väldi brass maskeradbiljetter på jusgrönt papper me den här teksten:

Angtrébiljett.

På grund av att så många ej hadde storkovan till förra månadens Opramaskrad, upprepas dänna till allmenhetens förnöjelse nesta lördag klockan 10 e. m. till oärhört nedsatta priser. Grottesk klädsel med masker, vilka dokk ej få påsättas i västibulen Frakk okk annan ellegans undanbedes, alldänstund varken kånungen eller håvet kämmer. Vin okk käckes samt supé med nubben och goda siggarrer ingår i priset.

Hemtning hela natten. *Pris 50 öre.*

Hemikring på våran gata tjöpte rom plåtar allihop, å fassan tog en åt sej å en åt mossan å slikka sej om mulen å gnägga: "De ska bli schönt å få pensla kistan me kek å nubben i anonymt tillstånd. Å äre så att ja treffar på nån intagande nymff, så fåru inte bli svar-tis, Hjohanna, utan unna din gubbe en billi utsvävning."

"Äss", flina mossan, "ja håppas välan att de finns sjarmanta jentlemän där, som har blick för stabbila

fårmer, för ja tänker dekollasjonera mej där ja ä snyggast, å va ja jör under egen mask angår dej inte. Men fall du vill, kan du få öppna balen me mej."

"Nä, takk", svara gubben, "tror du en drar ikring me ett kjöttlass, när en inte behöver."

Mennas dom gadda på varandra ståppa ja mossans kappsäck full me biljetter å stövla ut på stan för å kurscha rom, å plåtana rök på en liten momang. Ja ringde fösst på en obekant dörr neri gamla stan, årå kåm de en barsk harpa ut å gapa: "Vaärefråganom?"

"De ä från öveståtällanas kanevalskåmité", sa ja å stakk fram en biljett, "vassego å läs!"

Tjäringen läste, men sen blengde hon till å kraxa: "Va attan ska en på maskis å jöra, när en ä över 50 bast å har påkar som en rååkåmöbel."

Men då stakk hennes gubbe ut nosen å röck åvna biljetten å ropa: "För helsicke, tjäring, de här ä ju ren fökjänst å nöje dässutom. Suppé å nubben för 50 öre! Ta hit 10 biljetter, så får ja en glad kvell!"

Han gedde mej 5 lock, å ja trava vidare å sålde, ända tess lagret vatt slut å ja hadde 250 bagare i byksfikkan.

De vatt stor effterfrågan på både masker å skråpuk-ansikten i stan, å fassan kåm inte över annat än en ömkjyld lösnäsa, som jode att han såg både fräkk å förstokkad ut.

Efftersom dom inte feck maskera sej ve ingången, kjörde rom flesta jenom gatena i full kanevalsrigg. Fassan hadde en pappeshatt på skalln, som blåste aven i alla gathön, å Kalson hadde serpentiner i ena byksfikkan, som åkte ut jenom ett hål å trassla sej kring pipena på alla nårmala mennicher.

Jånne å ja stog långt i förväg på Gustavadolstårg å

kika, å klokkan prexis 10 vare svatt me fålk kring Operahuse. Men när dom sen strömma in, vatt dom tebaxhutade av bejningen åre uppstod ett fölamande mackel.

”Här ä ingen maskrad i kvell, era dårar”, gasta en vaktis å vende på ögena, ”vi håller på me Figaros bröllåpp, såre får ingen gå in.”

”Ska ni ställa till me bröllåpp å maskrad på samma gång, era torskar”, gorma fassan å stakk fram näbben. ”Vi ha betalt 50 öre stykk för biljettena, men maskraden jer vi schutton i, bara vi får nubben å keket.”

”Ni ä bestämt i smällan allihop”, bromsa jeppen ve ingången. ”Hör ni inte att dom barschar å schunger därinne för fulla muggar i Figaros bröllåpp? Frexten fårase på era biljetter”, harkla han å syna kortena. ”Nä dra ända in i Käkkoslovakiens jungler me er, de här ä jement skåj, rena, rama nyset! Tror ni att Kungliga Opran arranscherar maskrader för 50 öre pärshon me både suppe å viner. Ånej, så jupt schunken ä den inte”, gol han å sträckte nakksenena.

Maskradjästena vatt så långa i nian att masken nästan strama, å när dom sen feck höra hemska flabbgrin runtersikring, vende dom om å traska sin väg under hjemmer å svordommar. Men mossan hadde en stor påse kånfetti under armen, å innan hon fösvann vräkte hon hela klabbet över bejningen, bara för att dom skulle få lite ekstra sopjöra.

”De här va en uppseendeväkkande skam”, morra fassan på hemvägen å slengde lösnesan under spårvangen.

”Ja, gusskelåv att masken henger kvar”, visska mossan, ”så att en kan schämmas anonymt. Men tänker

våran Ville livnära sej jenom såna här bravader, så fårulåv å rucka tillen rejält, Kal Fredrick.”

”Ja, du kan vara lungn för att i monn har han dom svänksa färgena i sittsen”, bräkte gubben.

Men de todes inte fasen gå hem, utan ja låg på 1 håteli i 2 nätter, för ja hadde gått om stålar.

I ÄGGHANDEL.

Häromdagen vare en smör- å äggaffär, som sökte en springschas, å där erhöill ja strakst kändischon, för äggfrun tyckte ja såg både käkk å vaken ut. De va frövrít en rekorderli tant me krafftiga kråppsvålymer å bosst på överläppen å 1 höntand i matgluggen, å hon hadde ett väldans ägglager ikring sej, som hon ärft effter sin mann. Han hadde kolat mitt i påssk-bråsskan, sa hon, å nu bövde hon en flinck grabb, som skubba ut me äggkorjana å dässemellan kunde bitreda i affän dom stundena hon va tvungen å avläxna sej.

De fanns fässka ägg å skånska ägg å ästlandsägg å finknäcka ägg å kråssägg å klinkägg å konserverings-ägg å söndeslagna ägg å äggsmet i burkar, å tjäringen hadde okkså äggvita schälv, men de va inte å undra på, när hon aldrig feck ombyte på lufft, mena hon.

Jenast på morron vatt de en livli kommäss å bon fylldes me madammer å hemliga bitreden, men äggfrun ekspejera rom snappt i vit negliche å me brö-kvarn i full gång. Ja håppa okkså in i försäljningen, för ett kvinns rök på mej å fråga:

”Finns de nära knäckta ägg?”

”Inte prexis hjust nu”, svara ja, ”men kåm ijen om 1 kvatt, för i den här bråsskan knækker vi 1 ägg i sekunden. Å äre såre fattas, låvar ja å knäkka nära stycken, så kjilot blir fullt.”

Då höde ja äggfrun hjemra sej: ”Åj, åj, mina kråssägg ä slut, ser ja, men titta in i monn, frun, så har ja

säkert ett nytt lager. Ja tyckte madammen kunde få rom strakst, så ja pillra fram en stor nyvärpt äggkorj me ena pedalen bakom äggfrun, å tjäringen, som skulle jöra en kâmplimang, satte sej häfftit mitt i hönsproducten, såre stänkte kring finalen påna å var-enda kula övergeck till kråss. Hon va ovanlit baktung, så kundena måste facka tag om handledena påna å hala oppna ur smeten, men när hon bjunte barscha å bomma på mej, öppna en annan tant klykan å sa:

”Tat lungt, frun, de va inte gåssens fel! Vissligen schöt han lite på korjen, men han va tvungen, för han skulle gå effter margarin åt mej.”

”Jaha, men ja märker att han ä nästan för rörlig inom den här bransen”, morra ägghandlerskan å gnidde sej på bakvåden me ett omslaxpapper. ”Men nu fåralåv å kurscha mina läkkraste ägg som kråss-ägg i alla fall. Hur många kijlo skulle frun ha?”

”Nä tack”, bräkte frun som tänkte tjöpa, ”dom där ä inte kråssade på naturligt sätt. De äcklar mej åtet. De ä bäst att dom som inte sitt olyxhendelsen handlar kråssägg åv frun.” Åsså geck madammen.

Äggfrun blengde lömskt ikring sej, men hon kâm snat i tagena ijen å kvittra åt kundena: ”Inte böver frun schälv slepa på äggena. Dom kan springgåssen få kånka hem me.”

Å sen fram på dagen, vare 54 äggkorjar, som skulle sjikkas iväg te rom nåbla kundena, så ja feck strengt jobb. Ja högg 2 korjar i slengen å trava bottåt Vålmaryckskullsgatan, men korjana va så jement tunga, så påkana vek sej på mej. Då kjörde de en lastbil föbi i sackta mak, å när ja varsna att de satt en krok bak, häckta ja opp den ena korjen, åsså hengde ja mej fast

schälv me den andra korjen i armkroken. Sjåffön va sjack å lite bakom, å han feck ingen fat på bilen, fönn ja håva opp ett stot ägg å syllta tillen me mitt i nakken. Han röck till å trodde att han blitt nedschuten bakifrån som vanlit å satte snurr på motorn me väldans kläm, men när ja märkte att de bar åt helsicke, släppte ja tage, så både ja å äggkorjen jode en sentimäntalisk vålt å vatt en jemensam smocka mitt utanför ett trafikerat ölkafé. Den andra äggkorjen hengde kvar på lastbilen, så den sjåffön handlar inga ägg av oss på lenge. Ja vände kavajen å skubba hem me korjen efter en ny laddning, som skulle till Knorkeltutsonsgatan, men nu lanka ja försiktigt på tråttoan ända tess ja mötte Knutte å Nisse, som kām från plugget. Dom bjunte föståss gadda opp sej emot mej å babbla:

”Tira påren där pajsarn! Han blir välan äggformig i kulan snat.”

Sen hyva Knutte en stenknota på mej, men då vatt ja elvaföbaskad å saffa tillen me ett ägg millan ögonbryna, så järnan stussa mot bakskallen pån, å strakst kām slaxmåle i full gång. Ja klämde in kula på kula i nian på grabbana, men dom dök schälva effter mina ägg å gedde mej igen, såre uppstod 1 ettrit bombardemang mitt på gatan.

”Vänta ni, era fetknoppar, ska ja skubba effter en ny satts”, kjöt ja, när dom stog kvar å grina bara på jekelskap. Åsså tog ja på karutten, men mesamma vare en byling som högg mej i hampan å röt:

”Vilkens firrmas ägg äre du anvender till projektiler? Svvara hux flux!”

Ja bjunte gola å kjuta, men slutligen skaka han

fram äggfirman ur mej, å sen ledde snuten mej i örat
till äggfrun å babbla om hela våran tamp å gasta:
"Har frun många såna här frön i sin kjänst, så får
hon bereda sej på en större krasch i sin äggkällare."

Ässå feck ja föståss galässen.

SOM TIDNINGSFÖRSÄLJARE.

Ja jode en väldans fin affär i tisdass å kjäna många pluringar, fast lagret inte räkkte mer än 1 dag. Mossan kåm kånkandes i måndass kvell me en hög gamla dax-tidningar från fru Jumpelin, som hon skulle bränna opp i tvevtstugan, men på morron pep ja hela bunten å gedde mej i väg ut på stan å skrek på rom offentligaste plattsena: "Tjöp fässka tidningar! Nya, pickaranta föskingringar, fäm spårvangsföstoppningar, stor-slagna inbrått å fikkstölder! En kånstapel överfallen å slagen i ändan på Bränntjyrkagatan!"

Tidningarna feck åtgång, åre va prexis ingen som kika på datona, men ner ve Slussen jura en kårpulent farbror i blakkan, men han vänta på linje 4, å han läste fösst annångsena å rev sej i nakken å harkla: "Va fanken — ä Aug. Janson dö nu ijen, de va ju i höstass han kola? Åsså vände han bladena å geck vidare i teksten å mumla: "Nä men så kurjöst! Börjar dom ta opp potatisen i Skåne fram på vårsidan? Där måtte rom vara onaturlit förryckta. De ä ju dax att plöja å sätta *ner* knölana i ställe."

Ja flina åten bakom Kaljohan, å sen fottsatte ja fram te Melartorjet, där ja kurscha 1 eks. åt en fråst-biten, tjäck grönsaxfru, som hadde 2 morrotslåder, åsså kröp ja lite bakom, mens hon läste höckt ur blakkan för en annan utvalsad, mager madam, som hadde 1 grönsaxlår breve.

"Å, du store Menelasius" kjöt tanten, "ha inte hesskapet Fagerbloms fått en grabb ijen, årå feck dom en i julas — kan frun tänka sej, sirrka 3 månar millan ungana, de ä väl nästan för starrkt."

"Ja, någe sånt har ja min schäl allri höt förr", jama den andra tanten. "Men de måste vara en föbaskat liten klimp den här sista i så fall."

Morrotsfrun vicka på skalln å vände på tidningen å gnidde brillena, men hux flux smelde hon kardena mot ytterlåre å ropa: "Drömmer ja eller ä ja lindrit onyckter? Här står en annångs om frisska, nyhuggna hjulgranar mitt i påssken!"

"Jesses, va säger frun?" bräkte den andra krattan.

"Ja, äre inte som värden vore vriden? Fålk blir ju snurrigare för var dag. Frun ska si att snat få vi sälja ägg å påsskliljer te hjul å semlor te missommar. Vikkra äre som kurschar granar så här dax på åre?"

"Dom hålls på Konhamnstorj — skubba dit å kika, frun, ska ja passa hennases lår, mens hon ä botta!"

Tjäringen svepte stjalen kring live å dunsta iväg, men ja trava vidare me tidningspacken, å slutligen kjörde ja på fassan hjust som han slank ut från 1 kafé i närheten av verkstan.

"Jasåå — du ha skaffa rej nytt geskäfft", san å glodde på mej. "Jaha, de ä bra att du ä tilltaxen, å bara för att rulljangsen ska gå, så langa hit me ett nyhetsblad. Ja ska tragga ijenomet när ja kånner hem i midda, för nu har ja prexis ingen tid."

Ja lemnan 1 nummer sen i somras, åre stakk han innanför blusen å stövla bott. Dom sista eksemplarena sålde ja utanför Pellikan, men när ja sen kån hem å hadde ena byksfikkan full me kosing, satt gubben å glodde i nyhetena å morra: "Ja begriper inte ett pille-

muck. Här ståre att tempraturen ä hög å hettan olidlig, men de har ja då, ta mej håken, inte hatt nån kjänning av. De ä välan reddaktörena som haret hett om örena å kansje värmeledningarna ä för heta i domses lockaler.”

”Ja, ja oppservera okså en annångs att Frälsis skulle ha frilufftsmöte i Hagaparrken om sönda”, gnägga mossan, ”åre tycker ja ä bra tidit. Vem fasen vill ställa sej ute å höra på deras läten, innan kjälen ha gått ur marrken.”

”Koss”, gapa fassan å peka till på tidningen, ”våran förening ska ju ha ekstra sammantrede i kvell — bossta vepan, Hjohanna, å ta fram söndasstånkan. Tänk, att dom inte ha upplyst om de förut!”

Mossan snodde å flängde, å fassan snabbraka sej å skar ett jack i hakan i bråsskan, men så kasta mossan en sidoblick på tidningen ijen å bjynte kjuta: ”För höga faderullan, de ä ju Hjohanna i dag! Dom måtte ha flyttat min namnsdag. Å ja som inte ens har en hjästpullverkaka fädi, fall dom kåmmer å grattulerar mej i kvell. Sno dej ner å tjöp 5 ägg åt mej, Villem!”

”Du ä visst ruckad åt venster”, tyckte fassan å nöp nyhetsbladet, men när han fiksera fössta sidan, varsna han att tidningen inte va fässk utan utkåmmen i hjuli.

Gubben slengde söndasstopet å stärkkragen å lät sjägge väksa ut ijen å rya: ”De här ä ett fräkkt aprillnarri av Villem! Men nu ska han få del av hjulihettan meresamma.” Åsså dök han effter mej, men ja hann slinka ut å kila effter äggena, som mossan skulle ha, å på den vägen vatt ja länge.

PÅ ADVOKATKÅNTOR.

Fru Junggren, som mossan ä bekant me, stedar ett advokatkåntor om mornana, å när hon höde att ja sakna platts, låva hon skriftligen rekåmmendera mej som bitredande mottagnings- å springgrabb hos advokaten, åsså tota hon ihopet så här:

”Som jag pärschonligen kjänner ynglingen Villem Andeson okk vet att han är ovanlit fullslipad för sin ålder samt dässutom juger fermt okk fräkkt, får jag rekåmmendera honom såsom särdeles passande för edert djuriska ämbete.

Älva Junggren som tårkar mattena.”

Djuristen vatt höckst intresserad å låva mej jenast kåndischon. Han klappa mej på kulan å flina på lagenlit vis, men frövrít såg han ut som ett helvekkat dragspel i nian jenom alla finurliga tankar å funderingar, som grassera i järnan pån.

Dom fössta dagana satt ja i väntrumme å släppte in klientena, som han kalla dom som sökten, fast ja tyckte prexis dom likna vanliga mennicher, å däss-mellan lubba ja ut me brev, som skulle läggas i lådan, å me kassöskans pinscher, som skulle lufftas å vädras.

Men i fredass mosse ringde advokaten på i tellfån å sa åt kassöskan: ”Ja sitter i råsstun i dag, för ja har fått ett ekstra mål där, säj dom som söker mej att dom får inställa sej effter klokkan 2.”

Kassöskan kvittra nåra taxamma ord tebax, men sen låste hon in stålana i pullpeten å pudra sej å bossta opp polkasköret å gol: "Nä, de ska schutton sitta inne i de stiliga vårvädre. Nu går ja ut å lunschar me min fästman eller okkså tar ja en promenix utåt Jurgårn me min hund. Ja håppas du schöter dej å upplyser dom besökande om advokatens pärschonliga frånvaro okk återkåmst."

Donnan vippa iväg ut me jycken på slep, men ja kila meresamma in i djuristens privata rum å kika i lagböckena, för å lära mej nåra ensjillda parragrafer. De dröjde inte länge, fönn ja vatt störd av ett långsmalt fruntimmer i jusgredelin hatt å näsa i samma kullör, som kåm in å viffa fram nattviolsluckt ur pällsverket å stånka: "Kan man bli lagligt sjilld här från en otrogen make?"

"Ja, men inte fönn effter klokkan 2", svara ja, "men då ska okkså frun bli så grundlit åtsjilld, så hon allri fastnar för en kar mer."

"Ursch, sånt egendomlit språk", bråkte kvinset, "nej, ja vender mej till en annan byrå, där dom taret lite hummanare. Ajöss!"

Å så viffa hon fram fram violluckten ett tag å trippa ut, men strakst efferåt loma de in en lannsjepe å hengde mössan på ampeln i take å harkla: "Vasnäll å sätt opp ett testamänte te min gamla hushålleskas förmån, för de tjarar hon om hjemt. De ska vara på både lös å fast egendom, fast ja står i skuld, så jaggu blir hon inte betalningsschyldi i ställe, när ja kolar."

"Jaha, de ska strakst bli klat", svara ja å bedde bongen stiga me in, å där slog han sej ner i sjinnmöbeln å spåtta i advokatens galässer, mens ja stillisera opp testamäntet effter bongens egna ord:

”Jag, Petter Lason, bestemmer att mitt gamla huskoss Amalia Jöransdöter skall effter min bottgång (som jag håppas skall dröja) ärva alla mina 3 kor okk de höns, som möjligen överlever mig, hjemte den potatis som f. n. finns i tjällaren. Det är bäst att hon får huset på tjöpet, så att hon blir nöjd, fast det är intekknat ända från grunden. Skulle hon emellertid dö före mig, vore dätta en stor gledje.

Petter Lason
m. h. å. p.

Att Petter åtminstone denna dag varit vid sunt förnufft intygar 2 med fullt föstånd begåvade vittnen.”

Bongen tykktere va klämmit hopsatt å gedde mej 5 krisch å låva kamma tebax å få skrivelsen lagfaren, men när han hadde gått, kãm de en gammal tant in å jode villda schåser me lemmana å kackla:

”Ja vill att ni jenast stämmer fru Hakman för ärekrenkning okk försmedliga yttranden vid hengning av tvättkleder å hederligt fålks torkvind. Fåra stiga in å rekna opp dettaljerna?”

”Ja, vassego”, sa ja å visana in i rumme, där hon dunsar ner i fåtöljen.

”Ja, men ä inte henn för ung å stämma fålk?” undra tjäringen.

”Håll muggan å bekjänn va ni vet!” röt ja åtna.

”Jisses då — tat lungt — de va så att ja hengde min dotes mersisserade strumper breve hennes gubbes lindrit rentvättade sjortor på strekke, årå kalla hon mej för ohyggenisk slaskgroda å hecksa å mykke mer, ja minns inte allt — men säj, henn, va kåstare å fåna ordentlit stäm?”

"850 krisch", högg ja till, "fallatt de ska jöra nån verkan i framtiden."

"850??" gapa tanten. "Näej, så mykke har ja inte rå å kåsta påna. Då jer jana heller på nöten schälv, när hon visar sej. Ajöss, henn!"

"Nehej, stopp lite!" skrek ja. "Vassego betala 5 lock för upplysningen!"

"5 lock?" gasta tjäringen å vende i dönn. "Schäms du inte, ditt yngel? Här skaru få en lavett, såre slår lock för örena på rej i ställe."

Ässå smelldde hon till mej, så ja rulla bakom paraplystället, men när hon skena iväg, mötte hon djuristen i trappan, årå pussta hon åten: "Ackta sej henn, fallatt han har ärende te advokaten! De va nära att jag blitt av me matkosingen för vikkan."

Advokaten hadde fått ett nytt ekstra vekk millan ögena, när han kãm in, å fastatt ja visan att ja fökjänt 5 bagare på en bonge, såg han lika mossk ut å kjörde mej meresamma ur kjänsten.

SOM BUSSFÖRARE.

I går efftermidda träffa ja Knuttes brorsa Aksel, som kjör buss ifrån stan å neråt Örbyhålle, så ja feck henga me gratis ett stykke, å mennas snacka han ve mej å visska: "Hör du, Villem, du som har vissa meckaniska tallanger i järnan å förövrut ä både järv å påflugen, vill du jöra mej en kjänst å kjöra den här bussen nästa vänning, för ja ha låva kroken att slepa me på bio i kvell å se Läppar som juga millan 7 å 9?"

"Ja, frall del", svara ja, "ja vet prexis hur jag ska schöta rom olika manickena, för ja ha hatt platts på 1 lastbil en dag som ekstra avlangningsgrabb åt en hjästfabrikant."

"Prova om du räkker ner me påkana te bråmsen", visska pricken, "såre inte blir någe mackel."

Ja prova, å bena räkkte, såre vatt nästan en bit över, å sen trenu ja mej på singnalhone å klämde i 1 streck, så varenda kotte kuta ner i dikena å passascherana feck tårar i ögonvinklana.

"Du ska få låna min vepa å en schärmpirka, så ser du ecksaminerad ut", mena killen, "å innan du ger dej av på eget bevåg, kan du studera den här kartan, såru hittar vägen."

När vi sen kåm tebax te stan, håppa Aksel av å fråga om ja hadde alla bråmsana i skallen å kjände vägen, åre va klat att ja svara ja, fastatt kartan bara va 1 hoplackt schökort, som killen jett mej i miss-hugg.

När de vatt åkdax, va bussen full me tjäringar å korjar å nåra enstaka gubbar, å yx kax trampa ja på en pedal, så moton kâm i gång å bussen satte av me en helsickes fart utåt vischan.

Ja tykkte de va de bussigaste jobb ja hatt på lenge, å styrningen geck lätt å klara, fastatt de guppa till så jement i svängana, att en tjäring bet löständena i koss å en annan tant jode en överhalning å tappa både balangsen å en sirappskruka, som hon tjöpt i stan, över byksvåden på en lättretad manspårschon.

"Nä dra förbi Hjerusalem, tjäring!" vråla han. "Va äre här för slax karässer hon överjuter mej me?"

Tanten högg tebax krukana å reste sej å bedde om ursjäkt å smorde ikring sirappen på jeppens knen me sitt yllförklä, men meresamma jode ja en ny kurvsväng me bussen, så tjäringen dråsa åt motsatta hålle å smellde sönder krukana mot kindbene på ett magert kvins, som satt ner ve dönn, så bisammössan rulla åvna å tungspen håppa opp i näsan påna.

De vatt ett väldans hjemmer, men ja kjörde frisskt på å tuta me hone, såre överrösta dom allihop. Slutligen vare en madam, som gedde opp ett jediget svin-slacktkjut å böla:

"Jisses, ståppa flygmachin — ja ska åv för lenge sen — nu åker ja ju föbi mitt hemland för tredje gången!"

Ja bråmsa blikstsnappt me 2 händer å 1 fot, så alla passascherana trilla ihop i en hög, men om en stund kravla 3 tanter sej ut i lufften å hovera sej å gol: "Nä, bevara oss från sån här fennomenalisk skjuss! Förr kâmmar vi te helsicke än te Örby. En hinner ju inte andas ut, fönn en måste suppa in ny

lufft ijen. Antingen ä sjäffön bokkad eller okkså ä bussen alldeles förmykke smord."

Hjust som ja skulle sätta i gång på nytt, gnällde en annan harpa bakom ryggen: "Vänta för tjyvingen, så ja hinner stiga åv å få paraprylen me mej! Man ä väl för hin ingen akråbat ve min ålder."

Sen spenka hon ikring sej ett tag, åsså gedde hon opp ett kjut: "Nä håll i mej — lever ja eller ä ja vaken? Här ä inte ja hemma på långa håll! Vikke ska ja nu gå framåt eller baklenges?"

Mennas hon stog kvar å åma sej, satte ja fräs på bussen å kjörde för fulla muggar me rom pärschonena, som inte hann utav, å jode en liten lusttur neråt Huddinge å tebax ijen. Men när ja kåm i en uppförsbakke håppa de 2 grifflar av under gresliga svordomar, å sen jode ja en sveng framemot Stuvsta, men där stanna bussmachin på grund av bensinbrist å vanschötsel långt ute på en av domses velkjända tåmter, å där stega rexten av passascherana ut å visste inte om dom va i Tåmteboda eller Sala.

Sen vare löngn å få liv i bussen, utan ja måste lanka hem landvägen, så att ja hadde blåser bakom hālana, när ja kåm in te stan frampå morronkröken.

Effteråt har ja föståss inte tordats visa mej för Knuttes brorsa, men ja såg i tidningen att bolaget annångsera effter en bottkilad buss, så ja antar att dom ha hittan å att trafiken ä i full gång ijen.

SOM KÅNFEKTGRABB.

Gubben morrar som en flodhäst hemma om kvellana för att ja inte kårmer över någe jobb, å mossan å okkså mjöli å gnäller:

"Du bjynner ju snat få mustaser å kan inte kjäna ett spänn. Ja tänker vi får sjikka rej te någe banhem, som kan ge rej lite ensjilld drässyr."

"Bry er inte", sa ja, "för i kvell börjar ja kurscha kånfekt på en stor biograf, å fallatt mossan vill gå dit å kika på fillmen, så halkar hon in gratis å får en sjuklastång på tjöpe."

Mossan vatt rörd å bjynte strakst rigga opp mej, å fast fassan freste ner i hörnan, bossta hon mej i sköre me enschärni kånjack å tyckte: "De ä höckst sällan ja anvender alkohål på mina ban, men ja anser att gåssana böver lite yttre pollityr, allrahelst när dom ä snikkarsöner."

"Jaha", kraxa gubben, "men kjänner ja Villem rätt, så kansje han hålls på bion mellan 7 å 9, men mellan 9 å 11 ä grabben säket hemma tebox ijen."

Ja löpte i alla fall iväg å inställde mej i en ensjilld alkäv i biografkorridån, där en kille visa mej en brikka kånfekt me olika priser, å sen feck ja sjånglera ellegant me brikkan för å få imponerande fasoner.

"Under paussena måste du vara ytttest påpassli å ropa kånfeckt utan avbrått", mena killen, "men även när dom tänder juset ett ögonblikk mellan aktena, får du rykka fram å bjuda ut läkkerhetena."

De vatt drygt, innan dom börja veva, å mennas vatt ja hemskt sugen på sjuklan. Men när ja stakk kardan i byksfikkan å hitta både stenkuler å tillhyvlade träbitar å ett avlaggt bryne, feck ja mesamma en jus idé. Ja keka opp en hoper sjukla å lag in både kulena å rom andra grejena i ställe i de kulöta stanjolphappere å ströket slätt å snyckt ijen, åsså marscha ja ut i salången å gasta: "Kånfeekt, kånfeekt", så infenaliskt jällt, att en av vacktisana åkte på mej å visska:

"Moderrera rösten, din gaphalls, de ä ju ricktiga hjemmerrop du ger opp!"

Ja jode bra kommess, innan fillmen kâm i gång, men sen när de vatt mörrkt å rom veva som bäst, hördes de ett höckt utrop av en tant i en bänk: "Aj, för jericko, min bästa höntand rök!" Dom fnissa å vende sej om i salången, men ja begrep att tanten hadde huggt betana i en stenkula. Musiken klämde i, men hjust som filmdivan höll på å bli föföd av 1 flott miljonär, gapare en annan stare till: "Fy för jäven för svarvad träsjuklad!" å hyva joxet ut i gången.

När de sen jusna ett tag, så kika fålk lömskt på varandra, för dom visste inte vem som stört stämningen, men då vinka en gammal utter me ena pek-fingre åt mej å ville ha en marsipanstång eller en fyrkanti mjölksjukla, för antagligen va hennases mjölktänder botta. Hon feck fassans oljiga bryne inlaggt i kåpparbrunt glanspapper å va höckst taxam. Men ja hann inte avsluta affän, fönn machinisten börja vevningen å ja vatt ståendes kvar å kasta en svatt skugga över 4de ackten, ända tess en storkax på parkätten reste sej å hojta: "Gå åt sidan, din knöl, du

hindrar ju dom älskande att få varandra å omfårmer hela trachedin!"

Ja trodde han själde på en fleskis, som satt framför å schymde, så ja stog lugnt kvar, men då kåm en vacktmästare å kicka till mej å befallte mej stå kvar i en hörna, mens fillmen påjick, för de här ä inge skuggspel för ban, mena han.

Tjäringen, som fått brynet, fingra frammet ur omslaget å stakket direkt in i pipen, men hon gilla visst inte brynad mjölksjukla, för hela matsmeltningssårgannissaschonen vende sej påna, så hon ville kräx, å slutligen reste hon sej å fösvann i bakgrunden under magiska läten.

Men lengst ner ve ena sidan i salången satt de en grabb, som hadde fått 5 stenkuler i sin kånfektspåse å dässutom 1 ekstra trästicka i försillvrat omslag, å han satt å illskna till, såre koka i inålvena å järnan pån å gedde tusan i fillmen. Å hjust som ja strök förbin, nappa han tag bak i byksvåden på mej, så ja sleppte brikkan me hela klabbet å sjuklan rulla in i bänkana. Pubbliken kraffsa fram bitana me pedalena å plåkka å åt för fulla muggar, åre va ingen som gucka på bildena mer än machinisten schälv, å han hadde sett dom fjotton gånger i stråkk, så han visste prexis alla domses schester å sjåser.

Når dom tände juset, kåm vacktisen åt mitt håll å gedde mej en offentlig smocka för att ja lag av kånfekten, men når fålk sen rusa fram å själde å visan stenkulena å rom andra inläggningana, lyffte han mej direkt in i alkåven, där direktön hux flux ohövlit avskeda mej me en egenhändig spark.

Såre geck prexis som fassan sa, att ja va hemma tebax ijen mellan 9 å 11.

SOM BALLÅNGGRABB.

¶ Så fott de blir millt om vårana, får mennichena ensjillda kjänsler, årå tjöper rom ballånger å gummi-skriker för att ge lufft åt dom inre rörelsen, så rom som kurschar såna grunker kjänar storkovan om söndagana. Förra vekkan akodera ja me en stare å feck tjöpa 15 ballånger, å rom håppa ja ner te Slussen me i söndass, å där gasta ja för full halls: "Nya, hållbara ballånger av slitstarckt klarsjinn! Parrfymerad gaslufft invendit! Var kjugondé ballång bottsänkkes gratis!"

Jenast skokka de sej 14 pärschoner ikring mej, men då stakk en ittaliensk makkaronitjäring, som sållde inhemska ballånger å lyckobrev, fram sin vassa krok-nos å spende ett par svatta korppluggar i mej å kackla: "Karamba, beckasino, transmarino, picka lussi!"

Ja begrep att tjäringen själlde, fastatt de lät som när en mal hagel på 1 kaffekvan, men när inte gadden stanna påna, måste ja röra på klövana å ge mej iväg me ballångena åt södra hälle.

Där geck de uschlit me kommissen, åsså blåste de frisskt, såre va nära att ja lackt av hela ballångsurven, men då kåm Olle travandes, för han feck syn på mej, å han hadde meresamma en brass finurliga planer i kålroten.

"Fallatt du ger mej en jusgrön ballång, ska ja laga att du får kurscha varena en utom kansje ett par stykken", mena han.

”Ja, de må vara hänt”, svara ja, för ja hadde nestan lessna på jobbet.

”Fösst ska vi locka hit en hoper mennicher, så skaru se att ballångena ryker”, san å knåpa fram en metkrok ur västfikkan, å den knöt han fast i ändan på ett ballångsnöre. Strakst effteråt trippa de en läkktet utstyrd dosa föbi me lacksfärjade sillkesben å kott viffti vårtjol. Olle åla tysst bakefftena å kroka fast ballången neri kanten på tjoln, som va jeklit lätt å jod av brun kräppdesjin. Donnan geck i en viss ekstas å vänta på nån bekant yngling på Adol-Fredrickstorg å kjände inte dragningskrafften bak, fastatt ballången höjde sej å lyffte opp hennases tjol så jement höckt, att en såg dom snygga mållkallsångena ända te midjan, för de ä inte modänt me undertjol, säjer mossan.

Fösst kåm de 2 studdenter, å rom haja till å ställde sej å gnugga pingsnéena, å sen lanka rom effterna på avstånd å storflina, men jäntan inbilla sej att dom beundra benfårmena, så hon bara vippa me aktern å va höckst belåten me domses närgångenhet bakifrån.

Slutligen vatt de en hel ström me fålk i hælana påna, för dom tyckte föståss att de va onaturlit pickant, å rom flesta jode sej ärende å tjöpte en å annan ballång av oss när dom stassa föbi. Men sen kåm de 2 gamla, larviga tanter å föstöde tillställningen, för den ena av dom stega fram å slog jäntan lindrit på akseln å gol: ”Går fröken ikring som en levande reklam för nån ensjilld firrmas dambenklädesutställning, så få vi låv å säja att de ä då yttest opassande mitt på söndassmiddan.”

Jäntan håppa till å undra vare va frågan om, men så vridde hon på nakken, årå oppservera hon strakst

ballången å kjände att tjolen va upplyfft i hjemhöjd me hallsen.

Jösses — vikka hyssteriska anfall hon feck! Hon slet å rökk å böka, så hon vatt serisröd i hela synamentet, men de va lygens att metkroken sleppte tjolkanten, utan en student måste ta opp fällkniven å kapa dän en kräppdesjinbit, å sen fösvann kråkan blikstsnappt under hjemrande jud snett över parrken å dök i bakgrunden bottom Tors fiske.

Nu hadde vi bara 5 ballånger kvar, men Olle ville att hela lagret skulle gå åt. Hjust som de kām en belevad fetknåpp på avstånd, ställde Olle sej i en hörna å sleppte en ballång i lufften å bjerne storkjuta, såre eka i pottgången mittemot. Den tjåcka henn stövla fram å frågan varför han gola, årå peka Olle på ballången i lufften å gnällde: "Ja sleppte min nytjöpta ballång — oooaaahhh — å ja har ingen kosing mer — oooaaahhh!"

Bassen vatt rörd å tog fram plymen å gedden en tralling, å Olle bokka sej jupt å drog mulen te örena, så alla gaddana syntes. Han jode om samma trix 4 gånger, å sista gången feck han en hel bagare av ett kāmfortabelt fruns, som tyckte att olyxhendelsen va särsjillt jättgripande.

På så sätt tog ballångena slut, men den sista tyckte Olle att han fökjänt schälv, så den band han fast i bykslinningen, å när vi sen kila hem, hadde ja sirrka 8 krisch i pottmonnén, så ballångkurscharyrket ä inte prexis så darrit, bara en kan snitsa tillet i sensationell fårm.

I MUSIKKAPELL.

I går kvell, mens ja geck å strosa ute på stan, varsna ja en skrangli yngling, som stog å åja sej å höll sej för kekana utanför en mindre restaurang, å när han vände nian åt mej, såg ja att de va fru Junggrens i 8-ans älsta grabb Färdinand, som sitter i restaurangårkestern å spelar me på någe sotts jekla instrument.

"Du kårmer som sjkkad från målnen", pep han, "vill du bli fagottist för en timme?"

"Nej, fasen heller", svara ja, för ja troddere va någe slax anarkistjobb.

"Du föstår att ja har sån onaturli verk i okseltand, så ja förmår apslut inte blåsa i fagotten", gnällde han, "gucka så brösvullen ja ä! Men ja måste ha en vikarie i årkesten för den sista timmen — äru hågad? Du ska få 2 bagare å 1 ask Turrk för besväret."

"Äss, du vet välan att ja ä lika omussikalisk som en lövgroda", svara ja.

"De jör inte ett pinal", tyckte Färdinand. "Du ska bara flukta skarpt på notena å låssas fingra på klaffana å spennu ut kindena ideligen, men slepp inte ut en ton, de säjera dej! Vissligen ligger dom andra instrumentena över, men fall dom åker in i ett pianissimo, äre falit om fagotten kårmer fram, när du inte begriper mussik."

Ja hann inte svara, för dom blynte hojta inifrån, å Färdinand rökk mej blikstsnappt i rokken baklenges

in i årkesten å klämde ner mej i en stol framför ett notställ å stakk en messingspilligur i pipen på mej, åsså bokka han sej för kapellmästan å visska: "Ja ha hitta en vikarie, som klarar oppet, mens ja går hem å knyter mej ett spass för tandverkens skull."

Kapellmästan vatt perpleks, men Färdinand skubba jenast, å sen högg årkesten i me "Hellsa dem därhemma", åre tyckte ja lät tragiskt i lengden, så ja tröck på en klaff å sleppte ut en falsk hellsningston, men då vende fössta fiolisten på skalln å grina till, så ja todes inte hålla på.

Nästa nummer va 1 fantasi ur Martta, åre vatt en höckst livlig fantasi, för hjust som dom andra svagspela åre lät slepit, blåste ja fram 4 jälla toner i stil me "De ståår ett jus" å sen effteråt ett krafffit "tutterituuh!" Kapellmästan haja till å blekna, men när fantasin va slut, kjörde han directt fram te mej å blengde på notena å gnisla: "Va i alla avgrundens brunsvedda dalar — sitter du å blåser på Vita frun, när vi andra spelar Martta?"

"Närå", svara ja, "men saken va den att ja fingra på fel klaff ett par gånger —"

"Här har du nu fagottnotena till Fiddelio av Bethåven", freste han, "å laga att du följer me från början!"

"Ja, annas hinner ja ledit opp er", sa ja å stakk munstykket i mulen.

Kapellmästan gapa å kika på rom andra gubbana, å rom fnissa lite smått allihop. Så blynte rom kvintillera fram nåra toner ijen, å snat va rom i gång me Fiddelio, men när dom bullra som bäst å trumman låg över, tog jag brökvän full me väder å blåste fram en ekstra serenad mitt i åvertyren, fast de hödes unje-

får som när en vildhäst blir biten i sjinkan av en illsk bjönhona.

Under pausen rusa kapellmästan fram igen å rya: "Hur fasen blåser du, äru inte van varken ve noter eller fagott?"

"Jorå", svara ja, "men ja blåser fottare än ja leser notena, så ja kâm lite före på fagotten."

"De va styft", mena andra fiolisten. "Han bode jäna få ta ett solonummer, så vi får höra va han kan."

Kapellmästan såg lite kânfys ut, men sen stega han fram å fråga: "Vill du ta ett solonummer offentlit på ditt instrument, gässe — du kansje ä ett abnârmt underban, efftersom du åker före så helsikes fott?"

"Ja, fralldel", sa ja, "men de böffs knappt nåra noter, för ja blåser nestan bättre effter jehör."

"Ta ett pottpurri ur Riggoletto", bråkte en av mussikantena.

Ja kjände mej föståss lite ruggi, men ja tyckte okkså de va trall å få blåsa ensammen, så ja jode mej i odning å söp in en väldans dosis me lufft åsså klämde ja i me en ensjilld Riggolettofantasi så örena flaksa, å dässemellan fingra ja på alla klaffana samtidit å sleppte ut en långdragen trumpetstöt. Jästena på restaurangen glömde bott lättgroggana å gapa på mej, men ja feck inte hålla på lenge; för kapellmästan håppa fram å röck fagotten ur mun på mej å hyvan bakom trumman å gasta: "De va ett fasans pottpurri! Hur lenge haru spelat fagott?"

"Sen klokkan halv 10", svara ja ganska lugnis.

"Dra åt västkustens hetaste sandbankar me rej, busgrabb", kjöt han å högg mej i vingbene för å slepa ut mej en bakväg, å trumslagan reste sej å gedde mej ett

trumslag me ena pinnen i finalen, så ja illskna till å sparka sönder trumhinnan förn i föbifarten. De vatt halvväx panik, men ja slank ur klona på rom å klara mej ut i lufften, fastatt effteråt tyckte ja att de mussikaliska jobbet vare västa som ja hatt.

SOM HISSPÅJKE.

Fassan ville sjikka ut mej te sina slecktingar på vischan över pincksten, å där vare meningen ja skulle jenomgå en jordbruxkursch å lära mej plöja å jössla å sätta plugg i all änkelhet. "Du ä nestan för fullfjedrad å vara kvar i stan", mena gubben, "å namnet Andeson haru för rexten greslit deschenerat me dina fantasstiska trix, såru böver min schäl stövla effter en plog me en ysster bonnkjur i hälana fallatt de ska bli fason pårej."

Men ja gilla inte fassans föslag utan anmelde mej i 1 stot affäshus i stan, där dom sökte en vaken hissgrabb me meckanisk blick. Dom tyckte vissligen ja såg lite för mykke opptjäftig ut, men slutligen vatt ja antagen å feck bjynna meresamma.

Huse va 1 kamplecks på 5 våningar me olika sottes affäsfirmer överallt, så hissen måste gå från morron tess kvell me direktörer å kjänstemän å kontosfröknar å dässutom alla domses kunder. Höckst opp boddere okkså en tandlekare me inskrenkt pracktik åsså en massöska som aldri va hemma.

Dom fössta dagana tyckte ja jobbet va jeklit upplyftande, å emillanåt gedde rom flåttare jupingana mej lite drix, men ja lessna snat, för ja håller styft på omväksling.

En morron skena ja över gatan å tjöpte 1 ask kommess, å när ja kām tebak, stog de en kratta, som va hemskt rosti i röret, utanför hissen å gnällde: "Ja

skulle villa ha en tand smättfritt utdragen i övesta våningen, vasnäll å kjör opp mej allra höckst!"

"De blir nog inte någe vidare smättfritt", sa ja, "för däroppe kjuter dom, så grindana skakar, varje gång hissen stannar utanför."

Tanten blekna å linda stjaln kring örsnibbana å lanka tebax ut ijen, men ja tände ett knaster å luta mej på hissåffan å haddere kul i 5 minuter. Då rulla de in en kårpulent madonna å flåsa: "Pettesons kottvarulager, 4-de våningen, dönn te venster!"

"Dit får allt frun fara ensam opp", svara ja, "för hissen orkar bara me 250 kjilo. Ja ska lägga om meckanismen på ett lite kick."

"Vasäjeru, din obosstade drummel", freste frunset å trengde sej in i korjen. "Stäng dönn, ja åker opp ensam, men ja ska jenast underrätta firman om dina jifftiga pikar, såru kan vara säker om sparrken vid min snara nedkåmst." Åsså tröck hon på 5 knappar å for opp under olika slax jud. Men när ja höde hissen stanna, klämde ja på nerknappen, så frun hann inte öppna dörrana utan åkte ner tebax ijen. Hon själde å böla innanför, såre gnistra mellan stängena, åsså åkte hon opp på ny kula, men ja jode om samma manöver, å i nesta momang stog hon i bottenvåningen ijen. Madonnan va röblå i nyllet å veste som en blodtössti tigerhona, men då kåm de en belevad jeppe, som ville 3 tr. opp, årå klev ja schålv in i hissen, å mennas börja den kårpulententa frun beklaga sej å pussta: "Kan henn tänka sej, ja ha blitt nedtrykkt 2 gånger —"

"Ja, tjära frun, ja ä nedtrykkt nestan hjemt", sa henn å jänka på brillena. "De ä såna tider." Åsså slank han ut å stängde grindana me en sukk, å innan den tjäcka tanten hann yttra sej åkte hon me ner i

fastun ijen för 3-dje gången. Hon feck hysteriska kånvulschoner å viffta me väskan å hicka: "Nu ska allt schälva Bellsebubb ta dej, din jemena rövarunge!" å sen dundra hon iväg directt in i ett försäkringsbolag på nedra botten å slog allarm. Ja, håppa jenast in i hissen å kjörde 5 tr. opp för full fat, å där öppna ja hissdönn å tog ijen mej ett ryck, tess en skrovli basröst hödes nerifrån avgrunden: "Kåm bums ner me hissen, din utböling, annas schuter vi dej me dynamit nerifrån!" Dom tröck på knappana å kjöt å hojta, men ja tykktere va fånit å åka ner för å få prygel.

Slutligen lubbade en kontorist på egna fötter oppför alla 5 trappena för å haffa mej, men ja stengde blickstsnappt grind å åkte 2 tr. ner, å när han kila dit, åkte ja 3 tr. opp, åre va löngn för pricken å kunna stoppa åkningen, fast han åla som en orm i trappupp-gångana. Dom kila ut i vattenda fasstu för å kika, å ja jode en venli grimas ibland, när ja for föbi jänget.

Då hitta rom på att postera ut 6 pärschoner av olika kjön i var våning, vikka skulle rykka opp hissdön å pipa mej, men då hadde en kille rusat in te pottvackten å slagi av strömmen, så ja vatt sittandes mellan 3-dje å 4-de våningen i lungn å ro.

Alla pärschonena trava effter för å glo på mej, men dom va föståss tvungna slå på strömmen ijen, årå begrep ja att de va fålktomt på nedra botten, så ja styrde directt ner, å fastatt den fleskiga frun, som skulle till Pettesons lager, stog kvar neri potten å försökte sätta krokben för mej, smet ja ledit förbina å gnugga min väg från de hisskliga jobbet.

I SKOBUTIK.

Klasse, som känner en brass me affäsmän, rekåm-mendera mej förra vikkan till en skohandel, där ja skulle trenu mej i kjängprovning på olika pärschoners blan. Skohanlan hadde en fräsi lockal me 6 provningspallar för begge kjönen å 3 ekstra bitreden, som va upparbetade i bransen å vana att gå bekväma kunder till handa, fast de jällde domses fötter.

Allra fösst feck ja hållas me en stödi madam, som kåm in å lådra: "Ja har såna enårmt krafftiga smalben, så ja vill hellst inte visa rom offentlit, utan om gåssen där får bitreda vid provningen av 1 par sjevårkjänger, vore jag taxam." Hanlan jode en elegant schäst, å ja feck ta hand om madammen, men ja måste nestan håva ner hela lagret, innan ja hitta nåra dojor som rack till. Slutligen fastna hon för ett par laggar, fast skafftena inte geck ihop på $\frac{1}{4}$ meter, men ja snöde till stokkana påna, såre vatt stora fleskbal-långer ovanför kjängena, årå vatt hon belåten å tjöpte rom strakst å lanka sin väg, fastatt hon va greslit styvbent genom hopsnörningen.

Sen kurscha ja 1 par svesiapupper åt en utkjörarbas, som va mera rejäl än madammen. "Vissligen trenger dom hemskt över tåna", san, "men ja tänker ta mej ett jumt fotbad effter pinckst, årå kåmmer dom min schäl å glappa. Lågg in dom i kattången å sjikka hem dom te mej, annas hemtar ja dom i monn, fall ja inte hinner ta svången häråt före 6!" Åsså peta han på

mösschärmen å fösvann. Strakst effter kãm de in en modãn jãnta me undertrykta fårmer å slank figgur å slog sej ner på en pall. Hon vinga av sej sina fötram-pade maron å streckte ut silkespipena, så hanlan vatt äksalterad å håppa fram, men ja hann i alla fall före å klãmde påna en rød saffiansbåt me bãchfãrgad kant, årå gol hon: "Nej, ja ska ha ett par nåbla lackpumps, för ja ska på studentfest i kvell. De jör desamma va rom kåstar, bara dom ä billiga."

Ja knåpa å prova flera par påna, innan hon bestemde sej, men slutligen gilla hon ett par, som va ett nummer för små, åsså kvittra hon: "Sjikka hem dom till mej ve 6-tiden, för ja vill inte slepa pakete me mej hjust nu! Å frexten tänker ja kjöra opp mossan på kosingen."

De låva jana föståss, å effter stãngdax skubba ja bott me 6 skokattångar åt olika kunder, å jãntan gedde mej 25 øre i drix.

Skohanlan va rätt belåten me mej, å andra dan øverlåt han en øjft encka me ømkjylda liktonar åt mej, men de slog tjall på trån, för føsst kãm utkjøran, som tjøpte svesiadojena, in me jãntans lackerade brøn i nypan å flabba: "Nog för att ja tollererar all slax ellegans, men sätter ja mej å kjör me såna här grunker på fossingana, blir det apslut skandal eller okkså åker jag in på snurrhãcken."

Hanlan gapa pån, men ja begrep att han fått fel paket, så ja låva klara tebax hans pjexer. De høvdes inte, för i nesta momang skutta kroken in me rom grova laggana i ett papper å gorma: "Ni ha føstøt hela frøjden för mej i går kvell! I ställe för lackpumpsana sjikkar ni ett par sveciapjexer nummer 44. Tykker ni

att en kan gå på jazz me såna här lunkentussbubber? Å när ja sjikka ner mossan för å byta, vare stänkt." Åsså schönk kråkan ner på en skopall å stor-kjöt. Meresamma geck butiksdönn opp å den fössta madammen stövla in me förgrämnda ansicktsdrag å gaffla: "Sanneligen bode ni inte straffas för era oärhörda manipulaschoner. Ja promenera me rom här nya kjängena i går på stan, å när ja kām neråt Klara kjände ja att ja yx kax hadde blitt låghalt. De va lygens å kunna gå hjemt, utan ja måste ge mej iväg till en kirurg å ben granska påkana, vikken som va lengst eller kottast. Han mätte bena å röck i dom å massakrera kneledana å lät mej trampa runt ikring som en sirrkushest i 12 minuter, å ändå oppservera han inga låghalta symptām utan tykktere va ett höckst kāmplisserat fall. Han tog 20 krisch å bedde mej återkāmma för vidare oppservaschon. Men hjust som ja kränger på mej puppena, fårase att den ena klakken är lika låg som på en toffel å den andra ä en rickti sjapåklakk av abnårm höjd. Ja åkte föståss jenast på kirurgen å fodra tebax mina 20 spänn, men han freste å ba mej vara taxam att ja slapp kåsta på ekstra fö-längning eller fökottning av pipena. Nu vill ja fösst ha en kjäng ombytt å dässutom dom 20 lockena tebax, som lekan feck, annas kāmmer ja å missrekämndera eran firrma påre höcksta. Ja böver bara gå ner på maggan mittemot, så ä ni snat mogna för konkuss."

Skofabrikön stakk fram 2 tior å morra: "Ta de här å håll tytan, tjäring!"

Men sen vände han sej mot mej å kackla: "De blir för kåstsamt å ha dej kvar i den här bransen. Här haru ditt sedebetyg." Åsså skrev han på en lapp:

”Ynglingen Villem Andeson avslutar hermed sina 2 hos mig anställda dagar på grund av slarv okk överlaggda järningar, som kunnat få ödesdigra följder, om ej naturliga förhållandet upptäckts.

Intygas

Jöran Hanson,

velartad sko- okk galåsshandlare.”

SOM SIRRKUSMENNICHA.

I förrgår spankulera ja iväg ut för å söka jobb, årå kåm ja till en ensjilld tåmt på Söder, där dom hadde satt opp en ambullerande sirrkus. De stog tjåckt me grabbar utanför, som ville kika på domses rytande läjon, men ja kjørde directt in till sirrkussjefen å jode en akrobatisk bock å fråga: "Böffs de nån järv grabb här, som kan slå vålt å gå på händerna å inte ä någe vāsst rädd för menacherijur?"

Sirrkusågan flabba till prexis som ett förryckt läjon, men sen fiksera han mej å tände ett bloss å gnägga: "Jaha, när ja tänker effter, kansje ja reflekterar på saken. Den ena grabben här ha fått messlingen, så vi ha sjikkan te Eppidemin för att han inte ska smitta ner läjona, å vill du överta hans nummer, så måre vara hänt. Haru nåra akrobatiska tallanger?"

"Ja ha vari ve sirrkus ända från bandomen", jög ja fråkkt, "å frexten ä fassan orrmennicha å mossan saknar underkråpp."

"De va sjarmangt", kraxa jeppen, "men ja fodrar fösst ett intyg från dina målsmän, att du får tillhöra min pärschonal."

Ja snodde iväg hem me fat å kraffsa egenhändit ihop den här skrivelsen:

"Fullärda ståkkålsakrobaten V. Andesåhn överlåtes hermed till saggda Sirrkus okk rekåmmenderas som både vig okk smidig i alla avseenden. Hanses frälldrar."

Deriktön gucka på intyge å stakket innanför vesten, fast ja ä säker om att han inte begrep sej på svänsk rättstavning. Men grabbana utanför sirrkusen tjöpte plåtar varenda en, för att dom ville kika på mina vigheter, åre vatt nestan trengsel i lukkan.

Ja vatt strakst lockalliserad i sirrkusen å bjunte fösst vänslas me läjonet, som morra för fulla muggar, men då schava jurtämjan fram å röt: "Låteru bli å dra läjonet i svanståffsen, din föbaskade knabe! Gerej iväg härifrån, annas släpper ja utet pårej!"

Ja ånga bott som en blikst, men sen hitta ja en hink me såpa i en hörna, årå falde de mej in att ja skulle jöra bus åt domses sjäckej, som ridde på osadlad, svatt häst var kvell, för han va både maffi å styv i korrken. Ja smet in i spilltan te kampen, som stog å keka tott gres, å smode in hela ryggtavlan å begge sjinkena pån me såpa, så han blenkte prexis som en lackpjexa, när dom ledde uten.

Sjäckejen jode en sirrkusschest å skulle håppa pån, men han halka av meresamma, å hästen trava kring ett varv me killen hengande på slep i svansen. Rytan såg lite perpleks ut å vinga sej opp igen men åkte tebax me en hellsikes fat ner i sågspåna. Fålk bjunte hojta å heja, årå jode bassen en anjenäm sirrkus-rörelse me kardan å svengde sej opp på ny kula, men lika fullt åla han ner på marrken ijen, å hästen nestan gnägga av fökjusning över att han feck skena ensam-men ikring i sirrkel. Sjäckejen fösökte ta satts å jode ekvillibristiska trix för å hålla sej kvar på hestkraken, men de va löngn att han kunde få någe fotfäste, å slutligen fös vann han bakom ett schynke å kampen slank effter, fastatt fålk galkjöt å smellde hop kappsäckana me väldans kläm.

Mennas sjäckeken satt å svor över bakdynan, som värkte pån, vatt de min tur på programmet. Ja stog risslad i trasiga trickåer å hadde en sillverfjellad mantel kring höfftena, men ja kjände mej föståss lite darri, för de satt en brass me bekanta grabbar på bänkana, å rom trodde de skulle bli ett skarpt nummer.

Sjefen bomma på 1 lock, å ja håppa in på arenan å jode en imponerande kåmplimang, så grabbana applådera villt opppå hyllan.

Fösst slog ja nåra enckla kullerbytter på golve, men då gasta fröna: "Fy farao, de kan vi jöra allihop, bättre trix!" Då lyffte ja påkana i vädre å fösökte gå på händerna, för de ha ja trenna mej me hemma, men de va marit å ja tog överbalansen ideligen å klappa kistan i marrken. Grabbana kjöt å vissla, å deriktön stog i dönn me en jement besk uppsyn, men hjust som ja tänkte ta satts å slå en grasiös vålt, schava mossan ner på arenan å högg mej i nakken å böla höckt: "Vaärejafarsi på en villt främmande sirrkus? Min egen sån som en fantasstisk akråbat me sillverfjell kring magen! Sannerligen vare inte jenom ödets finger ja kåm in här i kvell."

Deriktön ställde sej i vägen å ropa hallå, men mossan toffla tillen me ena pedalen, så han varsna att hon inte sakna underkråpp, å sen slepa hon hem mej i silvermanteln å låste in mej i tvettstugan i 2 dyngn, för att ja inte skulle håppa tebax in i sirrkusfacket.

SOM KONDISELEV.

Jenom fru Kalson hemma vatt ja installerad som lärling på ett kondis här i stan, för hon känner ägan pärschonligen, å där hadde ja de knubb i över 1 vekka. Konditon va en rödlett tjäckis i vit nattrock å fyrkanti pirka, som jobba me tåtsmet å röde ihop smörkremer å diverse innanlägg å jode mekaniskt greddskum, men svarva han ihop en deg på naturli väg, feck ja stå på spänn breven å räckan alla grunker, som föbättra smaken påre hela. Han vinga åt mej en kanslad bakelse ibland, när han va i stämning, å dässemillan keka ja sylltade biggaråer å fruckter i smyg, så ja geck me lite akut kolik för hjemnan.

I onsdass stog han å mixtra ihop en tåta, årå jamsa han åt mej:

”Sluta me mandelkvan å fyll på 1 heckto sjukla här i smeten — de ä fru Päson i 19, som ha beställt den här tåtan, å den ska hållas mörrk, för hon har sorg effter gubben. Men sno rej, för jäven, annas stelnar massan!”

Ja for opp som en dellfin, men i bråsskan feck ja tag i fetknoppens snusstrut å hyva hela snuspottsjon i degen, såre vatt en schön mahognyfärg pån.

”Jaha, de här va bättre kulör”, klämta tåtmakan, mens han böka ihop klabbet, å sen utkrusera han tåtan me nära vita klikkar ur en ensjilld pappesstrut, som han ideligen slikka i spettsen för å få fram finurliga fårmaschoner.

"Kila nu över me den här", sa han å stakk läckerheten i en kattång. "Sen ska vi ta i håll me Bårgmans bröllopskråckan, den ska levereras klokkan 5." Åsså stolpa han ut bakvägen för å hemta lufft. Men ja tyckte sjuklatåtan såg så jenomgripande dysster ut, så ja ganerana ekstra me 8 röda spelmarker, som ja snott ur fassans virapulla, åre höjde utseendet greslit. Fru Päsön öppna inte kattånglokke, när ja kām me tåtan, utan gedde mej en tralling å takka.

Bröllopskråckanen vatt särdeles flott, prexis som ett tempel med 2 jårtan hengandes ve sidena, å övest stog de en engel, som skulle föreställa Amor, sa konditon. Ja tyckte i alla fall han såg lite bakom ut, så ja måla 1 par mustaser pån me brun sjuklafärg, när ingen såget, årå vatt de humor på grabben.

"De vetefasen, om en töss låta dej gå me bakvärk i lengden", morra konditon, när ja kajka iväg me prydnaden, "ja tycker du ä lite för ysster för jobbet. Fösök inte å sjånglera me pjesen, för då äru sålld!"

Ja stövla iväg me långsam fat, men då höde ja att en kille skåpa på handklaver inpå en gård, årå satte ja ner kråckan i potten ett lite tag, men iresamma kila de en dogg fram å nosa pån å lyffte på ena bakläggen, innan ja hann klaran. Ja tog opp grannlåten å kuta effter jycken, men när ja kām om hönan slant ja å lag av pjesen, som vatt hemskt massakrerad. Ja kjände mej väldans kurschli å tenkte nestan lipa, men slutligen smet ja in i en pottgång å fiffa opp kråckanen, så han vatt någelunda i fårm, fastatt han inte likna ett tjärlekstempel utan en nerrasad vetrave. Engeln såg ut som om han blitt övekjöd av 2 godståg, för vingana va botta å benstakana knäckta pån, men ja satte grabben övest på traven å lag bena i koss fram-

förn, å sen lubba ja till brölloppshuset me hela pilliguren å stakk innan bakvägen åt kokfrun, som inte hadde tid å granskan någe vidare.

När ja kãm ijen va kondiset fullt av tjäringar, som själde över sjuklatåtan å svor på att den va föjifftad å bjöd alla som kãm in på en provbit, å när konditon stakk en schiva i matgluggen, kjände han strakst ijen snussmaken, fast han begrep inte att de va mitt hyss, fönn fru Päson visan spelmarkena. Han feck i alla fall inte en syl i vädre, för dom håppa som kjängurun ikringen å rya, men hjust iresamma ringde tellfån, årå måste han kila in å svara bakom en privat dörr. Ja antog att de va påringning från brölloppsfesten, så ja pep tovan för å kunna klara mej undan smockan, men fösst lyssna ja mennas konditon snacka om olyxhendelsen.

”Va säjeni? Å kräckanen nerrasad å jättana brystna? Äre en skrothög alltihop? Ja hadde ju byckt opp ett gediget lufftslott åt er. Nä? De ä inte möjligt! Va? Ser Amor ut som en stukad skräddare me bruna mustaser? Saknar han vingar? Ja, men dom hadde han på akslana, när ja sjikka ivägen. Sitter han i koss me avslagna ben? Åj, åj, åj, de måtte ha vatt den nya lärlingen här, som massakrerat kräckanen på ditvägen — vänta, ska ja se om han ä återkämnen —” åsså håppa han ut me villd fat, men då va ja allaredan både återkämnen å bottgången.

SOM ÅNGBÅTSKALLE.

De ä marit att sno reda på någe frisskt jobb i stan om somman, men i söndass mosse hadde ja en sabla flax. De va en håppilandgrabb, som mankera, när en färja skulle lägga ut, årå vinka sjeppan åt mej å ropa: "Häj, gässe, du ser kjäkk ut, vill du bli ekstra odinarie ångbåtskalle här i dag å fökjäna nåra spenn, så kom an!"

Ja kila föståss ombod meresamma å sjoxa in landgången på befallning å jode klat, men när pråmen backa ut, rusa de en kottkjolad krok ner på bryggan å hojta: "Hallå där! Ståppa båten å kom jenast tebax — den här greddtåtan måste apslut me te fru Jakoppson i Vickdalen för hon fyller 50 år i dag!"

Sjeppan låssas inte hörana, men ja åla fram i förn å hojta tebax: "Langa joxet hitöver, ska ja facka tag it!" Jäntan högg kattången i ena hörnan å vingan ombord prexis som en disskuskastare, men lokke flög av, å tåtan for rätt i knapet på sjeppan, så gredden stog som rakskum kring nosen pån. Han illskna till å stakk ut ena kappsäcken å röck in mej i sin privata skrubb å domdera: "Äre påre här sätte du schöter ditt ångbåtskall? Begriperu inte att de ä ett svåt schölaxbrått att ta emot fracktgods, sen vi lackt ut från bryggena?" Åsså tippa han till mej, så tovan flög åt helsicke, å strök greddskumme ur sjäggstubben på sej å styde ut på plurret för full fat. Pråmen va överfylld me söndassriggade pärschoner, som skulle ut å få lufft, å rom

hadde så brådis ve bryggena, så rom trampa mej på kardena, när ja slepa ut landgången åt dom. Ve Fjederhållmen steg de 1 svatt pudel i land, å tjäringen, som rådde ommen, varsnat inte fönn vi backat, å sen föde hon ett hyssteriskt liv på fördäkk å fodra att vi skulle fira ner en livbåt, så hon feck ro tebax å hemta jycken. Men sjeppan lät ångvisslan kjuta nära gånger, så den överrösta hennases hjemmer, årå schönk hon ihop bakom en grönsaxsäck å drunkna i tårar.

Sen kjöde vi frisskt undan, å ja feck snat kläm på görningen å hoppa i land me en viss ellegans. Sjeppan tyckte ja va både frank å järv, men längre ut, när vi lag till ve en mindre brygga, tog ja satts för å göra ett lengdhopp i land, men då hannt inte den ena bakfossingen me, utan ja plumsa ner i drickat directt. En besättningskille dök ner me ena labben å högg tag i peruken på mej å hala mej ombod ijen, men sjeppan rya inifrån skrubben: "Ställ inte till me nära håppilandssensaschoner där nere! Fall pricken ä levande, så hängen på tork, för han måste avslut vara i kondischon, när vi anjör nesta brygga." Ja smet bakom en stor lår å krängde av mej blakkena, för dom va våtast, å sen låna ja ett par besättningsbraller av machinisten, som va en hyggli pajsare, men dom va så jökia å långa, så ja feck låv å knäppa rom nestan under hakan, å bena va blanka å vida prexis som 2 skosstenrör. Men när lustprämen kām ett stykke ut på spat, vridde ja ur mina kotta söndassrör å kila effter relingskanten utåt acktern, å sen klättra ja opp å krängde ena byksbene på domses flaggstång, för flaggan va indragen, å där torrka rom på ett lite kick. Akta er, vikket hurrande de vatt, när vi kajka föbi kustena! Fålk kjöt å viffa, men sjeppan trodde fö-

ståss att dom tyckte hans båt såg flått ut, så han kjände sej anjensämt berörd.

Vi guppa i alla fall framåt för full machin, men när vi lag till ve näst sista bryggan, bjynte passascherana trengas å vesnas, så ja kavla opp dom långa hålkana å hoppa i land å lag fast trässen odentlit kring pållan, mens dom feck troppa av me sina pryklar å grunker. På bryggan vare tjäcktt me sommarjäster å bekan-tingar, som tjattra å hellsa på ståkkålmana, men sjeppan hadde inte befallt nån fötöjning av fartyge utan kåmmendera hack, å ja håppa hux flux ombod å glömde bott å lossa på trässen. Meresamma pråmen kjöde bakåt, brakare till i bryggahelsicke å pålana inunder vek sej inåt prexis som fassans knen, när han tranat skarpt, å hela grannlåten följde me båten på slep, så sommarjästena vatt sittandes på flaket me pirrena i vädre under fölamande hjemmerrop. Kapp-ten slog blikstsnappt stopp, å styrman skubba fram å bedde om ursjäkt, å sen feck besättningen ett greslit snärj, innan dom hann klara av de vässta. Men när vi sen geck ifrån bryggan för andra gången, stog passascherana kvar å svor å knöt nävana, för all domses söndassfrisska fräschhet va totalt botta å riggana va jenomsura.

Sjeppan va grön i nyllet å lova mej hemskt me dalj, när vi kåm till ändbryggan, men ja vinga mej kvikkt i land å skena inåt skogen i machinistbrallena. I den ena byksklaffen hitta ja 1 bagare, så ja kunde åka tebax me en annan färja, men mina egna plagg satt föståss kvar på stången, så rom kansje dom flagga me hela somman.

SOM LEVANDE PRESS- REKLAMATÖR.

När fassan kām hem i går kvell hadde han en sotts
mojäng me sej, som han tjöpt i en avläxen affär, å
den hovera han sej över å kackla: "Vet du varehär ä,
Hjohanna? De ä en uppfunnen bykspressare, som
heter Sletofin, å som pressar brallena åten, mens en
snarkar å såver."

"Ja, de brukar välan ja få jöra", jama mossan,
"men kan den där mojsicken ersätta en god husstru,
så jäna för mej."

"Dra in hakan, tjäring", freste gubben, "å fröjda
dej heller åt att du slipper hanskas me mina söndass-
rör. Nu blir ja yttest sjangtillimang i missommar-
häljen. Fallatt en mixtrar in apparaten i blakkena på
kvelln å henger dom i föttena, så ärom min schäl
snyggare på morron än om en skraddare vatt pårom
me ett hjän hela natten. Men sjefen ville ha en yngre
förevisare, sa han, som kunde stå i sjylltfönstre å
demånstrera uppfinningen för reklamens skull, åre
kansje vore passande snikkeri för Villem, fall han
kutar dit å söker. Dom hadde en kråka, som hölls me
jobbet, men hon hadde lessnat, å frövrit va hon inte
ricktit säker på om de va sjenangt, sa hon."

Ja for iväg dit å vatt antagen hux flux, för dom
tyckte att sköret va så jement rött å grant, såre skulle
jöra en viss suxé, trodde rom.

"Äre såru lagar att de blir fålksamling utanför å kommess innanför, skaru få fasst anguschamang å ekstra premier", tyckte sjefen, när ja klättra opp på äksposischonsplatån. Sen vände han reklamsjyllten utåt å ställde sej på trottoan å gucka på mej å såg halvväx belåten ut. Ja schötte mej finis, äre hopa sej strakst nåra mennicher utanför, fast de geck prexis ingen in å tjöpte en Sletofin, men när ja hadde stått å sjänglerat me rom dyrbara hesskapsbyksena sirrka 1 timma, geck sjefen ut å luncha, årå drog ja jenast för gadin å ordna tillet på ett skarpere sätt. Ja ändra fösst på domses reklamsjyllt me svattkrita, å jode ensjillda tillägg, å när ja sen drog bott draperiet, stog de me onårmalt föstorade bokstever:

"Härrar okk Damer av alla ålldrar!

Tjöp apparaten Sletofin, så ärhåller ni vekk på edra byksor även i såvande tillstånd! Lätt att hantera. Urtag apparaten, innan ni tar plaggena på, annas riske-
rar ni både gången okk hellsan!"

De vatt annat liv på trottoan, å ståkkålmana slox för å kamma nära, å när ja viftat me herrblakkena 1 stund, bytte ja om å hala fram mossans vita fyrskafftade häljdaxkallsånger ur ett paket. Dom kjöt å hurra som indianer utanför, när dom såg att Sletofin okkså jorde verrkan på fruntimmersplagg.

Kvinsena, som kika, vatt höckst fölägna å morra sinsemellan, men en tjäck grossis flabba, så kalasbubblan hoppa oppåner pån lenge. När sjefen kãm ijen vare svatt me fålk, å han vatt så maffi, så plymen svällde ut på förhand i innerfikkan pån, åre va knappt han kunde boxera sej in i sin egen firrma på grund av trengsel.

Där kunde ja föståss snat kjänat opp mej, fallatt inte mossan hadde jott bott de hela. Fram på middag kãm hon jalandes me nåra macker åt mej, å hon vatt som vanlit nyfiken över fålkhopen å armbåga sej fram te fönstre, hjust prexis som ja äkspонера hennes underplagg me hemvirrkade spettsar på. Ja vinka åtna att hon skulle hålla sej pall, men hon vatt illsknare än en båljeting å tänkte pangla sönder rutan. I nesta momang röck hon opp dönn å kesa in te sjefen, som hadde fullt schå me å kränga apparater, åsså böla hon: "Schåms ni inte att ställa upp min sån å låtan ventilera sin moders underplagg inför hela världen? De ä frexten mina allra bästa, å rom förjör han snat me eran ellemenskade bykspress. Schasa ner grabben, annas går ja schälv opp å jör revollusischon!"

Sjefen lyffte på schynket, men när han feck syn på mitt reklamtrix, gapa han så stot, att kekana närapå geck i baklås pån. Han vatt ettergrön i plytet å röck ner mej baklenges från platån å högg tag i trasslet på mej å russka om mej, såre va nära att hela peruken gått i bajden.

Sen sjikka han iväg både mej å mossan me en ettri svordom, fastatt effteråt begriper ja inte varför sjylltningen inte va te lax, när han feck kurscha så gott som alla pressgrunkena i affän.

SOM BONDDRENG PÅ VISCHAN.

Efftersen ja hadde oppvisningen i sjualltfönstre, ha mossan vatt avlång emot mej, å i går satte hon sej å knåpa ihop ett brev te sin syssterdoter, som ä jiffte me en infödd bonge i Kråkbyhålm, åre lydde så här:

”Min jenomgoda Teodåra!

I morrgon sjikkar jag min mellesta gässe Villem till dig, om du vill låta honom gå som jålpdreng eller vall-påjke på eran gård mot liten lön okk lämplig föda. Ståkkålmslivet föstör honom tottalt, jag håppas du lest i pressen hur många plattser han misschött. Sätt honom jäna i strengt arbete okk giv grabben en skalle emillanåt. Hellsa din mann! P.s. Jag har jäskat på en ny bålster för att ärhålla reskovan åt honom D. S. Din troгна mosster

Hjohanna i Ståkkålm.”

Andra dan sjikka rom iväg mej, fastatt ja inte gilla lantbruxkjänsten så vässt. När ja kåm fram, nöp min mosterdoter mej i mussklena å bråkte: ”Jösses, du ä ju lika smalpipi å kjöttlös som ett överklassban! Men de ska snat bli annan fårm pårej, när du får hanskas med spadar å dynggrepar.”

”Ussarej för kjitt, morrhåppa”, svara ja på ståkkålmska, men hon begrepet inte utan troddere va

ängelsk dialekt. Sen trädde hon tummen jenom håle på en klihurra å lag en schiva guttaperka på å befallte:

"Stoppa irej de här nu å kryp ner i fållbenken! I monn bitti fåru stiga opp i otta å hugga in i lantbrux-jöromål å boskapsavel."

Ja keka opp mackan å hala mej ner i slafen i tjöke, fast dinkan inte va fullt 9. Dom lag sej hjemt tidit, sa rom, för dom skulle spara både lyset å kvellsmåle, men inte håken kunde ja såmna så dax. Frexten hadde rom lackt en dubbelbottnad sjinnfäll över mej, såre va hetare i snarken än i mossans pannmur hemma, å dässutom kila de olika slax jur över lemmarna på mej, så fott ja lag ihop tirena. Slutligen vatt ja tvungen å ranta opp för å sno reda på tändstixasken å ta mej ett bloss, men ja hitta bara 1 avlackt munspel på spis-hyllan. De tyckte ja prexis inte va så pjåkit, utan ja kröp ner ijen under fällen, å där klämde jag i å spela: "Bor du hemma hos din mamma — —"

Teodåra å hennes mann låg i rumme breve, å besken vakna av låten å putta bonnbassen imellan revbena å gnägga: "De här va mysstiskt, Hjanne! Ja tycker ja hör schön mussik, fast de låter som de kām från andevärden. Hör effter schälv, Hjanne, å snarka inte så försoffat! Tonena ä så juggående, så jaggu tror ja inte att de ä englabasuner som juder. De kansje ä en ensjilld väckning — oj, oj, ja nestan ångrar att ja mätte mjölken så jekla knappt åt Anders i Lerbråten!" Hon knata opp å stolpa ut i tjöke å sukka höckt, fast då sluta ja blåsa, men bara hon lag sej, bjynte ja me en ny kuplätt.

"Ge attan i mussiken, tjäring", morra bongen, som vakna till slut, när hon ranta opp å ner ur sängen.

"Skaru gå å spöka så här å föstöra natten för utslitet arrbetsfålk." Teodåra grina å snöt sej å hasa sej ner i lådan ijen, men ja fottsatte låten tess klokkan 4 på morron, då tuppa ja av me klavere i pipen.

En kott stund effteråt hojta rom till, å ja kila opp å krängde på mej riggen å skubba ut i lagån, där pigan satt å mjölka, å när hon feck syn på mej, snattra hon: "Du kan bjinna me å lösa kona på andra sidan, för dom ä urmjölkade å ska sleppas ut i skoxmarrken. Men raska dej, innan husbonn kåmmer!"

Ja vatt lite skakens, för ja hadde inte umgåtts någe vidare med bonnkreatur, men dom va bussiga hela surven å trava strakst ut jenom lagåsdönn unjefär som 1 kåmp. solldater. När ja skulle lösa den yttesta kosan, varsna ja inte fönn effteråt att de va domses lättretliga kjur, som aldrig skulle sleppas ut annat än på särsjilld tillsägelse. Han gucka lömskt på mej, men ja gnugga bottåt jösselstan, årå vatt han inträsserad av pigan, som satt kvar å gnola å klämde fram mjölk, så han ånga fram bakomna å blåstena hát mellan nakksenena. Hon bara fnissa lite, för hon tänkte de va stalldrenge, som bruka pola mena, men då hässkna kjuren till å böla ur sej ett långt osilviserat kjut å killana me ena hone bak på hallskotan, årå vände hon på kulan.

Ackta er, vilket faderullans liv de vatt i en bonnlagåd! Hela mjölkhinken for i lufften, å pigan skutta opp i krubban å kjöt, å kona slog bakut me alla 4 bena, å kjurn vatt ståendes som ett stenbeläte å flåsa. Dom höde vråle opp te byggingen, å hela lantbruxpårschonalen kåm sättandes å frälste pigan, men kjurn humla sej ut jenom dönn å dansa iväg neråt jårdena,

äre va löngn å få buckt me'n, fastatt dom försökte
lokka hemmen me 1 kjusi kviga. Mennas höll ja mej
undan i domses hölada för både kjurn å bongen, men
äre så ja klarar mej på någe venster, stannar ja välan
kvar på vischan en vikka till.

SOM JÄLP I LANTBRUXHEM.

Dom hesskapena som hyr viller på lande haret knubb, men dom som knösar me lantbruk får aldri ta ijen sej, å ja tycker synn om pærshonalen på Kråkbyhålm, för där vare ett jement levne å rom böka me åkrana å jurena från morron tess kvelln.

Bongen trampa i storstövlar ut å in å morra å spåtta i vråna, å Teodåra tjärna å baka å röde ihop svin- å mennicheföda, å pigan kuta fram å åter som ett electrixt lok mellan lagån å tjöke. Dässutom vare tjuvtjäckt me bråmsar å fluger överallt, å rom som inte drenkte sej i keket å svagdrikkat flaksa kring kolroten på mej hela natten, så ja vatt halvåx prilli, innan ja lag ihop gluggana.

Tidit i går mosse gasta domses yrvakna piga, mens hon knäppte ihop perkalblusen: "Opp merej, Villem, å hugg ve, för tjäringen ska baka vettlimper i dag! Ja fålåv å sno mej ut å mjölka svina å sleppa hönskräkena på bete, innan kona vaknar." Ja drog fälln över örena å snarka till, men då vatt kroken ettri å vinga ner en skopa vatten i fällbänken å gapa: "Här skaru få bli bekant me *våra* väkkarur, dom å fasen så mykke rejälare än era ståkkålmska ringverk."

Ja vatt föbaskad å håppa ur slafen å pika iväg ut i vebon, å där såga ja sönder domses stora sågbokk å höggen i smådelar å slepa in hela konkarången i tjöke.

"De va ovanli krafft i ve", kackla Teodåra, som va vaken å stog ve spisen å jode elld i stubben. Sen gedde

hon mej en bunke å jässpa: "Schynda dej nu ut i lagån å hemta in äggena, som hönena lackt, för ja ska svenga till en småbrösdeg, mens kaffet kokar."

Ja pep bunken å lubba ut ijen, men hönsena hadde inte direkt vatt upplagda för värpning, utan dom hölls å leta massk, årå jaga ja opp derasses jusbruna ligg-höna, Blända, å knöck 10 ägg avna, så hon feck bara 3 kvar, men de va hon ändå taxam för.

"Koss, att de fanns $\frac{1}{2}$ kjåg så här tidit", tyckte tjäringen. "Ja, si ja har en tveschärtad ligghonshöna, som brukar värpa 2 ägg om dan, å de ä hennes dyrbara avkåmma som Blända ligger ut", åsså blynte hon knäkka kulena över degfate, fast hon hadde den ena blikken i bakungen å den andra på sumpen. Yx kax pep de höckt neri fate å Teodåra rygga baklenges, för de låg tjäckte me nestan fädiga tjycklingar å sprattla i degen. Tanten håppa oppåner å kraffsa sej mellan håstråna, men slutligen schava hon ut me bunken i lagån å lag Blända ovanpå hela rukan, för att tjycklingana skulle bli fullgångna. Men Blända trampa ner kråkena i degen, så rom kola allihop, å mennas tjäringen satt kvar å åja sej, gedde ja mej åv neråt jårdena, där bongen å drengen geck å slog timmotej.

"Hallå där", tuta bassen, "haru inge annat för dej, din pajas, så kila ner i hagen å hemta hem mårren, för ja ska kjöra te byn på kommunalstämman klokkan 11. Grimman henger på kroken i stalle. Men se effter att du inte slepar hem en annan åv hästana, som inte å mår ifrån födelsen!"

De tyckte ja föståss va ett fejit jobb, så ja gnugga strakst bott i hagen å snodde reda på kampana. Dom stog å gnagde på samma flåkk allihop, men mårren va prexis lik dom andra utvärtes, såre va marit å

kunna lura ut vem som skulle ha grimman om nosen. Dässutom va rom onaturlit ystra å villda, å bara ja kãm lodandes me grimman, flabba rom till, så framgaddana syntes å trava åt ett nytt håll. Ja lokka på rom å dilla me rom å åla mej fram te en som såg slugast ut, men innan jag halat fram grimman va kampen botta i skoxbrynet. Då skubba ja hem å snöt Teodåras klästreck, som låg hopsnott i domses vinnskåntor, för ja ville fånga märkraken me lasso, ungefär som kãvbojsana jör på fillmen, å sen rida hem i full galåpp. Men när ja kãm tebax in i hagen å bjenje kasta lasso effter kampana, feck dom pippi varenda en. Dom spettsa örena å frussta åt mej å slog opp me hovana i lufften, såre rök både jod å ogres kring dom, å slutligen råka dom i schen å snodde runt, såre dåna i marrken. Ja hiva lasso mellan påkana på rom, men ja hann inte trassla in en enda, för bongen dök fram bak en busske å lag ena jösselkardan på skalln på mej, så ja schönk ihop som 1 lufftomt handklaver.

"Va håken hålls du me, din ormunge?" röt han. "Skrämmer du kåller på hästana? Ja drar fram jiggen hemma å spänner för, men hjust som ja ska ge mej åv, saknar ja märren, som ja sjikka dej effter. Tror du ja betalar drenglön åt en som fullstendigt saknar boskapsbegåvning? Nä packa å res meresamma å hellsa din mossa att hon löser ut dej ve framkåmsten!" Åsså flata han till mej, så ja vatt liggandes å tjippa mellan tuvena, å sen lokka han på märren me ett finger å krängde påna grimman, utan att hon sa ett pillimuck.

P Å FRILUFFTSCEN.

Dom säger att teatrana i stan går för fålktomma hus om vintern, men om somman sitter i varje fall många ståkkålmare på frilufftsteatrana om kvellana, å ja ha schälv perkrat mej in jenom avstängningen nära gånger å kikat gratis på pjesen. I tisdass kvell vare en prick, som visa mej ett kryphål bakom en frilufftscen, men när ja åla mej in, kåm ja mitt i flabbet på skådespelana, som jode om sej schälva å föstöde ansichtsdragen me sminck å tovigå pårucker. En av gubbana figurera ikring i hyssteriskt tillstånd å rya: "Tusan okkså, att Andeson skulle gå å vricka nakkotan te den här föreställningen! Var i fridens namn ska ja hitta en yngling, som kan överta hanses råll?"

Då feck han hux flux syn på mej, årå trava han emot mej å blåste opp sej å gol: "Va in i Röda havets jupaste vågdalar åru för en traggikomisk jök, som står här å glor bakom kulissena?"

"Ja heter okkså Andeson", svara ja, "å kan jöra råller, fallatt ja får håppa in i smeten."

"Ta mej jäsingen — de va en prima iddé!" ropa teaterjeppen. "Klarar du opp reppliken, så fåru angaschemang nära kvellar mot ett mindre gasch. Du böver inte agera jällte eller kråma dej på någe vis utan du kåmmer in som ett unifårmerat åkspressbud i andra ackten å lemnar ett kuvett till fröken Hillma inne på scen, åsså säjeru: 'Ja skulle hellsa från Koppasslagar Knack i Rosenlunda å säja att han väntar

svar meresamma.' Å mennas Hillma rådnar å bleknar å skriver svar, står du kvar me kasken i nypan, å sen tar du hennes brev å marscherar ut me spänstig elle-gans. Kila nu bakom å kryp in i unifårmen, å ställ dej där på höger sida, tess ja ger dej vidare instruksjoner å stikker åt dej brevlappen. Ja måste schälv spela skurrk, såru får inte stå i vägen för mej, när ja kämmer sättandes."

Ja krångla mej bakom någe slax schynke å krängde på mej unifårmen i full fläng å strök ner luggen innan ja klämde kassken ovanpå skallmejan, så ja likna mera en försöfad schörövare än ett stedat äkspressbud.

Strakst effteråt börja dom me skåjet, åre pågick lenge, mennas ja stog kvar i hörnan å svettas å rep-pettera reppliken: "Ja skulle hellsa från knackar — från knoppar — från Rosenlunda å säja att dom väntar svar." Slutligen kām de en utstofferad stare fram å kitta till mej å visska: "In merej nu från den här sidan!"

Ja vatt som fölamad, men sen kvickna ja till å stövla in på domses scen å jode honnör för fröken Hillma å stamma: "Jasslu hellsa rej från knapparslagar Kakk från Lusenrunda å säja att han ska ha svar meresamma, annas blir han föbaskad", lag ja till.

Donnan därinne rygga å flukta på mej, men så tog hon emot kuvette å låssas rådna, när hon leste skrivelsen. Sen leta hon fram en griffel ur fikkan å blynte skriva svar, men då smet ja ut å kila ikring å kām in på nytt från venster sida me ett annat kuvett, som ja hitta bakom, åsså gol ja: "Jasslu hellsa från plåt-slagar Knapp från Rosenlund att han ska ha svar mesamma."

Divan haja till å begrep inte vare va frågan om, men hon tappa inte kåntenangsen utan pep: "Jasså, *han* okkså! Hon kraffsa opp kuvette, men när hon inte hitta nån brevlapp vatt hon snopen å visska åt publiken: "Vissligen har han inte skrivi 1 rad, men ja vet va han vill, så han ska få svar effter noter."

Ja tykktere va pin humorisstiskt, så ja snöt ett nytt kuvett å trava in ijen från höger sida å slamra: "De ä fässa hellsningar från utkjörar Knix, men han ska ha svar jenast."

Domses lustspel vatt halvåx ett drama, för divan, som spelte ensammen på scen, kjände sej hjemmerlit kånfys, när de ideligen inkåm brev från båda hållena, å hon tänkte föståss att dom andra skulle gripa in i vällingen å stoppa korrespångdangsen, men när de slutligen vatt en stor hög me brev från olika slax polare, illskna hon till å hojta åt mej:

"Nä, hörriu, vila dej ett penndrag! Ja går hellre ut å ger dom ett skriftlit svar päschonligen. Kåm gässe!"

"Nej, ja väntar här tess fröken kåmmer tebax", flina ja å slog mej ner på en bänk i fongden. De vatt ett greslit kakalorum där bakom, å aktörena gedde mysstiska tekken åt mej att fösvinna, men ja jode mej ingen bråsska utan vinka ijen, årå rusa de slutligen en maskerad tjäckis in å högg tag i unifårmslejfen å rökk ut mej me vålld. Publiken applådera hänrykt, för alla trodde att upptredet höde till pjesen, men ja slapp spela nån mer råll, "för ja hadde jott om lustspelet till en jemen trachedi", gorma domses teaterledare å viffta till mej me kardan, så ja åkte ur åkspressunifårmen.

SOM BARNFRÖKEN.

Ståkkålmana har mer ban än på lande, för hjemt äre fullt opp me kaggar i parkena, å för att dom inte ska kraffsa i rabattena som jyckana utan leka i sand, kjör banavårdsnämnden ikring me stora gruslass å vräker ut lite varstans. Dässutom sätter dom opp slengunger å angascherar parktanter me pängsné å handarbeten, som ska hålla ena tiran på klimpana å gå emillan som dommare, när dom fajtas för häfftit.

Fru Sjärnbomm i 12-an ha nyss sackt opp sin banfröken, å sen kåm Sjärnbommskan hem å fråga mossan, om inte ja ville åta mej jobbet att dra ut me hennes 2 kilar om fömiddagana mot nära spänn i vekkan. "Fruns gässe sir stark ut", kvittra hon, "så han orrkar nog lyffta lilla Uscheni ur vangen. Jeorg klarar sej schälv å böver bara ledas till å ifrån. Ja har så mykke göra me min tåalet, så ja blir aldri i odning, förrän långt effter sen banen böver dras ut", jama hon å pudra nasusen.

Ja spjäna emot å tykktere va larvit me ett banfrökensjobb, men mossan neg föståss å låva att ja skulle kåmma. Andra förmiddan föste hon iväg mej, å när ja kåm, va jäntan redan insatt i vangen, men Jeorg feck ja ta i kardan, för han skulle hänga me på slep. Domses mossa stog me pappiljotter kring örena å jamsa, när vi gedde oss åv: "Ackta nu mina tulltingar noga! Se effter att Jeorg inte ståppar för mykke sand i mun å låt inte Uscheni åka slengunga, för hennes

mage ä i uppror! Du har i alla fall ett par ombyten i vangen, om så skulle fodras. Kjör tebax klockan 5 å lät Jeorg åka breve Uscheni, om han ä trött!”

Ja gedde mej iväg me ungana å lag av dom i en grushög mitt i en park. Jeorg va överfökjust å stoppa sand i örena å innanför sjortan, såre rann ner i dojena, men Uscheni va ett besvärliht bihang, för hon jula ikring å blanda bott sej me andra ungar å kröp under soffena å illkjöt, så ja hadde hjemt schå å vallana. Slutligen peka hon på gungan å larva dit, årå tog en av parktantena å lätna gunga nåra ryck, men då vare föståss fädit, för parktanten begrep inte att jäntans mage va lättörd. Ja strunta i att byta plagg påna utan satte nerna håt i sandhögen, å där husera hon, så olyxhendelsen knappt märktes.

Mennas hadde Jeorg gett sej i slang me en jedigen busgrabb, som tröck ner en abnårmt stor blekkhink över hela klotet pån, å fallatt inte ja klarat avet, hadde han storrknat av kvevning.

De va ett svettit rövarjobb å passa på kaggana hela dan, å slutligen illskna ja till över Sjärbommskan å hennes påhitt, så ja lät ungana hållas å stängas bäst dom ville. Men när ja sen flukta på tjrkklockan, oppservera ja att hon geck på 6, årå ånga ja opp som en blikst å haffa en unge i källten å en i bykstampen å hyva opp dom under suffletten å kjöde hem i full galäpp, fastatt dom gasta å sparrka infenaliskt.

När ja kåm fram te 12-ans pott, stog fru Sjärbomm där å såg ut som en upphettad munkpanna i nian av engslan. Hon dök meresamma in i vangen å lyffte ut kilana, men när hon feck syn pårom, slog hon armana i koss över mellanjädet å uppedde ett väldans bö prexis som en veli buffel.

"Ackackack — de här ä ju inte mina egna snella ban utan 2 andra osnutna ungar!" ropa hon å vände på battingana, så rom snurra runt. "Dom här ä 2 grabbar, men mina ena grabb va ju en flicka!"

"De ä välan inte så kinkit", svara ja, "grabbar ä frexten bättre —"

Sjärnbommskan torva till mej, så ja sleppte banvangsskaffte, å så röt hon: "Var i hellsefyr haru jott av Jeorg å Uscheni? Svara innan ja slår allarm å sätter trafikken i omlåpp!"

Ja tänkte upplysana om att dom kansje fanns kvar, men då högg dom fremmande kilhattarna i å gapa så jättgripande höckt, att de hopa sej tjäckt me menicher kring vangen å beklaga domses frånvarande moder, å slutligen högg Sjärnbommskan tag i ekipachet å sjussat för full machin te poliskamman, där kilanas rätta mossen levde bumsen me kånstaplana för att hennases ungar va bortrövade. Fru Sjärnbomm feck greslit på nöten av snutana för att hon inte kunde schilja på egna å andras klímpar, å när hon inte feck en syl i vädre schälv, vände hon ur hela byket inne på staschon å kjöde tebax in i parken, där Jeorg å Uscheni satt kvar å pillra i grushögen.

Sjärnbommskan föll i ekstas å plåcka opp dom å drog hem dom, men ja slapp vara banfröken mer än en dag, åre va ja höckst belåten me.

M E D E G E T M U S S E U M .

Dom som förevisa "Mennichan" in- å utvendit på Jurgårn en vinter kjäna frisskt me stålar, men när mossan va där å kika på sina inre årgan, prottestera hon å sare va löngn, för skulle hon hatt hälften av domses kolijox innanför livstykke, hadde hon kolat för länge sen, sa hon.

Men annas gillar fålk olika slax sensaschoner, så nu förevisar dom både hjättar å undeban å dässutom beriktade svältkånstnärer, som ligger i burar å svälter ihop 1 stot kappital åt sej, åre ä sällan brist på publik. Därför tyckte Olle att ja skulle ge faderullan i alla practiska yrrken å sätta opp ett ensjillt musseum, så skulle han jäna upptreda som svältare ett par dar. De va ett ganska klämmit påhitt, så vi trava mesamma opp till Öveståthållarämbetet å anhöll om lämplig lockal hjemte tillstånd, men hela ämbetet flina, å Öveståthållan slog mej på akseln å gnägga:

"Kåm ijen, när du blitt myndi å fått sjägg kring pipen, gässe! Frexten, åre din allvarliga mening, så kan du lemna in ansökan nu, ressoluschonen blir i alla fall inte klar fönn du blir fullväkst."

De tyckte vi va tjyvtjäckt, så vi jala därifrån, årå mötte vi Lunkkvistskan i hönan me jycken på armen å en kappsäck i näven, å hon hojta åt oss:

"Hellsa eran massa å säj ajö, för nu far ja te min doter på semester. Ja har inte tid å kila opp, men gena den här nykkeln te mangelbon å säj att hon får jäna

mangla sina ensjillda plagg, bara hon har tillsyn över lockalen, mens ja ä botta." Sen kuta hon sin väg i full fläng, men vi behållde nyckeln å geck in å bhynte om-redichera mangelbon till ett pickant anatomhistoriskt kullturmusseum.

"De här va en sjangdobel lockal", kvittra Olle, mens han pillra me våra muségrunker å jode i odning svält-plattsen åt sej, "de ska fasen krusa ståhållan."

Mossan fundera föståss var vi hölls hela dagana, men en morron lanka hon te skomissen me fassans laggar, årå fastna hennes blick på våran sjyllt, för hjust då hadde museemet blitt fiks fädit.

"Kåm okk beskåda!" stog de övest. "Enårmt inträs-sangt kringresande utlenskt musseum nyligen anlent! Saker från stenållden, kråppsliga dettaljer av men-nichan, missfostrar, danska skallar, artifissiella jur ettsettra.

Dässutom svältkånstnär, sabelslukare m. m. Billiga priser. Blått 1 dag."

Mossan gapa lenge påt, men sen schava hon in te skomakan å kasta sej på en stol å stånka:

"De ä då mer än höjden! Fru Lunkkvist ha hyt ut sin mangelbo till musseum, mens hon ä botta! Hur kan mennichan vara så sniken, att hon släpper in ut-lenska fantaster i lockalen?"

"Jaha, ja tycker de ä hemskt kurjöst", svara skomissen, "men ja ska schälv gå in å gucka påt. En av fruns gåssar kränger biljettena."

"Jasså", sa mossan å vatt lång i pligget. "Ja då äre bäst ja går dit strakst, för ja undrar, om dom inte ha svarva ihop någe privat nys."

Hon lubba dit, men 3 tanter från våran kåk å maggasinstjeringen mitt emot trengde sej före, å däss-

utom kãm de nåra vanliga ståkkålmare å stålde sej omkring.

”Deriktön ä ute å mottsjonerar svädslukan”, sa ja, ”så mossan ska få en friplåt. Vassego stig in!”

Mossan knata in me en engsli blick, men när hon syna dom olika sakena å leste etikettena slog hon ihop labbana, å gluggana vatt jement föstorade påna.

”*Skallp av indian* — ha man sitt sãn fräckhet!” ropa hon höckt. ”De ä ju min löslenk, som ja saknat i 2 dar — å titta där — *Tender av gårilla* — de ä mina gamla, som låg i birålådan, som dom ha knykt — å kika däbotta — *Magsäck av mennicha* — vasirja — fröken Läjönbloms utslitna riddikyl me päler på, som ja feck åvna — vänta lite, titta, fru Petteson — *Yksa från stenållden* — åj, åj, min kjöttklubba, som ja sjållt ner fru Jonson över å trott att hon tatt — å där — *Pipa från kritperioden* — fassans kritpipa, som han levt Sebulon om i många kvellar — än där, va-ståre? — *Adel Fredricks bröllåpsrokk* — nej, tjyss mej, de ä min ruggiga skurtjol, som ungana norpat — ånej dom här muséskattena lægger ja strakst beslag på”, gnissla hon, ”för nu begriper ja schåsen.”

Maggasinsfrun stog framför en hylla å såg lömsk ut, för hon oppservera 2 av sina torra stångkårvar me påskriff *Gamla schutvåpen från Kal den Hjohanden tredje tid* åsså en brungreddad fralla me inskripsson *Påvlig bulla, brend av Sjumacker*.

Skomakan kãm okkså instövlandes på vårat museum, men han geck fösst fram å gucka på svåltkånstnån. De va Olle, som smot sej me brun kokrem i pligget å låg i en stor mangelkorj me 1 vichyvattenspava i kardan. *Svelltande fackir*, stog de på sjyllten.

"Han sir fet ut", flabba skomissen å pillran på hakan. "Hur lenge ha han svulti?"

"Han ha blynt i dag", svara ja, "men han feck sej ett skrovmål innan han bäscha sej i korjen. Om nåra minuter kåmmer svädslukan tebax — —"

"Stång musseumet jenast å ta hit nykkeln", kåm-mendera mossan å raka me sej vattenda muséföremål i förklät. Schäms ni inte, era träskallar, för å visa sånt här skrot offentlig?" Åsså högg hon svältkånstnän i luggen å kjöde ut publiken, fast dom bromsa, å hyva skurtjolv utåt trottoan, å sen låste hon musseumet å stakk nykkeln i fikkan å jode varg på hela fökjänsten.

I MÅLARATTELJÉ.

Häromdagen satt de en modän målarkladd å svarva till ett ståkkålmsmotiv i södra berjena, fastatt billden mest likna mossans gamla lapptække, å när ja svassa ikringingen å kika på joxet, vände han på hallskotan å harkla: "Ja ser att du inträsserar dej för schön kånst, gåsse. Kåm me mej opp på min attelje, skaru få kjånstjöra som modäll, för ja tänker sätta en naken tjerub här på strandkanten, som ska höja äffekten. Äre såru vill, kan du okkså få delta i de pracktiska å steda atteljén emillanåt å dässutom snesa till alla dom som kåmmer å kråver mej på kosing från morron till kvell."

Ja tykktere va kul å trava me målarjeppen höckst opp i ett hus, där han hadde ett rum fullsmockat me färjer å tavler, men de va nestan löngn å kunna fundera ut vare va för slax målningar, för de likna bara trekantiga bollar å kullslagna kjägglar å paltkaker å bållstervashitar, å när ja pekte på en av dom stössta producttena å frågan vare handla om, vatt han lång i nyllet å gnägga: "Jasså, du har ingen futturistisk blick, de trodde ja i början. Ser du inte att de ä en utlensk öken me ett läjon som morrar i bakgrunden å slenger villt me svansen?"

"Näej — ja tykker de hela liknar en oppskuren Axelandertåta", svara ja. "Äre så henn ska måla av mej, så vill ja se mera nårmal ut."

Han tände ett bloss, å sen feck ja sitta naken på en tunna i en hörna å jöra nåra grassiösa englarörelser, mens han måla å schöng å inspirisera sej, men när ja vatt fädi, likna ja en randi flesksida, som låg i ena kanten me 4 ellröda krumelurer övest — de va sköret på tjeruben, san, åre jode sej magnifikt.

”Den här tavlan ska ja kjäna många helslängar på”, tyckte han, ”men fösst reser ja ut å lufftar på mej ett par dar, å åre såru vill, kan du få tota till nåra enckla studier under tiden, så ska ja bedömma dina anlag vid hemkåmsten. Men skaffa dej hellst en levande modäll me vakker helfigur alla Venus.”

När mossan feck höra att ja skulle bli berömd attist, satte hon kardena i sidena å jama: ”Fallatt du ska måla nån snygg helfigur, kan ja jäna stå modäll, så kåstar de inget. Ja kåmmer å jöra mej som fru Venus, även om stubben å kamkoftan får sitta på. Å tar ja Kalsonskans aremikanska solfjeder å vifftar me, blir de väldans klämmit.”

Ja gilla inte mossan som modäll, men hon sleta till testana å lanka me till atteljén, å där plassera hon sej på målans duschatell å sträckte ut strevena i sin fulla längd å antog en hänrykkt min, mens ja fösökte yksa till fårmena på duken.

De geck inge vidare flått å få fram hennes kânturer på duken, frexten va hon både för stor å tjäck, å fastatt hon fösökte ligga dubbelviken, kåm ändå halva skallen utanför ramen. Dässutom böka hon å bromsa ideligen å gasta: ”Jör stakana lite smättare, Villem, du ska vålan inte schenera din egen moder mer än som behöffs heller. Åsså tykkera inte du ska måla liktonar utanpå kjängena. Jösses, såna kjöttröda labbar du ger mej, schåms du inte för å måla ut mej så där!”

"Håll sej lungnis, mossan", skrek ja, "annas blire bara sjabbell!"

"Skaru sätta en grön russka rätt över hallsgruppen på mej", rya hon, "äru inte frissk, grabb? Har ja en haka, som sir ut som en jönsakaka me hål i? Oppserverar du inte att hela ansicktet liknar ett ostryket sjortbröst? Tänkeru låta håre gå ända ner te näsroten, din fårskalle? Stryk över sulan me brun färj, så inte lappen syns under dojan! Måla fram ett par frisska gaddar neri käken, äru bussil!"

Så där tjaffsa hon hela dan, å ja måste jöra ekstra pålägg me tjäck färj överallt, men när alla färjena tatt slut, ansåg ja att tavlan va fädi. Mossan ställde sej strakst å gucka på kånstvärket, men hon va höckst obelåten å gorma: "Skare där föreställa jag? De ä ju en rekorderli mjölsäck som ligger i en trasi hengmatta! Nej, de säjera dej, Villem, att sätteru Hjohanna Andeson under den här målningen å ställer ut jekelskapet, så schär ja jenast en kniv genom duken. Någon ambissisjon ska en väl ha." Sen pika mossan iväg hem, illskenen som en broms, men när målan kãm tebax dan effter å ja visan Venusmålningen, geck han baklenges å vatt sinkvit i trubet, åre va nestan att han svimmat på duschatellen.

Ja upplysten om att Venus va så jement kårpulent, så alla färjena hadde gått åt, men då reste han sej, å låva att han meresamma skulle plantera ut dom olika kulörena på mej, så ja skulle bli ett levande futturistiskt påträtt. De vatt en villd jakt mellan grunkena, men ja klara mej å skena slutligen ifrån målarkludden, fast ja har både lite blå å grön kulör kvar än kring den ena tiran.

SOM TIDNINGSRAPPORTER.

När ja va inne å handla flått av våran späckhökare en dag, slog han sej i slang me mej å kraxa: "Ja tykkere ä höckst komiskt att du, som ä så mångsidit utfårmerad i kålroten, inte ska kunna föschorja dej mer än 1 vikka i tage. Haru allri fösökt som schonalist eller repotter i en dagli tidningsblacka? Ja har schälv en grabb, som ä lite mer än ve din ålder, å han kjänar en bra löning jenom att åla ikring i stan å snappa opp olyxhendelser å skoxbrander å konkusser å förfalskningar åsant som jör prenumrantena fökjusta, å dässutom ressenrar han både revyena å buskteatras pjäser."

"Ja, jädringen", svara ja, "de kansje ja bode hoppa på. Dom som leser mina skrivningar kastar vissligen fleskben åt mej för stavningen, men de är inte sackt att de märcks så vässt i ett nyhetsblad."

Åsså kila jag hem å bossta vepan å krängde på mej Klases långbraller, som va hemma te lagning, å haka fast fassans begravningsrosett i hallsgropen, å sen stövla ja iväg å anmelde mej som repotter på rom flesta redacksjonlockalena i stan, men murvlana lag opp ett garvargrin, när dom feck se mej, å en storbuki reddacktör flukta på min figur jenom brillglasena å mullra: "Tror du att de ä nån ensjilld Grönköpingsblacka som utjes här, efftersom du inbillar dej att vi anställer obelesta ståkkålmsglin för notisers infångande? Laga fösst att du tar studenttäksamen, å jenomgå

sedan en ekstra kursch i notistillvårkning okk stilliseringskånst — sen kan du kånma tebox, får vi annalysera dej för vårt yrke.”

Ja satte på mej tovan å knata iväg te en annan tidning, där flera av gubbana hadde semäster, å rom som va hemma satt å slöa i värmen å rev sej i kulan å kraffsa ihop lite pollitik på ett papper å stakk ner i pappeskorjen. Bassen, som stog för de hela, vende sej runt i stolen å klämta: ”Jaha, en notisjägare ä prexis va som behöffs här, för tidningen ligger nere å fodrar upprykkning. Kan du inhemta nåra fässka nyheter å ensjillda tilldragelser, som fyller spalltena, så vore de sjarmangt. Du får stadi lön, å notisena honnoreras per meter. Vi begynner trykkningen av upplagan i affton, såru får sätta fräs på rörelsen.”

De vatt fart på pedalena å ja kjörde ut ikring stan å snoka överallt effter pickanta hendelser, men ja oppservera inte ett skal, fast ja lubba runt alla stassdelar. Ståkkålmana masa sej långsamt fram, å snuten lanka i sirrkel å svettas å torrka kasken invendit, å när ja fluxa fram å frågan hövligt: ”Hare hänt någe schärsjillt drama i stan i dag?” gapa han på mej å stånka: ”Ockevikkevadå?” såre märktes att han va avslut bakom. Då stakk ja lodarn me en kråsnål bak i knevekke för å få ihop ett egenhåndit ”Attentat mot kånstapel”, men linnekalsångena hanses va tunna, så han vakna opp hux flux å syllta till mej, så ja åkte ända neråt hörnan.

Slutligen vatt ja trött på notisjackten å kuta hem, men skare inträffa någe, sker de mest på våran gata. Mossan va upprörd å stog mitt på köxgolfe å flämta: ”Ja hadde nestan på kjänn att någe jement skulle hända i dag. I mosse tvettar ja mitt helaste livstykke å

hengere på torr i fönstre, å mennas ja rensar vinbär, blåser ut, å fru Palm sir att en sjåvis fackar tag it å trillar ihopet å taret me sej — åj, åj, åj — å inte kan ja rænna effter karsloken i bara stubben heller!”

De va ett fint uppslag, å ja jode blikstsnappt en notis ommet me stor rubbrik: ”*En mann tager en kvinns liv på öppen gata*. Motivet okjänt, bråttslingen undkåmmer. Livet var nestan nytt med spiralfjedrar i sidena okk plansjätt fram. Mera härom i morrgon.”

Mennas mossan stog å gorma, kåm Junggrenskan okkså inflängandes å kjöt: ”Sir ni inte att ja ä halv-våx ifrån mej? Kan ni tänka er att dom ha stuli kalvsteken ur isskåpe i natt! Vissligen vare inte stot mer än bene kvar, men att tänka sej att bovar trenger in i ett lungt å fredlit hus å schäl matbitana, de ä välan höjden.”

Jenast svängde ja ihop en ny notis i den här stilen: ”*Inbrått i fredligt isskåp*. Kalvstek bottstulen från medelålldes dam, som var skavd inpå benet. Spaning effter densamma pågår ännu.”

Ja feck en smeka av mossan, å sen kuta ja tebax te tidningen å lemna fram notisena åt redacksjonsbasen, men när han kikad på rom, feck han spassmer i nosen å klämde ihop manuset å vischat direckt i pappeskorjen.

”Gå å heng dej bakom Kalkuttas klåstermurar, din träsko!” freste han. ”Skaru kåmma me sånt föbaskat nys till ett pollitiskt å vaket årgan. Du ä ju lika obegåvad som en inkokt bracksen. Från okk med denna dagens början är du angltedigad från plattsen.”

Ja tykktere va fräkkt sakt, så ja tjäffta emot, men då ringde han effter en hedning, som slepa mej ut ur lockalen, å sen tappa ja lusten på notisjagningen.

SOM SNIKKARLÄRLING.

Dom här dagana hålls ja me snikkeri, där fassan jobbar, för gubben ha gett sej raggen på att han ska egenhändit lära opp mej te möbelfabrickant, efftersom ja inte triffs me någe internattschonellt yrke, säger han. Fassan ä $\frac{3}{8}$ -dels bas i firman å yksar schälv till dragkister å sängar, å dässutom kâmderar han dom andra trehyvlana å sätter dom i gång, mens han tar en bira eller pauss.

Fössta morron ja kâm dit, högg han mej i luggfransen å gorma: "Du kâmmar 6 minuter fösent, din Laban! Här bjynner vi prexis halv 8. Ställ dej strax ve hyvelbänken å hyvla den här plankan slet å blank å fri från alla buggler!"

Gubben verka både malli å opptjäfhti, så ja todes inte mucka emot utan tog i håll me brälappen, men jenast kâm han farandes å rya: "Fy fasingen, såru hyvlar, din lata orning! De ä ju prexis som när en strykeska ner i gamla stan stryker ut ett par kvinnliga mollkallsånger me lätt hand. Lägg till me hela din styrrika, såre schunger i stålet å spånena dansar kring nosen pårej!"

Ja lag till å skrubba såre freste, å gubben stega bott i en annan hörna å snacka me en kompis, å mennas hyvla ja frisskt ända tess hela plankan va putts veck åre vatt en hög spåner kvar.

"Var haru plankan?" sa gubben, när han kâm tebax, å tog på sej innanfönstena.

"Hon vatt tunnare för vatt drag", svara ja, åre sista åkte in i hyveln."

Fassan flata till mej, så jag såg 14 fiksschärner, å gasta: "Jasså, du tänker bjynna med dina ensjillda fasoner, men här åre *jag* som dirrischerar, såre ska min schäl bli hållning pårej ändå. Nu fåru lubba me te Hjännmansons kántor å bära prylana, för ja jör en skyddsvägg å inringar pärschonalen, så ingen utböling kan kamma över dissken å norpa kassan."

Vi hölls hos Hjännmansons halva dan, men slutligen stånka gubben: "Nu åre bara 2 planker kvar, dom kan välan du smälla dit, så går ja lite i förväg å tar en bärsa. Dönn ska vi haka fast i monn, för vi har inga gånghjän i dag." Åsså knata han iväg, men ja knåpa fädit inredningen, å sist spika ja okkså fast dönn me 24 3-tumsspikar, innan ja geck, så pärschonalen vatt instängd.

När klokkan vatt inemot 5, ringde de en skarp tellfånsingnal te verkstan, å Hjännmansons kántossjef röt i tratten: "Va ä meningens mere här? Vi ä ju komplätt instängda. Begriper ni inte, fast ni ä snikkare, att vi böver gå ut både för lunschbehov å annat? Eller menar ni att vi ska sitta i säll för liffstiden, era taggfiskar?"

Fassan skena bums iväg te kántore å bedde om ursjäkt å sleppte ut hela baket, men han begrep föståss att de va mitt hyss, så ja feck rejält me prygel aven, när han kãm tebax, å han va så illskenen, att de stog vitt skum kring präjsana pån. Effteråt geck han å vackta på mej i verkstan prexis som en drake, när ja gnissla me stolsben å sängbottnar i olika fårmaschoner, men i fredass hadde han bråttom, årå kãm han å harkla: "Nu haru vatt me i bransen såpass lenge, att ja tykker du kan snitsa ihop den här 2-manssängen,

som dom kâmmar å hemtar klokkan 12, för ja ska schälv gå te Systämet.”

Ja foga ledit ihop snarklådan, å den vatt höckst bastant, fast ja inte limmana, å klokkan 12 kâm de en tjäck griffel å hala hem p̄jäsen på en dragtjârra, å lag 32 spänn på bode.

Men tidit i lödass mosse ånga fettknoppen in i verkstan å röck fassan i haksjägge å böla: ”Å herr Andeson nyckfull av naturen eller en ekstra storskåjare, efftersom han behandlar kundena så misserabelt? Gumman å ja skulle vända oss på vasin sida i natt klokkan 1 i den nya sängen, årå brakare till å hela snarkofagen låssnar i fogana å faller i bitar prexis som ett pussel, å gavlana ramla inåt, å den övesta slår en buckla i flinten på mej, å baggaveln kråssar stotån på tjâr — — nej ursjåkta, husstru min, så grannana vaknar å tror att hjordens undergång försejgår oppöver dom. Kâm jenast me hem å si på eländet! Gumman ä så omskakad å uppröd, att hon äksploderar vikken minut som helst.”

Fassan krängde av sej blåriggen å kila me pajsarn i full galåpp, årå oppservera gubben jenast att sängen va olimmad i fogana, så han feck slepa me sej delana hem å låva kunden att fårmera om möbeln under skriffellig garranti för framtiden å dässutom bekâsta ensjilld läkarreppraschon på tjâringens venstra stotå.

Han slengde hela traven, när han kâm tebax, å fråga höckte effter mej, men ja hadde klarat mej under hyvelbänken, å när ja jura på gubbens uppsyn, tykkte ja de va säkrast å ligga kvar, tess han börja se hyggli ut ijen.

I S O T A R L Ä R A.

Ja vatt inte kvar i lengden på snikkarverkstan, för de kãm beck i vällingen, när ja såga bena av en birå, så fassan kjörde hem mej directt, för att ja inte skulle underminera firrman. "Fösök inom sotarbransen", gnägga han, "å be rom hala rej oppåner jenom alla ståkkålms skåsstenar, för de skadar dej inte, din yrvilling, om du får se framtiden i en mörkare kullör."

Ja tycker sotarjobbet är både skojit å spännande, för dom grabbana får åla ikring på alla hustak i stan, å dässutom får dom vara både svatta å lotiga i nian utan att nån själler å kjäxar pårom. Frexten böver dom aldri hasa sej jenom skåsstensmurana schälva, utan dom har vissker me hjärnkuler i ändan, som dom släpper ner.

Så ja tog mesamma å kila opp te en skåsstensfejare å sökte kondischon. Han såg lucksuös ut å va vit i nyllet som en vanli fröken, för dom jupingana sotar inte schälva utan har bara vissa termer å schåser för sej å ordnar lite me skåsstena i stan.

"Jaha", san, "du ser ganska livli å smäcker ut, å fastatt ja har uppschö på murrar, kan du få henga me, när Petteson går ut å kjänstjör, för han har rematist i ena baksånken å halkar tätt som oftast ner från takåsen. Fast nån sotarrigg består jarej inte me i början, men du kan få tvetta rej gratis här, fall du håller dej me handduk å tvål. Sotarparaden rykker ut

i monn bitti klokkan 8, å ja ska snacka me Pettson, såru kan lära dej dom fössta svattkånstena."

Ja jode en taxam piruett å pep iväg hemåt, men morron därpå måste ja föståss ha ett passande sotarfodral, årå snöt ja mossans oganerade nattröja, som vatt en skarp blus, å trengde på mej Olles vardaxbraller, mens han såv, å drog Klases jäntas avlaggda simmössa över klotet, å sen snodde ja min väg.

Petteson kika snett på mej å flina: "Ja tror du kånmer i schärsjilld kånponerad sotardress, din tusan! Men heng pårej grunkena nu å håll dej i hælana på mej, för dinkan ä lite mer än hon va i går mosse." Åsså jode han nåra yrkesmässiga sotsmocker på mossans vita nattröja, för han ville inte ja skulle likna en bagare, san, å sen knarta vi oss begge opp på ett tak på Söder i närheten av våran gata. Petteson hasa sej baklenges opp på armbågana å tog spänn mot takrännan, men ja feck klättra opp på övesta åsen, å där sota ja me visskan effter hanses instrucksjon, såre braka i hela kåken.

Hjust iresamma feck ja syn på mossan, som skulle jala te speseribon, årå hojta ja oppifrån: Heja mossan, här äre haj lajf!" Hon vatt som fölamad å höll näven för tiran å kjöt tebax: "Nä, men kika — äre du, din fräkka vallp? Kån jenast ner, annas skaru få en lavett på eviga momangen!" Åsså sträckte hon hallssenena å speja, men ja kila bakom skåsten å fösvann, å sen stassa Petteson å ja ikring i flera hesskapshus, där ja feck lära mej sotning invändit. Petteson tyckte ja va höckst begåvad å lät mej kraffsa å hållas me både sot å asska, men ja feck hela lucktorganet så proppat me sot, såre hadde behöffts sotats ensjillt emillanåt. Petteson vatt bjuden på bira av pigena både här å där, så

han stog bättre rykken, men slutligen vatt han halvt på snusen å gol: "Nu äre bara ett ställe kvar, å där kan du få sota på egen hand, så lankar ja före å duschar."

Ja klev in i ett snyckt östermalmstjök, där de stog ett hemligt bitrede å skar lacks, men ja feck föståss utan vidare bjynna me sotningen av hesskapsspisen. Ja lyffte på ringana å rota om lite i asskan å sen facka ja tag i spisiröre å röck lös övra delen å knakka ut en slyffel sot, men när ja sen skulle klämma ditet ijen, feck ja ingen fason påt. De passa inte på någe jädrans venster, hur ja än mixtra å vende på rördelen, å slutligen kâm bitredet å kika in i ena ändan, fall de va någe fel, årå blåste ja till me all krafft i den andra, så hon vatt svattare än en sothöna över hela figuren. Jesses, va mennichan illskna till! Hon harkla å hossta å freste å levde Jerobiam, så grannana rusa in, å mennas krängde ja på röre bakfram å vende håle utåt, så fallatt hon effteråt jode fyr, geck röken direkt ut i tjöke.

Sen vare jag som skubba hem från sotarjobbet, men när ja kâm in blynte brorsena kappkjuta, för dom ä rädda för sotan alla 3, å mossan stängde dönn å kasta ut mej 8 gånger, för hon trodde ja va en vanli envis sotare, å hon ville inte ha sotat, gasta hon. Men när hon slutligen kjände ijen mej, vatt de en annan vänning påre hela. Hon högg mej i nakkfenan å bar ut mej på gån å duscha mej, tess ja feck både kramp å hicka, å när hon sen klämt ner mej i tjöxsoffan å brökvärn stannat påna, gav ja faderullan i sotarfacket, för ja kjände mej prexis som en överkjöd banan.

HOS LEVANDE HÖNSFRU.

Mossan va engsli att ja skulle söka mej ett nytt rövarjobb, så hon sjikka mej ner te en levande hönsfru ve Munkbrokajen, som bövde ett bitrede för pläckning å passning av gamla ungtuppar å utvärpta höns. Tjeringen va prexis inte hågad att ta mej i kjansten, men då lemna jana en brevlapp, som mossan totat ihop, åde jode ett visst intrykk, när hon läste: "Besta fru Lachon! Akk, vad jag vore taxam, om frun anstelde min gässe i sin affär för pläckning ettsetra. Han är mycket tilltaxen okk påpasslig, dokk bör frun, om hon ha 1 öga över, hålla detta på honom, när han fulljör sitt kall. Jag skall rekåmmendera fruns urgamla höns åt alla mina ovänner, vilket inte vill säga så litet, bara han får stanna kvar mot årdinär lön. Fruns tilljivna kund Hj. Andeson, som tjöper tuppar åt fröken Jyllenpärla, när hon har släcktmiddag."

"Jaha", bråkte hönsfrun å gned durken mot en nystrypt plymoträckshöna, ja får välan tarej på föschök en vikka, fastatt du schälv sir så fullfjedrad ut. Ta nu den här tuppen millan knena å pläckan snyckt, fårasi om du har tallanger!" Åsså langa hon en varm tupp i maggropen på mej, men ja va inte säker om att han va kolix, så ja tyckte de va läskit knåperi, å frexten va han så jenomhård, så ja feck inte loss mer än 4 fjedrar i timmen.

Jenast va madammen framme å kackla: "Jasså, du sitter å masskar redan i början å misschöter din platts. Gå ut å ställ dej breve dom levande kräkena så länge

å jör nån nytta, fall de kårmer kunder! Men kår
ihåg att vi har inga gamla tuppar utan alla å fjolårshöns,
å åre så nån frågar effter en ekstra krafft i å
gödd höna, så ropar du på mej!"

Ja pika strakst iväg ut, mens tjåringen stålde sej
å idissla på en smeka, å därute hadde hon 2 burar me
galler för å tjåckt me levande höns inuti, som trengdes
å klucka å kackla hemskt. Mesamma trippa de en
velfårmad hesskapsfru fram å gucka in i lårn, årå
hoppa ja motna å fråga: "Ska frun tjöpa en mör
fjottonåshöna?"

"Nå, jesses — har ni så gamla höns här!" pep hon
å backa neråt kanalkanten. "Dom å väl knappt åtliga."

"Han å vrickad i skallen", böla hönsfrun inifrån å
flög ut. "Dom här va små ägg i fjol allesammans. Åre
fösstår välan frun, att en höna, som fyllt fjotton år,
inte lever tillsdess, för hon blir allti halshuggen i
ungdomen."

"Nå, ja ångrar mej bara ja feck si frun", svara
kunden å lanka bott å tjöpte inte så mykke som ett
vingben. Dessvärre arg vatt hönsdammen på mej,
å yx kax sopa hon till mej bakifrån, men när hon
slutligen dök in i förjupningen för å hemta ny ande-
dräckt, kila ja fram å öppna burana å lokka ut vattenda
hönskråk, för ja tyckte att tjåringen bövde 1 straff.

I början spana jurena ikring sej å tuppna smågol
av fökjusning, men då vare en hönstant längre bott,
som hojta till å skrämde rom, så rom skrek å for i
lufften åt alla håll. Somliga flaksa direkte ner i kana-
len, å somliga flög ombod på Melarbåtana å följde
me te vischan, där dom va banfödda, å mennas rotera
hönsfrun ikring som en snurra å kjöt: "Redda, mina
arrma höns, redda min eckånomi!" Dessemillan fö-

sökte hon hugga dom närmaste i schärten, men dom snodde undan, så fjedrana rök å hela lufften vatt fylld av dun å hjemmerskrin. Snuten, som geck å loda i närheten, feck en vit höna oppepå kasken å måste dra blanckt för å bli av mena, å en kille, som kjörde motorsyckel, feck 2 tuppar på styrinrättningen, å sen susa ekipaget under vilda skrån jenom gatena. Dässutom vare en stor, grå höna, som tog linje 3 till Haga å höll sej kvar me näbbar å klor på take.

Många ståkkålmare trodde de va svanena på strömmen, som fått nippran å flaksat ut på vifft för dom kunde föstås inte tänka att de bara va vanliga munkbrohöns som flög åt helsicke.

Hönstjäringens tittgluggar lyste som vullkaner, å hon snöde blikstsnappt ihop dojena å knöt av sej stjaln för å löpa maratån effter mej, men de hadde hon tji för, för ja ledde, å om 1 minut låg ja 100 meter före krattan. Emellertid sjikka tjäringen hem en stämning i går, som hon knåpat ihop schälv för å kräva ut lanter av mossan, å den va hopfogad så här:

”Hermed anmeles fru Hj. Andeson inför rätta, dels emedan hennes sån Villem är minderårig okk dels för vedervärdig rekåmmendaschon av densamma till min hönsaffär, där han såsom varande höckst olämpig plåckat mig inpå bara kråppen jenom samtliga jurs utsleppande i det fria, varvid alla mer eller mindre omkåmmo, okk fodrar jag här en summa av 250 kronor för att undgå förlikning.

I lagens namn

Beda Larson, ruin. hönsfru.”

Men nu hålls mossan å skriver svar i dag å bjuderna 2,50 i ställe, för tjäringen ha tackserat jurena alldeles för höckt.

SOM KUTTERGAST.

En dag i förra vikkan annångsera dom effter en kuttergast i Nyhetena, å när ja anmelde mej, vatt ja antagen fösst av grabbana, fast ja stog sist i kön. De va 3 fömögna storgubbar, som skulle segla ut me en lustjacket neråt Båttenhavet, å rom hövde en grabb me takter i, som kunde utretta lite av varjehanda å dässutom skrubba båten fram å bak å hålla penrit snyckt, sa rom.

Mossan klämde föståss jenast i å böla, för hon tog för givet att ja skulle trilla i plurret. "Ja ha välan sitt hur segelpråmana jör, när dom går på spat", pep hon, "dom ä så jement övemodiga att dom vender ena sidan å halva magen opp å ålar fram på den andra, så en nestan hissar, fallatt en töss följa rom me blikken, åre ä höckt sällan dom far fram i sitt nårmala läge eller i den ställning, som gud ha skapa rom. Nu ska föståss dom där storkaxarna ha dej å pejla jupet me eller sjikka ut dej på mastena för å resa på skrovet, när dom tycker de blir för riskabelt. Nehej, så sant ja heter Hjohanna Andeson kårmeru inte me på domses äventyliga lustfärd — —"

"Joho", sa fassan å slog pirkan i bode, "grabben ska me som de ä sackt. Han skulle egentligen ha vatt te schöss för lengesen, så en rejäl sjeppare fått punda vilyfftighetena ur kråppen pån me daggen. Rusta honom jenast, Hjohanna, så rom slipper vänta pån!"

Mossan storlipa men langa fram trickåbrallena å sjortena, å sen smet hon ut å tjöpte en kraffti kårkvest

å snöde på mej, så ja vatt lik en mindre bruxpatron te väksten. "Du kan ha den pårej hjemt, för den schyddar både för schö- å landstorrmen", jama hon å viffta me disktrasan, när ja kuta iväg.

Ja krängde av mej kårkpansaret neri hörnan å fottsatte sen galåppen ända te Jurgåssbron, där pampanas lustkutter låg.

Dom kām i bil me kappsäckar å väsker å stånka väldit, för dom va tjåcka alla 3 utom en som va småttare. Den ena hadde sin tant me, å hon ville apslut gå ombod, men dom freste tillna å svara: "Nehej, på den här utflyckten ska vi inte ha nåra kuttersmycken me", årå vatt besken illskena å håppa in i bilen å fösvann.

"Vi stikker iväg te Vacksålm fösst å tar en vikkning", tykkte gubbana å bjenynte greja me seglena å riva i tråssvirket.

"Låssa ackterändan!" hojta rom yx kax, mens ja låg på magen å vinga in domses ylletröjer i ruffen. Ja gucka på rom å fråga rom varom mena, årå kjöt dom ijen: "Låssa ackterändan, din fårskalle, ser du inte att vi börjat hissa storan!"

Ja begrep inte ett pinal, men slutligen kām ja ihåg att brallena mina va hopknutna bak å ändan på tåten va synli, så ja röck opp ögglan me fart, för ja trodde de va den ackterändan dom mena. Men då flabba rom till, å en av pajsana åla fram å toffla till mej me strevan, åsså lösjode han båten från bryggan, fastatt de kunde rom ha sackt meresamma. Sen hissa rom sjokena å vi guppa iväg jennom kanalen å utåt Saltschön me en liten hjolle på slep. I början geck de prexis som när en menlös anka simmar på spat, de va en vanli fruntimmesbris, sa den ena av gubbana,

men när vi kãm lengre ut till haffs blåste de, så mustasena stog rätt ut på rom å båten krängde ide-
ligen, men de va bara en laber kulltje, sa rom, fast
de braka i mastena.

Rätt vare va kjände rom sej tösstiga, årå ropa den
ena storpampen åt mej: "Villem, langa fram nåra
pillsner åt oss mesamma! Lyfft på durkana, så ligger
dom på kjölsvinet!"

Ja fundera om dom va prilliga alla 3 efftersom dom
tatt 1 svin me sej ombod på en lustjacket, å fallatt
grisen va levande, tyckte ja de va kurschlit å dyka
effter biran, så ja kjörde direkt ner i domses hytt å
sa att ja va schöschuk å ville kräx, så rom feck hemta
drickat schälva. Men de kansje bara va en flesksida,
för ja höde inge grymt, när dom hala opp bärsapavena.

Strakst effteråt landa vi i Vacksålm, å gubbana knöt
ihop seglena å linda rom kring mastena prexis som
paraplyn, åsså geck dom opp på hotelle för å få en
sup å en bit, men den tjäckaste av dom vinka på
mej å flåsa: "Hördu, mens du väntar på oss, så ta å
skrubba bordena me bossten därbotta, såre ser stedat
ut. Å fallatt vi stannar kvar här tess på morronkrö-
ken, kan du koja i förlukkan, där ä platts för en gast."

Ja spana effter bordena, som skulle skrubbas, men
de fanns bara *ett*, åre satt fast ve väggen inne i dom-
ses plyserade ruffsalång å va snyckt pollerat, men ja
skrubbat i alla fall me bossten, så pollityrn låssna, å
sen gnidde jat torrt me byksvåden.

Effteråt kila ja i land å tjöpte ett vykott å sjikka
hem te mossan me en ingående Vacksålmångare å
skrev: "Passerat Ängelska kanalen. Allt vel ombod.
Mera nesta Vikka.

Villem."

OMBORD PÅ LUSTJACKTEN.

Storgubbana, som rådde om kuttern, kãm från Vacksålmshotelle andra morron å geck ombod, men då va rom ganska bakom å orrka inte me nån seglaschon, utan dom lag sej å snarrka i ruffen så helkottans högljutt, att en ensjilld motorman stolpa fram te kajen å fråga mej: "Va fasingen ä ni för ena kurjösa jyckar? Har ni inombodsmotor på en sån här lyckskutter å låter den gå för full fart, fast båten ligger fötöjd?"

"Ja, vi ha 3 stycken", svara ja, "å rom ä krafftiga allihop, 4 hästkraffter var."

"Fåra kika pårom", sa länningen å håppa över. ——"Nä, dra ända in i fågelsångens hemland", väste han å åla tebax ijen, när han varsna kaxana. "Du bode ha spö, din 7 tusan, som fösöker lura infödda vacksålmare påre här vise", gol han å knöt begge kardena åt mej.

När infödingen gått, börja ja jobba me frukostkeket åt dom tjäcka bassana, för dom skulle purras klokkan 9, hadde rom sackt, å ja feck knoga stödit innan ja slatt opp alla domses kånverserade burkar å kokat pluggen på primusset. Men när allt va klat, kröp ja in där dom låg å gasta: "Oppåhåppa gubbar, keket ä fädit!" men de va ingen som röde en fena, utan dom högg i me nya timmerstokkar. Ja röck dom i morrhårena å hällde peppar in i kran på rom, men så fott ja feck liv i den ena så domna den andra, å slutligen gedde ja blanka attan i överklassana å lät

dom slafa i fre å geck ut å keka schälv, för ja va väldans sugen.

Men framemot 12 stakk den ena tjäckisen ut nosen å gäspa:

"Anfekta, så lusit de går, de ä ju fullkomligt mojt!" Men sen feck han opp gluggana odentlit å oppservera att båten låg kvar ve kajen, årå vatt de jenast väsen å bång, å gubbana hasa sej ut en i sänder. Dom sväljde en smeka å ett par borsst, åsså hissa rom segeldukana ijen å styde utåt Oksjupet, å sen skulle dom kryssa framåt Dalarö å därifrån ner till Wallde-massvik, där den ena av hövdingarna hadde en kjöttslig kussin, som dom skulle hellsa på.

Så fott seglena kām opp blynte båten schuta fart, såre freste kring frambogen, åre va full slör, sa rom, men yx kax blåstere opp en biddevind, årå lag dom sej på kryss alla 3, fast dom va lite bakom i vänningana, de begrep ja, för vi kjöde opp på land nestan var gång vi jode slag. Dom äksera hemskt me mej å sjussa mej millan bommana, å slutligen röt den ena jupingen:

"Skota an fokken mera, grabb, å sitt inte å slöal!" Ja förstog inte ett barr utan kröp ur dojena å blynte klettra i riggen, men då böla rom: "Va hundra gubbar skaru på masten å jöra? Äru alldeles botta i schötermena, din råttföda?" Åsså jode rom ett nytt slag, å prämen krängde, så ja hasa utav däkket å åkte me en enda utschungning me påkana före ner i drickat. Dom såget inte, för dom hadde fullt snejs me styrningen, men meresamma strök hjollen föbi mej, årå kravla ja mej opp i den å där satt ja kvar, mennas dom pika sej fram millan våghalsarna. Strakst effter kjöde dom opp på en grynda, årå feck dom sikte på

mej, så att den ena fetknoppen ropa: "Föbaska mej, sitter inte påjklymmeln i hjollen å flinar, fast vi ha stött på grund! Kåm jenast ombod, din kjölhalare, å jålp till me låssningen!"

Ja krångla mej föståss ombod ijen, men vi böka lenge innan prämen vatt flått, å när vi äntligen kajka iväg ut på spat, blynte de blåsa orkan både fram å bak, så seglena snodde sej åre braka å kjöt i alla båtdoningana. Bäst dom hölls å hojta å kåm-mendera, gapa den som styde: "Ja tror nestan att liket springer på storan — de ä bäst vi söker lä å kasstar ut ankaret, annas kansje vi går i putten."

Jesses, va ja vatt skräckens, när ja höde att dom hadde ett levande lik ombod å dässutom ett sprit-ankare! Ja kröp ner i förlukkan å jömde mej för rövarjånget, men dom knåpa sej in me lustjackten bakom en udde å hala ner seglena å skrek: "Villem, var äru — kåm hit me bomsocksen!"

"Bomsocksen", svara ja å stakk fram skallen, "här finns ingen annan sacks än kånservbrytan, åre ä en tång."

Dom drog till ett jement grin alla 3, å mennas hala rom fram en stöddi tråklyka å stötta bommen me, å sen kröp dom in i hytten å grogga å spelte hviist, men fram på kvelln dök en av gubbana ut å befallte: "Jaha, nu kan du bädda åt oss me dom där dynena i ruffen å krypa te kojs schälv, så stikker vi ut i dagningen."

Ja lydde årdern, men när dom blynte snusa å snarrka ijen, singla ja mej ner i hjollen å rodde ifrån schörövana å leta mej fram effter kusten tess ja kåm in i en villa på fastlandet, där ett barnlöst hesskap upptog mej i familjen som eget hitteban.

SOM EGET HITTEBARN.

Förra vikan hadde ja en slax practisk semester, för de hesskape, som bodde i villan på fastlande, tog hand om mej, sen ja klarat mej i hjollen från kuttergastjobbet. Dom trodde att ja blitt uppkastad jenom 1 sjeppsbrått, för ja va delvis våt, å fråga om ja va ellsländare efftersom ja hadde så ellrött trassel på kulan å såg så obilldad ut, å ja svara ja, för ja ville inte prexis fara hem i brådbrasket.

"De ä höckst kånstifikt att du snakkar så jedigen svänska", sa villaägarn, "halvväx ståkkålmsslang tykera."

"Ja ha vatt hela hjoden runt", drilla ja, "å ja har 24 olika slax språk i kålroten."

"Så många vet ja knappt om de finns", gnägga han å blynte rekna på klona.

"Du ha välan vatt på Kap Horn", san å såg mej rätt i plytet.

"Ja, men ja orrka inte klettra opp i toppen", svara ja.

"Koss, de ä ju en udde!" gapa han. "Tala lite ellsländiska, fårahöra hurelåter", san, för han ville bara böka om Ellslandet.

"Priska binko tuttelurium fillemax", rackla ja milan framgaddana.

"Säj — de snöar välan offta därnere", san, "mitt i somman ha ja höt?"

"Snöar i Ellslandet?" svara ja, "nä, de ä bara båg. Kåmmere någe ner, så äre rena rama ellsfinger som bräns."

"Jyesses, juger du inte?" gol villahenn å såg perpleks ut.

"Oroa inte gässen me fråger", bräkte tanten som stog bakom. "Han kansje ändå inte ricktigt förstår vårt språk. Hör du Kånrad", drilla hon sen å kraffsa gubben sin i kaluffsen, "tykkeru inte vi ska behållan som eget hitteban, när vi inte ha nåra schälva?"

"Jo, inte mej emot", sa henn å tvinna öveläppsbossten. — "Va heter du egentligen?" fråga han å slog mej på axeln.

"Trade Mark", svara ja, för de hadde ja läst på mossans trårullar.

"Vill du stanna här för hjemnan?" pep tanten.

"Ja, fallatt ni inte kånmer me någe sabla knös, som jag inte gillar", sa ja.

"Kånmer du inte å lengta effter Ellslandet?" fråga hon.

"Inte ett barr", tyckte ja, å den gången båga ja inte.

Husfrun kjände sej rörd å fråga om ja åt vanli svänsk kongrynsgrot, för någe ensjillt ellslandskek hadde hon inte hemma, sa hon, å ja va förståss både utpumpad å sugen, så ja slengde i mej 3 pottsjoner å bulla in 5 stora landgångar effteråt.

Sen drog dom in en bansäng å lag mej i, men innan ja knep ihop gluggana, höde ja tanten jama: "Gässen ä en rickti raring, du, Kånrad. Men ja ska binda till örena pån me 1 par klaffar, så rom inte kånmer å stå ut så föfälit, för de missklär."

Dagen effter släppte rom mej lös i sin trågård, å där mugga ja surkart, tess ja vatt jenomschuk av

kolik, å kistan såg så spend ut att dom feck kåsta på mej både lekare å 2 hg. ängelskt salt. Men sen vatt domses jumfru tillsaggd å vackta mej nära timmar om dan, fast när ja feck en kråka i hälana, tyckte ja nestan de kjändes tragickst att vara ellsländarban i en fremmande familj. Dässutom bruka villaägan å frun sleta mej var kvell, åre tyckte ja likna kvasten. Men en morron lådra frun:

”Hör du, Trade, nu måste du tänka lite på framtiden å laga att du kan bli någe rejält, till eksempel lannshöffding eller minister. Men fösst måste du lesa å ta studdenten, vikket bör gå lätt, efftersom du ä så hemma i alla språk. I monn följeru me in te stan, så tjöper vi kleder åt dej hos Pål Bärgström, åsså anmeler vi ditt inträde i något ensjillt hymnasium.”

De bjonte gå kalla kulingar effter kåttlettraden på mej, men ja låssas inge om, för ja börja lengta tebox te Söder effter både mossan å grabbana, så ja följde villigt me hesskapet. Dom tjöpte sjeviåtskåstym me kottbykser åt mej å skolpirka å galåsser å en brass me bökker i en stor pottfölj, å dässutom tjöpte fosterfassen en snoffsig gunghäst, som ja skulle få, fall ja va fliti. Dom ledde mej emillan sej, när vi trava tebox neråt Blasihålmskajen ijen, men hjust som vi svengde om en höna, kåm Olle kutandes, å när han feck syn på mej baksna han, för han tyckte föståss ja såg ladi ut.

”Nå, men jura på Villem — tjänixen på dix”, gasta han å håppa fram. ”Aktarej va mossan lever å kjuter effter dej. Sno rej hem meresamma, för hon kokar hallånsyllt i dag!”

Ja hyva skolboxpottföljen å skena ifrån hesskapsfamiljen direkt hem till Söder. Fassen tappa snus-

burrken å grabbana heja, när ja kãm, å mossan vatt så jupt jenomrörd att hon gnidde sej i kokkan me syllttrasan, så safften rann i bäkkar neråt hallsgropen. Sen kila hon ut å sjikka 1 lyckstellegram till slekten: "Villem återkåmmen levande men snyckt kledd. Mådelar fam. Andeson."

SOM JÄLPFRU.

Varenda höst brukar mossan hålla storrenjöring åt dom nåblare hesskapena, som hon känner, årå hålls hon botta många dar i sträkk å kåmmer bara hem om kvellana å stånkar.

I tisdass vatt hon anmodad å kåmma te Breckenjälms på storstedning å ta en ekstra jålpfru me sej, för dom har en onaturli brass me dyner å filltar å matter, som ska piskas på gån, å dässutom full gardråbena me ullstrar å slengrockar å mockasinrör, som böffs vädras ut- å invändit.

"Ja har en jus iddé", kraxa hon å vende sej mot mej, "ja tänker att du, Villem, jäna kan kjänstjöra som 2-dra jålpfru, efftersom du inget angachemang har hjust nu."

"Nej, fy för alla röda malajer," gasta ja, "då dunstar ja meresamma."

"Pråttetera inte," röt mossan, "du får bra daxpenning å prima kek, å ändå böveru inte prexis flåhacka som ja." Åsså klappa hon ner tovan över kulan på mej å band en förklässlapp över kistan å högg mej i armen, så ja måste slepa me.

Breckenjålmskan satte opp nosbågen å gucka på mej å gol:

"Nä, men vaserja? Inte menar väl fru Andeson att hennes gässe ska bitreda vid storstöket, han ä ju knappt fullväkst å dässutom masskulin."

"Masskulin —", sa mossan å öppna hela brökvan.

”Äss, nu ska inte frun va knottri inte. Frexten ska ja säjana att ingen av mina gåssar ä masskulina, så rom jemenhetena kan frun hålla inne me.”

Nåden höjde näsglase ijen å gedde mossan en fösmeädli blick, å sen svassa hon bott, såre vissla i hennes sideninventarier, men mossan jode sej strakst hemmastadd å kavla opp blusärmana å drog fram skurhinken å vräkte fram bällstrar å madrasser å greja å rev i gardråbena, så en nestan stårkna av nafftalinlukt.

”Villem”, kåmmendera hon, ”bär ner dom här pry-lana på gårn å heng dom på strekke, så kåmmer ja effter me råttingen.” Å meresamma vräkte hon 1 långdyna å 1 madrass över skallen på mej, men när ja kåm i fasstun vinga ja ut dynan jenom trappfönstre, så den sprakk, när den slog i marrken, å duna yrde ända opp te 5-te våningen. Sen vekkla ja in mej i madrassen å rulla mej utför trappena prexis som en kåldålma, åre vatt en frissk sjuss, för i fössta trappan vare en husjumfru på utgång med sophingken, å hon åkte me av farten, så soper å bråte rök ikringna, å i nesta trappa kjöde vi på en nåbel överhetspärschon i skåsstenshatt, å han dråsa raklång över både hingken å pigan, å sen for hela kånkarongen me enårmt slammer ända ut i pottgången. Mesamma vatt de ett hjemmerlit ovesen å kjågtals me tanter kröp ut ur legenhetena prexis som villdsvin ur skoxjömslen, å mossan som hörde braket, kåm pikandes som en jort utför trappena me Breckenjålms lackmaron i nypan.

”Va i fridens hjemmerdalar åre för ett fölamande bombaddemang här nere?” flåsa hon. ”De låter ju som om ekspråsståge kjöde för fullt utför trappena.”

Pigan gnidde sopena å asskan ur nian å hicka:

"De ä fruns ohengda okse te grabbs fel, för han ha arrangscherat olyxhendelsen. Han kãm rullandes bakom mej över smalbena, så ja föllt me hingken."

Men den nåbla henn toget mera lungt, för han bara öste ut lite kaffesump ur stormen å kjände effter att inget årgan va botta, åsså san: "Ja vet ejentligen inte hur de kãm sej — ja rycktes me som av en lavin, men bara inte den föbaskade pigan hadde vräkt sump över mej å stukat syllinden skulle ja inte klagat. Åsså strök han stånkan slet me armen å bokka sej å sa: "Å revåar!"

Mossan röck tag i mej å freste: "De ä kansje bäst ja pisskar dej före bålstrana, din hedning."

"Nej, ja *snava* på madrassen i förssta trappan, å sen geck rullningen av sej schälv", svara jag å gnidde svanskotan.

"Årå ska ni, eran oföschämda pipgroda, stå å säja att mitt stakkas ban me flit satt i gång mere här", gorma mossan åt jumfrun å geddena en råttingsleng över finalen.

Jösses, va rom barka ihop! Pigan slox me hingken å mossan me råttningana, men ja smet ut på baggårn å klara de spräkkta dynvaret i soptunnan å viffa duna åt olika håll, för om mossan fått nys om trickset, hadde de hela fått en sabla vänning.

Effter tampen me husjumfrun va mossan så sjack, så hon orrka inte me sängklede-spisskningen utan jala tebax opp å sa åt Breckenjälms: "Ja kjänner mej inte starrk i dag, utan kãmmer ijen i monn å bjunner me fottsättningen, för de här måste i alla fall sje effter ett visst systäm."

Åsså jala vi hem bågge 2, men dan effter feck ja hållas me fönsterputtsning i domses våning.

SOM FÖNSTERPUTTSARE.

Breckenjälms va bottresta andra dan, när mossan å ja skulle fottsätta me rengöringsjobbet, åre va bara domses kokeska hemma, men hon å mossan bjynte förståss strakst å jumma på lanket å slamra å krittersera hesskapet, å mennas vatt ja tillsagd att börja pollera fönstena i sallången. Dom kasta höckst nångsjalangt åt mej ett avlackt kallsångben å lite tvettmedel, åsså föschönk dom i skvaller å påtårar ute i tjöke.

Fönsterputsning ä ett jökit gnissel, fallat en inte sätter en viss sprätt påt, å ja rigga mej fösst i en kott sidentjol me vollanger, som låg kastad över en stolskarm, åsså hitta ja en kålgrön hjumpers å ett schärt jassnät, åre krängde ja på mej, så ja vatt prexis som en modän nobba. Sen klev ja opp å ställde mej på fönsterblekke å gnugga lite me kallsångbene på rutan. Hjust meresamma spankulera de en flått kille mitt emot på tråttoan, årå hyva ja en slengtjyss åten å sjånglera på den ena spiran ackurat som en solodansös. Han vatt väldans fökjust å lätta på jenkisen å vinka tebax, å sen stega han över gatan för å ta en överblikk av mej underifrån, men då snodde ja tjoln kring smalbena å flina kjusit å dök in ijen. Strakst effteråt stolpa de en tjäckis fram å stanna på samma fläkk, årå åla ja ut å jode nära pickanta piruetter på fönsterpåsten, så bägge snobbana vatt greslit betagna. Ja fottsatte kuttisen, å snat vatt hela gatan full av

föhexade manspärschoner, som spenka uppåt å beundra min figgur. Tjäckisen va elldigast, för han sirkulera runt å viffita me tjäppen å ropa: "Juva oskuldsblomma, kasta ner något ensjillt tjäleksbevis åt mej, så att ja slipper sukka fögäves!"

Ja ansåg att griffeln bövde stukas, å när han vende ansichtsplatån oppåt, släppte ja ner de genomvåta kalsångbene mitt i trubbet pån, såre small i kjindkotena å stänkte runterikring.

"Fy för Syrak, så simpelt!" harkla han å frussta som en delfin. "De här ä 1 grofft brått mot trafiken — ja går bums efter en snut."

När bylingen kām dundrandes smet jag in å stängde gluggen, åsså kröp ja ur fruntimmeslycksen å ställde mej å puttsa en silverpjes på byffén å såg apslut oberörd ut. Kånstapeln speja inte effter mej utan stövla directt opp å ringde en skarp kjänstesingnal på Breckenjälms tjöxdörr.

"Jösses, vem kāmmer nu?" gapa kokeskan å for opp, å när hon öppna å varsna en masti byling, vatt hon ståendes me underkäken fölamad.

"Vilken av damerna äre som står i fönstre utåt gatan å upptreder på ett mer än vågat sätt?" veste snuten. "Tykker ni de passar att förevisa sina fårmer offentlit för nedanstående pärschoner å dässutom sleppa ner våta puttstrasor mitt i ansicketet pårom?"

"Nä, tjyss mej på stotåna", gasta kokeskan, "nu gåre för långt!"

"Bylingen ha fått pippi", sa mossan höckt å bestämt.

"Smedar ni, gamla gurrka?" röt polisen å lag ena kardan påna. "Ackta er för fönedrande infall. De va väl antagligen frun, som stog på blekket å sjånglera

me vadena å jode skabriösa piruetter i ungdomlig kåstym, kan ja tro. Urrrsch, såna fruntimmer!"

"Dra in i fanjunkarens jägarläger, kritskalle", bräckte mossan till. "Tror han att ja, som ä så gammal å stel i pipena, skulle ställa mej å äksponera mej underifrån för ståkkålmana, allrahellst som ja har mina utslitnaste underplagg på mej i dag. Ja ä beredd att hux flux lägga fram dom på domarskranket å bevisa mitt allibi."

Kånstapeln feck inte en syl i vädre för kvinsenas snack, å slutligen måste han dra ner kasken över örena för å slippa höra domses ryande. Men innan han geck ville han kika in i sallången, san, å bekräfta i vikket fönster kuttisen ägt rum, årå feck han genast syn på mej.

"Här fins ju en 3dje pärschon okkså", san å rynkte ögonbryna.

"Jaha", gaffla mossan å håppa effter, "men han ä en fjottonås gässe å jör apslut inget intrykk påre manliga kjönet."

"De här va jeklit mysstiskt", morra kånstapeln. "Men kom ihåg att ja håller 1 öga hitopp, å äre så ja varsnar nåra omoraliska utståfferingar, åker ni jemensamt in i allmän säll."

"Gorma lagom, bonnjohan!" sneste mossan effter pricken, när han loda sin väg. Sen vende hon sej till kokeskan å jama: "Nu har ja blitt så lagligen uppskakad att ja ingenting förmår. Hellsa hesskape att både ja å gässen struntar i all renjörning, men daxpenningen för dom här 2 timmana kåmmer ja opp å hemtar om tosdag."

SOM ÄKSPRESSKAR.

Familjen Isaxon i 8-an flytta i fredas oppåt Birrka-stan, årå bedde rom mej jålpa till me härningen å pålastningen av mojet å prylana, för dom ville inte anlita nån dyrbar äkspresskar utan hyde en vanli åkare me egen kamp å slepvagn, som skulle kjöra bråten jenom stan.

"Du ska få en bagare te bio, Villem", kackla Isaxon-skan, "bara du inte kanslar möblena eller knækker nära pjeser. Isaxon schälv kan inte böva fösaka dag-penningen för en sån här baggatäll."

Åkan snöt sej i fingervantana å högg i en birå, å ja måste förståss facka tag i andra ändan på möbeln, som va jement tung. Vi boksan i alla fall ut jenom potten, men när vi skulle hasa oppen på vangen, tog han överbalansen å vende ryggen opp, så varenda låda åkte ut, för tjäringen hadde inte låst dom. Ackta er, så jekla mykke skrot de fanns i dom lådena! Ända långt ut på andra tråttoan for Isaxonskans utfassonerade linntyg å hemstikkade magjördlar å dässutom en hel skrälldus med posslinsfigurer å vaser å frucktknivar. De dröjde inte förn de kåm fålk som bjenye nalla åt sej lite av kraffset, å en velbosstad kille i hög fadermördare stega fram me spända vader å frågte: "Ur-sjåkta, äre här nån tillfällig utförschäljning eller ha ni öppna butik mitt på gatan?"

Åkan brände tillen me ett opptjäftit svar, å vi snodde ikring å repa åt oss de som fanns kvar å

stakket tebax i lådena. Vi klämde nestan dit alltihop utom 4 lakan, men dom gedde vi bott åt en tant, som lanka förbi. Sen geck åkan opp å tog ett bod å en piddestal på nakken, men ja vatt betrodd å bära ner domses långsmala spegel, som fru Isaxon va hemskt rädd om. Ja lagen på akseln, men innan ja langa oppen på lasse, tyckte ja att åkans häst bode få se hur han såg ut pårschonligen å satte spegeln framför nosen pån. Kampen stog å mugga på en liten hötapp, men när han kika i apglaset vatt han förbaskad, för han tyckte hästkraken mittemot såg så jement sugen ut, å hux flux saffta han till jurbillden me skallen, så både glase å bakväggen rök å bara ramen vatt kvar. Efteråt såg åkarkampen höckst belåten ut, men ja kjände mej engsli å klara spegelramen under en madrass mellan flyttningsgrunkena. Slutligen vatt vangen överfylld å domses legenhet tom, årå stakk Isaxonskan åt mej fikussen å kåmmendera: "Ställ den här på gatan, tess ja kåmmer ner! De ä mitt stamträd, å ja vill schälv sitta å hålla in, när vi åker, annas blir han massackrerad." De va en kraffti pilligur, å ja todes inte hosta, när ja knöta ner me krukväksten, men ja ställden lite för nära kampen, å han gedde förståss jäven i tott hö å bjynte keka frissk grönska i ställe, så när ja vände på skallen vare bara en kott stake kvar i krukan.

Hjust meresamma kåm åkan sättandes me gungstoln på ryggen å stånka: "Fy tusan, va ja ä jenomvarm! Så mykke vett tykker ja de bode finnas i gamla tjäringar, att dom åtminstone bjöd på en bira 2 gånger i timmen. Nu sätter mej i alla fall å vilar ett spass, innan ja kjör." Åsså hävde han sej me brak ner i domses omodäna gungstol å luta sej bakåt me sån

väldans nånsjalangs, att möbeln slog en volt överända å åkan satte stokkana i lufften å dråsa ner mitt i Isaxonskans stössta safftkorj som stog breve vangen. Varenda burrk å pava geck i bajden, å åkan simma ikring prexis som i Röda havet, men han kjöt värre än ett vidunder, för han va inte påre klara me, om de va eget blod eller safft som rann kring lemmana pån utan hojta effter ambulansgen. Isaxonskan höde bölandet å rusa ner me dörmattan å moppsen under armen, men när hon gucka på åkan, som låg å spotta kössbär å trodde han va lifsfalit skadad, högg hon tag i bröstvecke pån å ruska delvis aven kåmpåtten å freste: "Kjut inte så jement, knöl! Inte har en simpel åkare blått blod i skrove. Begriper ni inte att de ä min rara blåbässafft som rinner av er? Jösses, en sån fräkk hedning! Vräk er nu opp på lasse å kjör, så vi kåmmer bott från olyxplattsen! Men kåm ihåg att ni får inte ett korvöre för den här flyttningen!"

Tjäringen kravla sej opp på lasse, men åkan vatt härsken å smelde till kraken, så han högg i me alla hästkraffterna på en gång å satte stark fat, å Isaxon-ska möblemanget va inte fastsurrat på vangen, utan yx kax rulla prylana av i haksvängana, å slutligen åkte både fru Isaxon å moppsen utav under höga hjemmerop, så vi hadde bara en birå å en kactus kvar, när vi kåm fram te Birrkastan.

SOM LEKARE FÖR EN DAG.

Fru Lasons doter Ålga, som bor på Söder, har platts hos en ojäfft meddesinare, där hon schöter om tellfånena å mottagningen var dag. Men i måndass tog anatomicken kjänstledighet å satte opp 1 plakat på dönn: "Bottrest på 1 vikka." Ålga vatt tillsagd att hålla uppsyn över våningen å vattna krukväxtena å je angårakatten kek, men gajen hadde andra planer i kikan å tänkte schälv fara bott å fölova sej me en plåthaj i Luddvicka, så hon kām hemlöpandes till oss samma kvell å stakk en nykkel å 5 spänn mellan fingrana på mej å bedde att ja skulle gå en rongd jenom docktens legenhet en gång om dan. "Kattrackan tar ja hem te mossan", sa hon, "såru böver bara ta en överblick av de hela, men jör ingen varg på limpdegen, de säjera dej!"

Ja låva föstås klara oppet, å på tisdå morron lubba ja iväg te docktorsvåningen, som va flått möbblerad å luckta meddisin. Fösst prova ja docktens vita rokk, som rack ner te hālana, åsså tog ja på mej hanses runda honbriller, å fastatt ja spenka i koss me rom, när ja kika i spegeln, tykkte ja att ja såg både respecktabel å motbjudande ut. Dässutom hadde ja ett rödbrusit helsjagg, som ja fått av Jånne på min födelse-dag, i kavajfikkan, åre knåpa ja fast kring örena, åsså haka ja bott anslage på dönn å tänkte agera lekare, för dom kjänar hjämt grova stålar.

Fösst kãm de en mellankolisk nucka, som oja sej över fluss å krax i hallsen, å ja beddena sætta sej, å sen kika ja ner i hallskanalena påna me doktons hössellur å lådra: "Jaha, ni har lite pottpurri i övra hallsåndan, men de ska vi snat få buckt me. De ä frexten höckst vanlit vid eran ålder." Åsså randa ja en hoper krumelurer på ett papper å ordinera: "Guggla er me den här soppan 3 gånger om dan å strö lite kruschensallt i galåssena, så gåre snat över!"

Besken grymta till å gapa på mej, men när ja fodra 5 lock avna för kånsultaschonen, pep hon fram me kosingen å slank ut, å strakst effteråt vällde de en krafftigt tant me stjal om magen över tröskeln å jama: "Ackackack, så bra att ja träffa dockton! Min mage ä inte alls densamma som förr. Vill dockton kasta ett öga pån, så knäpper ja opp livstykke fram?"

"Nej, för sablana", hojta ja, "de ä ja inte alls anjäligen om. Ja begriper i alla fall vare ä för slax mikrober, som grasserar i hennes årganism. Frun ska få en utvändig magschöljning, men om hon står rycken, ska ja låta vara osackt. Sitt nu här, mens ja manipullerar!"

Madammen satte sej på en stol å stånka å sukka, men när ja stakk en kall glastratt innanför hallslinningen fram, haja hon till ett tag å bedde: "Snella dockton, tat suxessivt, så ja slipper sleppa andan!"

"Håll snabeln", röt ja å hällde ner $\frac{1}{2}$ karaffin vatten i tratten, å tanten flög opp å gasta till, såre skramla i instrumentena på bode, för hon feck bågge pjexena fulla me vådis.

"Linda nu om sej stjåln å far hem å ligg tess i monn, så ä frun hybax ijen", sa ja. "5 krisch kåstar

behandlingen, men böver frun flera, så lemnar ja jäna en liten rabatt."

Tanten drog fram en sedel, men hon morra någe millan gaddana å skaka tjolana, när hon staka iväg ut me stjalen slepande kring smalbena.

I väntrumme satt de tjäckte me fålk, åre va klat att ja måste på någe jekla sätt obbdusera varenda en, så ja tykkte de bjynte bli kuschlit å önska nestan att ja vatt bottrest i ställe. Men i samma momang steg nattvackten Kalson från våran kåk in å bokka sej å harkla: "Ja har lite spassmer i ögonlokkena, som jör att ja blinkar inbjudande, så tjejena missförstår mej å tjäringen blir svattis. Kan de botas, vore ja hemskt taxam."

"Ja, vassego å sitt, ska vi upptäcka orsjaken", svara ja å knakkan i skallen me olika instrument. "Ni ska få lite electrix massasch", sa ja, mens ja lag örat mot mellanjärdet pån, men meresamma fastna hel-sjägge i en västkknapp å röck me sej honbrillena, så lösgrunkena vatt hengandes fast ve Kalsons kista.

"Nä, far in i Bälins mörkaste skattkammare", gapa han, "åre Ville Andeson, som practiserar här? Sir ja järnsjöken mitt på jusa dan?"

Ja vatt ståendes å kallgrina åten, men han gorma lenge, å slutligen öppna han dönn till väntrumme å gol: "Practiken ä inställd för i dag. Men ja håppas att ni är lika krassliga nesta vikka, så ni kan kamma ijen. Dockton här böver för egen del både lite mas-sasch å annan ensjilld behandling." Åsså lag han kar-dan på mej å kjöde ut mej å stängde både dönn å practiken, fast ja gedden 5 bagare, för han inte skulle skvallra för fassan.

SOM TRÄLLKÄNSTNÄR.

Både ja å brorserna ha trenat oss på lediga stunder me trällning å divesse kottkånster, å dässutom ha vi studderat Brasiljax ensjillda trix så vi gadda ihop oss nåra grabbar å hyde en privat salång för en underhållningsseangs, åsså satt vi opp en hemjod affisch i mangelbon hos fru Lunckvist för de smäller högre än 1000 annångser. Salången skulle ha 35 prossent av bruttot, å Jånnes bekantingar, som skulle dra ett par bitar på handklaver å fijol, låva vi 12 prossent av nettot, fallatt de vatt någe kvar, å rexten skulle vi ha i ren fökjånst. Hemma hadde vi en brass fölegade nyåskott, å rom jode vi biljetter av å kurscha i dörröppningen, så när fålk vende på plåtana, kjände rom sej rörda över en jättlig tillönskan så långt i förväg.

Salången vatt nestan halvfull, å rom flesta killana va föståss från våran gata. Fassan å mossan satt lengst fram å gubben hadde lånt ett mickroskåp för å kunna kika bättre, åre mixtra han me å vende millan ögonbryna ideligen. Fru Petteson satt långt tebax, för hon hadde kutat direkt från byken å va tjippskodd, men Lunckvistkan hadde tjöpt nya galåsser, så hon satt på fössta benk å streckte pipena ända fram på ästraden, som vi byckt opp av plank.

När allt va klat, steg Olle opp å läste en schälvdictad prolåg, å sen håppa ja fram å bokka mej å sa att som fössta nummer skulle ja hugga en massa kott ur lufften. Ja jode ett håvande å visa fram spader äss,

men när ja skulle hugga nesta å öka tackten, kåm alla kottlappana me stark fat ur tröjarmen å hasa ner i en hög framför blana på mej.

Pubbliken gallgrina, men ja raffsa ihop leken å stega me en viss ellegans ner i salången å bedde fru Palm å fru Jonson dra vasitt kott, så skulle ja jissa vikkra de va. Dom drog å gucka, men på bänken bakom satt de 2 av mina kåmpissar, som spana samtidigt på tan-tenas kott, å rom visska åt mej, mens ja låssas tänka.

"Frun där har ruter kung å frun där klöver schua", sa ja höckt å klat.

Dom backsna å ville jöra ommet, men fast ja sa att de va jeklit anstrengande för trållerinervena, blynte Kalson hemifrån rya å gedde sej inte fönn han feck dra ett kott, årå måste ja jissa på en höfft.

"De ä spader tre", pep ja slutligen.

"Nähej, du din räiv, de ä spader secks, såre ä fel", kjöt han.

Då knata ja tebax opp på trålleriplatån å sa att Kalson hadde baksmälla å såg dubbelt, årå knöt han kardan åt mej å for opp, så ja måste slinka bakom ett tag, mens han vatt lungnis.

Mitt på ästraden hadde vi ett lite runt bod me säkkschynken ikring å därinunder satt Valle å skulle stikka opp divesse grunker jenom ett hål, när ja trålla. Ja schava in på nytt å bedde publiken å få låna en hatt, å Lövberg stövla fram mesamma å streckte mej sitt håda fodral. Ja lag pjesen på bode å hala fram en knallpulverpickstol, åså gol ja: "Lövbbergs hatt verper 1 ägg!" — Knall! —

Lövberg jode ett språng å vråla: "Schuter du sönder stånkan för mej, pundar ja opp dej på stående fot å bryter föträllningen!"

Ja lyffte hatten men då hadde Valle jott fel å pillrat opp en saltgurrka i ställe, så ja vatt höckst perpleks å morra någe om att de va hattens fel, årå drog fassan luvan av mossan å vinga oppna till mej å skrek: "Ta du den här trállhättan i ställe, så gåre bättre!" Mossan satte till å böla å protesterera, men gubben gnägga: "Håll mun, ditt apskafft, annas går de alldeles å hel-sike förn!"

Ja jode om trixet å ställde luvan på bode, åsså lådra ja igen:

"Där ha vi ägget!" — Bom! — Men när ja röck av hättan, stog de en kvattespava där i ställe, för Valle va så tjåckskalli att han perkla opp sakena, innan ja sackt ifrån. Ja vatt föbaskad på grabben å toffla tillen rejält me dojspettsen under schynket, fast de oppservera inte dom andra, men Valle gedde opp ett gallrop å reste sej å skubba så hela trällerbode me schynken å allt fösvann på 2 mennicheben in bottom säkdraperit.

Pubbliken rusa opp såre slamra i plankena, å skråla: "Fy attan, sånt jement båg!" Å hanlan hemma hala fram ett ofrisskt ägg ur ena bysklaffen å hyvat mitt i fleset på mej å gasta: "Där haru ägget du lengta effter, din tordyvell!"

Sen masa rom sej iväg ut för å je lufft åt kjänslena, å vi grabbar satte oss å rekna över inkåmsten, men vi hadde inte fått in mer än nettot, så salångsuthyrarn feck veva för bruttoprossenten.

SOM BOKSARE.

Boksaryrket äre enda ja har lust för, men både fassan å mossan ryar om att de ä ett urschlit jobb, för blir en inte nån Harry Päson, så får en mera stryk än fökjänster. Vi grabbar ha i alla fall bildat ett bok-sarjäng, som vi kallar för "Ensjillda Sjampinjon Klubben", å fast vi inte ha kunnat sala ihop till mer än en bokshanske än (den andra ä en kanslad sjinntumvante som en åkare ha tappat), så fajtas vi stödit om tosdasskvellana, så gaddana ryker å ansichtsdragen bli ommöblerade.

Men i går feck ja boksas offentlit jenom en ren slump. Ja å Knutte Kalson loda iväg till en match, som va arrangscherad å utlyst av en berömd stå-kålmsklubb, å köpte plåtar till hyllan. Hjust som vi skulle slinka in, håppare en boksaryngling fram, som ja kjänner, å röck in mej i ensjilld låsch.

"Ja ä i en 7helsikes klämman", visska han å rev sej i kusen. "Du ä ju styv amatörboksare, Villem, å har starka framläggjar, vill du gå nåra rongder i mitt ställe i kvell, skaru få storkosing av mej, fast de blir inte prexis kántant. Vissligen ä ja schälv i fårm, men ja har en krok, som ä nykkfull å jeklas, å hon ha sackt ifrån att om ja inte frångår boksningen, så ger hon mej bumsen, för hon vill apslut inte jiffa sej me en pärschon, som kan bli ihjälsmockad gång på gång, mens hon sitter hemma me ofösörjda kilar. Fjåset är omöjligt å kåmma te rätta me, å dässutom har hon

bänkat sej närmast ringen härinne i lockalen, bara för å spana om ja ger mej me i leken. De ä ett slax tjärlek, som nestan övergår te skandal", tyckte pricken, "äre är tragikst att behöva ge opp för en kråkas skull."

"Vaså lungn för mej, du", svara ja å klämde kardan pån. "Ja ska klara schivan. De ska bli hökst piccant å få boksas proffeschonellt. Hit me vantana!"

Han gedde mej hanskana å ett par blå simbykser, åsså lanka han ut ur låschen me en jup sukk, men ja rigga mej kvikkt i boksadressen å vatt snat inklämd i truppen. Arrangschörn syna mej noga å skaka på skalln, åsså san: "Jasså, de ä du, som ska möta tungvicktan i ställe för Bräckman. Håll dej på deffensiven, gässe, annas går du åt helskottan i fössta rongden!"

Så fott dom bejynt me mattchena hödes hejaropen, äre vatt ganska snat min tur. Dom föste in mej i ringen, å strakst effter dundra de in en kraffti mattadår me sjägg på armar å ben å ställde sej å storflina åt mej. Ja vatt lömsk på pajsarn å håppa emoten, men då rök domman fram å gol:

"Va äru för en bullvan, som inte kan vänta tess gånggången juder?"

Yx kax klämta rom till, å meresamma stakk tungvicktan ut ena laffsingen å gedde mej en rak höger mitt i trubbet, så ja jode ett svängslag i lufften, men i nesta momang åla ja fram å saffta till tjämpen en solapleks mitt i kalasbubblan, så kvellskeket åkte opp i hallsen pån å han vatt ståendes å tugga. Jenast schava domman fram ijen å hojta: "Andra tackter i den här lockalen, annas avblåses mattchen hux flux!"

Tungvicktan vatt ettri, å bums åkte han på mej

ijen, men nu vackta ja mej noga å valsa runt ikring å slog vålt framför påkana pån, såre va lygens han kunde ge mej en enda karamell.

Domman tänkte hejda mattchen, men tungvicktan ville gå rongdena till slut, för han tyckte de va den ladigaste mattch han vatt me om. "Grabben far ju som en insäckt ikring mej", san, "men han boksas ändå med en viss ackuratess, å ja håppas väl att ja åtminstone ska kunna slån i finalen, bara ja får hållas", grina han, mens dom viffta övern me handdukar.

I andra rongden kām han smygande mot mej prexis som en mennischeätare, men hjust som han skulle måtta in ett kekslag i matkastellet på mej, tog ja ett höckt språng å flata tillen en skarp örfil me ena hansen, såre schöng i hösselgångana pån. Han vatt svatt i nyllet av illska, när han hörde grabbana heja, å jaga slutligen in mej i en hörna, där han satte ena bröt på fossingana på mej, men hjust som han sickta för å ge mej en nockaut me högra labben, huka ja mej ner å stakk skalln mellan kneskålana pån, så han tog överbalansen. Både ja å tungvicktan ramla å rulla utanför ringen å grabbana galkjöt, men domman kām föståss sättandes å mackla ijen, åre tyckte ja va fösmädlit att han hjemt skulle bromsa å gå emellan, så ja flög opp å gedden en odentli venstersmäll på trynet, så blåspipan fösvann under bänkana. Men då vatt de föståss brand på linjen, å fastatt fålk hurra å heja för Ville Andeson, vatt ja utslepad under höga protester.

PÅ DAMSKRÄDDERI.

Kjänsliga fruntimmer gillar inte vanliga sömmeskor, fall dom ska ha någe ekstra snyckt plagg, utan dom vänder sej te damskräddan, för han begriper domses nyckfullhet, å dässutom smickrar han figgurena å hjemnar ut formena på rom me presshjän å vadd, såre blir en viss manli stil på dressen, vikket ä väldit tipp-topp. Ja ha nyligen gått ellev hos en damskräddare, men fast ja fjedra mej för hesskapsfjäsen å visa prov på ensjilld tallang åkte ja snat i valsen. De va full säsång, när ja börja, å skräddarkisana sydde å trampa, så machinena geck varma, å mästan schälv hölls å prova på kvinsena i avsjillda nicher, men dässemellan gläffste han som en tacks på jobbarna å gasta:

”Petteson får ta lite mer i sidena på fröken Svensson, om hon ska bli belåten — gör inte bakvåden bucktig på fru Svan, Västman, för hon ha särsjillt bejärt raka linjer — va äre här för slax knapphål, Presslund, dom liknar ju ingången till ett råttbo — har Jönson käpisen fädi åt fröken Klumpschärna än, hon ä snat här?”

Mästan va lite besk mot mej okkså, å ja feck bara stå å gucka när han tog mått och skärde till, men andra dan träckla ja ihop en tjol åt en bildad fröken å satte den ena våden avig å den andra rät, å när hon provan vatt hon hänrykkt å ville apslut inte ha nån ändring pån. ”Gässen där har medfött föstånd för de hypermodäna”, sa donnan å vred på höfftena. ”Han kämmer långt me sin fantasi.”

Effteråt vatt mästan mild mot mej å lät mej husera schälv me kvinsena, när han hadde brådis. I onsdass kãm de en deriktöska å en majoska på en gång, å den ena ville beställa en tajlormäd å den andra en dällma, för de ä ett hemskt modänt plagg me armar som börjar på ryggtavlan å slutar mitt fram. Skräddarmästan vatt greslit imponerad men han kunde inte ta i håll me begge tantena på en gång utan gedde mej en kick i sidan å kvittra: "Andeson kan börja mäta fru majorskan mens ja måttiverar fru deriktöskan." Åsså slengde han åt mej ett måttband av naturli lengd, å ja jode jenast en sjick bugning å visa majoskan in i en hörna innan ja bjunte mäta hennases omkretts.

Ja hadde vissligen en liten inblikk i jobbet, men ja åla länge kring den nåbla frun innan ja hann mätana koss å tväss, å slutligen vira ja måttbande om smalbene påna, men då freste hon:

"Nä, nu ä ja mått påre här! De kan inte vara möjligt att ja ska böva mätas jeometriskt för en enkel tajlormäd."

Mästan kãm kutandes å sjasa bott mej å tog nya mått på frunset å drilla:

"Jaha, ser fru majorskan, garsången ä directt kãmen från Paris, så han arbetar effter franssyssk metod."

Men när höghetena hadde gått sin väg, spende han ut bäljen emot mej å rya:

"Håken ska tarej, om du går te överdrifft i dina måttligheter, när du bekjänar kundena! Nu klara ja avet för den här gången, men passarej noga om du bjunner me privat jyckel!"

När dom sen kãm för å prova riggana, fråga majorskan effter mej, för hon ville ha parisersnitt på tajlor-

mäden, sa hon, å när ja stega fram, kisa hon på mej å pep på franska:

”Mong peti, par kâmpläsangt tåalett ala rafräschi-mang?”

Ja vatt ståendes å gapa, men mästan kicka blikst-snappt till mej å visska:

”Svara ’mannekäng proveny parralipps’ — de betyder att du är upptagen — å snoj dej sen härifrån innan dom begriper båget!”

Ja sa dom franska orden me en viss lätthet, å sen skutta ja ifrån jänget å håppa in i en provgaderåb, där de stog en halvnaken jassbubbla å öva sej i sjarleston framför trymån, mens hon vänta på provning. Hon jode en grimas åt mej, men ja åbäka mej å fäckta ikringna, å slutligen feck ja kränga påna promenadtjolen, som låg färdi te provning. Hon strök sej me tassana fram å bak å vikka på alla kjusningsledena, men sen jama hon:

”Nej, ja vill allt ha tjolen lite kottare ändå — så där sirrka 5 sentimeter.”

”Ja, ja kan kapa bott dom centimetrana mesamma”, svara ja å snodde reda på sachsen. Åsså lag ja mej på knä framför jântan å klippte å nagga tjoln på alla håll å kanter, fast de va marit å fån hjemn.

”Stopp nu”, hojta hon, när blakkena hennes blynte synas, å sen tog hon nakkspegeln å kika på sej, men de va nästan så hon tjippa till, för tjolen va så onaturlit förkottad bak att dom lacksfärjade silkesbrallena kâm i dagen, bara hon viffa på sej allri så lite.”

”De ä sista skriket”, sa ja, men när ja vände på kulan stog skräddarmästan bakom å spende gluggana i donnans avprovade rigg. Han vatt vacksblek i nyllet å sleppte schornalen, men sen lag han näven på akseln

på mej å gurgla: "Frökens tjol ä nästan för kott, men ja ska tala lite i enrum me Andeson om hur vi ska ökan."

Åsså rök han ut mej ur provnichen å drog mej in i verkstan för han ville pressa hjekulstyget ur mej, san, men då tyckte ja de börja osa bränt, så ja slog en vålt över bodet å 2 skräddare å kjöde ut jenom dönn innan dom han nysa.

I BALÄTTKÅR.

En morron läste mossan en annångs i ett daxblad, å den lät:

"16 velfärmade flickkor med grasch okk plastik få snappt angagemang vid större Teater. Privat utbildning i dans vid reppetischonena. Anm. 11—1."

"Tänk, om du vore en jänta", kraxa hon åt mej, "då kunde du gerej in ve balätten å bli en ny Hasselkvistska."

Ja vatt fundersam, men Valle håppa fram å visska: "Låna en rigg av Siggan Jonson du, å anmel dej hos balettmästan. Du kjänar säkert pluring påt. De ä ingen som märker att du ä en grabb, för dom har baret kottklippt allihop å ä prexis lika plana som du både fram å bak."

"Ja, jäken i mitt lilla skal", sa ja, "de har ja lust me." Vi trava strakst över te Jonsons, å Siggan som ä bussi för hjemnan, lät mej mesamma prova hennes avlaggda jassfodral me en flåttsmocka i ryggen, å den passa prexis. Sen hala hon opp en kåmbinächen å 1 par ruggiga silkesstrumper ur en låda, åsså norpa hon sysstes sin utvalsade lackbåtar å klämde fast dom på tåna på mej, å slutligen krängde hon ett 25 öres pällsband över skalln på mej å kvittra:

"Kommeru inte nu å jöra suxé, så vore de välan höjden."

När ja vatt fädi pika ja iväg mesamma till anmelningen, åre va ingen som begrep annat än ja va en

naturli krok. Där stog en hel kö me skarpa grascher, åre va ett väldans kacklande pårom, för teaterdirrana obbdusera bara en jänta i slengen. Slutligen vatt de min tur, å när ja kåm in, satt de 2 pampiga gubbar där å blossa. Den ena peka till mej på spirena å sa: "Såna musskler den där ungen har på vadena. Men de skadar ju inte. Sjarmangt benställning — va?"

"Hon är apslut ingen schönhet men har någe pickant över sej", gol den andra jycken. "Hur va namnet?"

"Villemina Andeson", svara ja å jode en plastisk rörelse.

"Ni ä antagen", sa rom. "100 krisch i månan å ingenting fritt utom kåstymena, å rom drar vi av er den fössta å femtonde."

Ja neg jupt å kila ifrån jänget, men andra dan vatt ja uppställd å inblandad i kåren, där en greslit vig sprattelgubbe hunsa å eksera me oss. "Fösök å få in ryttmen i kråppen, fröken Vilhelmina", hojta han, "ni skuttar ju ikring som en julbent ickorre! Fottsätter ni me väderkvanstacktiken, få vi binda armana på er." Åsså viffa han effter mej me 1 smalt spö.

Ja staka mej i varje fall ijenom lecksjonerna, å på premiärkvelln satt både Siggan å hela busjånget på övesta radens sista bänk å klämde i me enårma applåder. Ja hadde en tönroskrans opppepå kulan å vitt schir kring akslana, så ja va inte olik en engel, när ja lanka me i tackten, men klakkana på sidendojena va så jement höga att ja nestan tappa ballangsen i svängana. Balätffjåsen va jökia mot mej ånda från början, å emillanåt kasta rom fleskben åt mej å tyckte: "De ä grunt om dej, Villemina, för du kan apslut inte få någe flax me dina seniga piper å opptjåfftiga tryne."

Men akta er, va rom vatt jeklit ovala i nyllet, när ja hux flux feck oppsjikkad en stor krysantemumma me ett kott i mitten, som ja läste höcktt för dom effteråt bakom ridån. Där stog:

"Henförande järteknåpp! Jag håppas Ni vill suppera mäd mig på restaurang i kvell effter förest. Ventar mäd bil. P. L. allmän beundrare."

Dom grina å röck på lemmana, men ja drog Siggans ullganspirka över skalln å slengde över mej hennases rägnrokk å kila ner å slank in i bilen, där de satt en juslett stare i full ekstas. Han klämde lite mystiskt den ena armpipan på mej, men då pep ja:

"Vi daltar på hemvägen. Nu vill ja ha ekstra fint kek, för de gnischlar invändit i kistan på mej."

Chaffön kjöde till en enklare syllta, å där beställde killen ett bod i en ensjilld hörna, åsså stakk han fram matsedeln å visska: "Välj nu fökjuserska!" Jäntan som servera kisa försmädltit på mej, mens jag gucka på listan, men slutligen sa ja: "Ja tar en rejäl fleskkåtlett, för bräkkorv kekar ja hemma var kvell."

Hjust i samma momang feck ja syn på fassan, som satt mittemot me snikkarbasen, å jura som en sfincks på mej. Ja vatt så skakens, så kåtletten runka på tallricken, å griffeln breve mej fråga om ja fått jänskakning effter dansen. Ja småflina moten, men då varsna ja att gubben reste sej å stövla directt fram te vårt bod.

"Tror du inte ja kjänner ijen dej, din vallp", gnägga han å högg mej i hallslinningen.

"Va tusan vill ni me min dam?" bromsa beundrarn å kuta opp.

"Mackla inte, kritskalle", böla fassan, "de där ä min minderåriga sän ni gett er i slang me, å ska han

fötära en suppe här skare ske i målsmänns sällskap. Jag ä hans fassa, å tvivlar ni kan ni följa me å si på när ja pryglarn." Jeppen prottestera, men gubben satte fart på mej, åre bar iväg hem me en jäkla överdrift, men effter den kvelln orrka ja inte upptreda i balätten, för ändpunkten tålde inga plastiska rörelser.

SOM EGEN BIOGRAFFÖREVISARE.

Ja känner en fullväkst grabb, som heter Jallmar, å han gnisslar å laborrerar i ett stort fillmbolag, å dässutom mädverkar han som fyllnadspjes i dramena. I söndass träffa ja pricken på Blekingegatan, årå san: "Kåm me mej opp på fillmverkstan, skaru få ser hur fillmningen tillgår, ja ska dit å torrka Schejkens svär-mor på övertid, för dom ska ha premiär i monn."

Ja trava föstås me, å däroppe lät han mej veva på apparatena å gedde mej nåra biografiska lecksjoner, åsså san: "Fall du vill, kan du få låna en liten fillm-kamera, som är oschyst å inte ha vatt begangnad på lenge. Ja lägger in en fillmrulle okkså, så kan du ju försjöka fillma nåra sittaschonsbilder på egen hand, ska ja framkalla dom sen på lediga stunder. Åsså skaru få låna min lilla fillmapparat me lampa till, när de blir klat, fall du vill förevisa de hela för dina be-kantingar å fökjäna nåra lanter."

"Du ä en bussi kamrat, Jallmar", sa ja å stakk åten en havannatvå, som ja norpat av Klasse. Åsså skena ja hem i fullt fläng me fillmkameran å visa brorsena, å rom tykktere va hyvens, så vi kåm överens om att fillma ett inhemskt drama å förevisat hemma på torrkvind mot billig angré.

Vi bjynte meresamma fara ikring å veva både innanför å utanför kåken, å sen fillma vi lite för var dag, mens de va dager, ånda tess rullen tog slut. Gubbana kika på oss å tyckte de va inträssangt, men

tantena morra väldit i börrjan för att vi löpte i häлана pårom å veva, fast sen tog dommet lungnare, för dom tänkte att fillmgrunkan bara va en banleksak. I sista ackten fillma vi Klasse å hanses kott-tjolade tjangs i pottgången, å sen när dramat va fädit å framkallat, kåm Jallmar schälv sättandes me både rullen å biografapparaten. Vi hadde hengt opp 2 av mossans lakan i ena ändan på vind å slepat fram ett par planker för åskådana, å i lördass kvell hadde vi premiär. Ner i potten smelldede vi opp en klämme affisch, som va målad me stor tekst:

"BIOGRAVEN JUMMA VINDEN"
SPRIT, TJÄRLEK OKK KACKALORUM

Drama i flera ackter

Kända pärschoner mädverka.

Angtré 50 öre till alla plattser.

Äj för barn.

Både fassan å mossan feck en mörrk uppsyn, å fru Janson gol: "Ja, nu får man föståss se snygga saker däroppe. Jag har nog märckt att era snorungar ha ränt ikring å vevat hela vikkan, å ni ska si att de ä *vi*, som figurerar i domses drama." Å fassan gnägga: "De där ä nog bara jyckel. Men ja jalar väl opp, om ja okkså ska kosta på mej min sista tralling."

Vi hadde välan en sirrka 18 fullväksta på bänkana, förutom alla grabbar som slank in gratis, å klokkan 8 satte vi i gång.

Så fott fössta ackten bjunte, höde vi fassan mullra prexis som en avlägsen åska, för han såg sej schälv

kåmma knegandes halft på snusen, å rätt som de va trampa han i koss me påkana å jode nära ladiga schästikulasjoner me lemmana å slog skallen i en lycktstolpe, så stånkan rulla åven, å sen vatt billden svatt.

"Du va allt bra ömfotad, när du geck i sån där jekla otackt", visska Kalson åten å kickan i sidan.

"Där har du, Kal Fredrick, för ditt krökande om lördagana", mena mossan, "nu kan du jäna schämmas offentlig. Tykkeru de där sir snyckt ut?!"

Gubben vatt häffti å ville kuta opp, men dom höllen kvar i vepan, å vi veva opp andra ackten, där Jansonskan smög ikring i fasstun på morronkvisten i kott stubb å trasiga flaneller å lag örat på Pettesons dörr för å lyssna. Effteråt pillra hon i domses nyckelhål me en hånål å jura in i legenheten me spänd blick.

Pettesonskan, som satt bakom fru Janson, stakk hux flux fram laffsingen å flata tillna en lavett å gapa: "Där får hon, gamla rävlya, för sina lömska inspiraschoner! Gusskelov att sånt kan uppdagas jennom fillmen."

I tredje ackten visa vi mossans mockafest, där alla beskana satt å gaffla, så matsalsmöblena runka, å mossan åla kring bode å truga bott kringlena, men så fott hon smet ut i tjöke, jode rom fösmädliga grimaser allihop å stoppa i sej tjäckt me bulldopp, så rom nestan storrkna.

Tjäringana satt som fölamade å gucka på fillmen å pussta höckt, men slutligen veva vi sista ackten, som utspeltes i pottgången, där Klasse å hans jassnoppa stog å sleta varandra å hadde alla slax tjärleksschåser för sej, för dom skulle föståss få varandra i slute prexis som i vanliga fillmdramer. Men då brann

de löst på en gång, för gajen vråla till å satte fart mot vinnsdönn, å Klasse kjörde fram för å kråssa apparaten, men då sa Jallmar: "Tare lungt, Klas, de här ä min egen machin, å den rör min schäl ingen."

Åskådana gorrma å själlde i kapp å ville ha tebax biljettkosingen, å fassan snodde å leta effter oss, men vi hadde klarat oss i en vindshörna, å där satt vi kvar, tess våran fillmpubblük vatt tvungen å utrymma lockalen.

I SIGARRAFFÄR.

Sigarrbutikena i Ståkkålm har sällan manliga bitreden utan hemt står de en nyångdulerad dosa innanför dissken å kurschar knaster eller väger opp snus å vinglar me blikken, fall de kåmmer nån schärsjillt kjusi stare in. Men våran sigarrhanlare neri hörnan hadde en gammal skrålla, som inte gilla nån allmen kuttis utan bhynte fjedra sej för sjefen, å hon vatt så hemskt lekfull, så han vatt skraj å geddena galassen hjemte ett snyckt avgångsbetyg.

”Ja ska lära opp en grabb i ställe”, san åt fassan, ”de ä tusan så mykke renhårigare åsså slipper en alla galanta obehag. Vill herr Andeson sjikka hit en av sina gåssar, så tar jan jäna nån vikka på prov.”

Fassan sjikka mej dit mesamma, å ja satte mej in i sigarrbransen på ett lite kick. Ja jenomgick varenda låda å smaka på märkena, å dässutom prova ja dom olika sigarrettena, när hanlan va ute, å trenna mej i snusvägning på lediga stunder.

Förövrut kurscha ja daxnyheter å vekkoblad me en viss nånsjalangs å rekåmmendera olika slax hjulsaker, som hanlan hadde lackt till påseende i glaslådan, så kommissen geck inte så darrit.

”Du får inte krilla bott någe snus eller rökvärk utan mitt tillstånd”, sa han andra dagen, ”å kåmmere nära snikna beskar in å vill tjyvläsa följetången, så läggeru kardan på blackan å säjer ifrån.”

Åsså dök han in i en avsjilld alkåv innanför butiken för å byta slipps. Då kåm de injalandes en liten knatte

å bedde: "Kan ja få för 20 öre matsnus åt Erixon i 5:an. Han har krill här, så han betalaret om freda, när han får löningen."

"Hellsa Erixon att snuse ä slut för tillfället", svara ja, "men vi får in ett nytt lager om freda." Grabben lipa till å kuta sin väg, men strakst effter stolpa fru Fåsslund in, å när hon feck syn på mej flina hon vänlit å kvittra: "Ja ä så greslit intresserad å veta hur de geck me Baronässan Björnhonas hjuvelsmykke, så ja måste få läsa slute, innan ja går opp me kassen." Åsså pep hon ett nyutkåmmet vekkoblåd från disken å klämde fast pängsnén på nosen å schönk ner på stoln innanför dönn, men ja håppa blikstsnappt fram å röck avna bladet, så hon vatt sittandes å lesa i händerna me spänd min.

Tjäringen gapa lenge på mej, åsså röt hon: "Schäms du inte, din schuhurrande drummel, att behandla kundena så juriskt!! Ja leser ju inte mer än följetången, å sen lägger ja bladet tebax på sin platts. De har man för att man jynnar en sån här simpel å osund affär." Åsså bar de iväg ut me Fåsslundskan, så stjalfransana hennes slets av i dörrsvängen. Hanlan kröp strakst fram ur alkåven å sa me ett jemytlit grin: "Bra jott, Villem, så där ska rom tas! Ja märker att du klarar den här biffen, å nu får du vara kvar å stänga butiken schälv, för ja går på samman-trede i föreningen Kjänn på tobacken.

Fram på kvellskvisten stövla både fassan å Kalson å Lövberg in i butiken, för dom skulle handla trynmjöl av mej, sa rom, å gubben va stält över att ja äntligen fått en rejäl anställning.

"Langa hit me en dosis Junglövs etta", flabba rom å hyva opp nära kopparören.

"Ja ska ta av de allra fäskaste", svara ja å dök under disskan, men mennas gubbana gaffla å orera, hällde ja 3 askar nyspullver i snusburken å röde om, för att dom skulle få nysa kraftigt allihop. "Vassego å ta vasin pris", sa ja å rack fram snussleven.

Dom passa på alla tre å stakk stora prisar i kranana å snusa opp pullvret i kanalena — å ackta er för vargen, vikket nysande de vatt i butiken! Fassan nös, så mösschärmen låssna från kullen, å Kalsons västknappar flög ur å stussa mot fönstre, å Lövberg nös 5 gånger på en gång, såre lät prexis som när en flodhäst storknar av kikhosta. Dom skulle föschocka protesterera, men vattenda ord åkte ut jenom durken på rom i ställe. När rom hållis i $\frac{3}{4}$ vatt dom lungnare, å Kalson harkla: "De här va apslut inge nårmalt snus. Grabben ha rört i någe jekelskap." Då ava fassan emot mej me hopvekkade ögonbryn för å bomma på mej, men ja mutan me en stor aromatisk sigarr å sa att snuse va eckta, fast de va schärsjillt mäktigt, åra lanka rom ut, fast dom morra å nös långt ut på gatan. Dom trava direkt till ett kafé för å schölja ner snuse me bira, å fassan tyckte: "De ä välan jökite å själla om grabben, fall han är oschyldi." Sen tände han sigarrn å drilla: "Nu ska ni åtminstone få fröjda er åt oset, gubbar," åså drog han ett par blott å smacka. Men ja hadde pillrat in ett tåmtebloss jenom hela sigarrn, å bäst som gubben halsa å sög, knastra de till, å yx kax stog de som ellkvast kring mulen pån. De vatt nestan panik på kafét, gubbana gasta, å fassan hyva stinkadorusen å rusa på dönn, å sen kåm alla 3 sättandes som retade bufflar för å ge mej på nöten, men då hadde ja redan stänkt butiken.

SOM HUSLIG BEKJÄNT.

Breckenjälms kokeska ringde i går mosse te mossan å kackla: "Kan fru Andeson tänka sej ett sånt elände! Husan ha vatt opptjäftig mot frun, å frun ha själli nerna, så hon ha packa sina prylar å gett sej åv hux flux. De geck väl an om vi inte skulle ha stor gåsmidda i dag klockan 6. Dom ha invitterat 22 pärschoner, å vi har ingen som serverar. Kan inte frun kamma ifrån?"

"Å Mina spralli", svara mossan — "närå, ja ha hjust lackt hela hjulbyken i blöt i tvettstugan, å frexten ä ja alldeles för kårpulent för jobbet. Hur tror Mina ja skulle kunna få in mina vålymer millan jästena? Men kansje Villem kan fösjöka sej påt, fallatt han får sina instrussischoner. Han kan nog agera bekjänt, åre ä mykke finare."

"Ja jösses — låten kamma, så vi inte blir strand-satta", lådra Mina. "Han får säkert en bra dussör för besväre. Men ett livré kansje han skulle hatt.

"De odnar sej välan", sa mossan. "I vässta fall får han tjöpa ett billit på stampen." Åsså lag hon ner tratten å blynte rya om jobbet å sjikka ner mej te juden i hörnan, men när han höde vare va frågan om, grina han judlikt å gnägga: "Tror du att kånungens män jäskar på sina riggar? De vore välan skandal." Då ga ja attan i juden å kila iväg te Slotte, å där kjörde ja på en utkrumelerad kille å jode mej

mjukis å frågan om han hadde ett kanslat eller avlackt livré å låna mej för en kvell.

"Tjacka en spade å gräv ner dej i snön!" freste pajsarn å spende in ryggkotena. "Du ä visst inte fullt frissk i järngångana." Åsså jode han helt om, såre knastra i gallonena. Meresamma feck ja en jus iddé å skubba till en offentli kåstymattelje, där ja feck hyra en rickti galadress för 2 spänn, å när ja svidra mej i den, vatt mossan hänrykkt å snyffta: "Han ä prexis som en sagoprins, bara inte pachbykserna vore så jement ruggia där bak."

Sen snodde ja iväg te Breckenjälms, å kokeskan tyckte ja va höckst sjangdåbel. "Bär nu in soppan jenast", gaffla hon, "å servera från venster. Dom ha redan bänkat sej å ska börja bulla in landgångar."

Ja håppa in å langa fram tallrickana me en jekla schvung, såre stänkte ända opp i nyllet på fönämietetena.

"Jasså, hesskapet ha skaffat sej livererad bekjänt", pep en av frunsena.

"Ja, de verrkar mera kåmmilfå", jama Breckenjälmskan å såg stram ut.

Sen skulle rom ha gås, å kokeskan kām känkandes me hela jure på ett silverfat å gol: "Frun ha sackt ifrån att den ska bäras in hel, hon ska schälv schära opp å lägga för. Orrkar du me anrettningen?"

"Jo, va lungn", svara ja å balangsera in me fate på alla fingertoppna. Men hjust som ja skulle lyffta keket över nakken på en offisesfru, halka gåshelsike av fate å rulla långt under bode å flåtta ner fjotton par silkesstrumpor på en bräda. Fruntimmena for opp å vatt krämservita i näbbet, men ja dök under bode å hala fram fågeln i ena bakskanken å vinga

opp skrovet på fate ijen me en ledi schäst, men då befallde Breckenjälmskan: "Gå genast ut å hemta in den andra gåssteken i ställe! Gusschelåv att ja va så föstånddi att ja tjöpte två!"

Men de va föståss rena löngnen, för när ja kåm ut tebax i tjöke feck kokeskan halvväx pippi, för dom hadde inte mer än en. Hon facka gåsen om live å duchana under vattenkran å sen freste hon oppna i grytan ett spass, åsså spankulera ja in me delikatessen ijen, fast då blengde jästena snett allihop, för dom kjände ijen kånstruksjonena å kunde inte keka me nån vidare smak.

Effteråt sa kokeskan: "Nu fåru gå in å ta bott tallrickana å servera glassen, å sen slår du opp sjampissen i rom låga glasena."

Ja slank in å röck av dom possline, fast alla inte hadde fått i sej pottsjonena, åsså pillra ja dit andra fat å blynte je rom av glassen.

"Inte så greslit mykke", gnissla en övermogen dosa å sprita me lillfingre.

"Åss, fröken stoppar välan för en rejäl slabba", sa ja å geddena en skopa till. Dom fössta feck väldiga pottsjoner, men mot slute vatt de knalt, å sist vare bara en liten klikk kvar, men den slengde ja av slevan me sån fermité, att den åkte ner mittemillan bröstformaschonena på en pickant uringad nåd, så hon lag opp ett gallrop å klämde mellanjädet mot bodskanten. Breckenjälmskan hosta å morra, men ja schynda mej å servera sjampissen fast ja i bråsskan tog ackvaviten å slog opp åt dom. Fruana grina å söp effter lufft, å ögena åkte i koss pårom, men gubbana smacka å drakk i båtten. Breckenjälmska schälv vatt hemskt bokkad å blynte hålla tal, å fast de koka i

frunsena, måste rom sitta kvar å skåla, tess dom vatt nedrit blaskiga allihop. Ja spädde på me både sjampiss å brännvin, men slutligen reste sig Breckenjälmskan å gurgla: "Ursjäkta mej, ja ska bara ge min be-
kjänt en ekstra vink" — men när hon skulle ta 1 steg rulla hon direkt under värmeelementet å vatt liggande macktlös.

Ja feck 10 lock av Breckenjälmskan, när ja geck, för han satte värde på blandningen, men tanten hans kansje ä i smällan än, efftersom hon inte ha ringt å själli.

SOM HJULGRANSFÖRSÄLJARE.

Änckefru Buhla från Bråmsten va inne i stan å hanla lutfissk en dag, årå jala hon föståss opp te Söder i frusset tillstånd för å få lapa varmt fika å snacka me mossan ett tag.

”Om Villem har darrit me fökjänstena te hjul, får han jäna åka ut å hugga nåra hjulgranar på min tåmt, å dässutom kan han allti norpa åt sej flera på tåmtena breve, när de blir skummet”, tykkte tanten å stakk en flåttmunk i pipen.

”Ja takk”, svara mossan, ”han ska få min gamla kjöttyksa me sej, så hugger han inte åv sej påkana samtidit. Men de kansje blir dyt å fåssla hem dom?”

”Nå vass”, sa tjäringen, ”ja kjänner pärschonligen en hjänväxman därute, å han kasstar jäna opp dom på en lastvangn, när tåge går förbi.” Åsså stakk hon lutfissken under stjalen å viffta iväg ut.

Dan effter åkte Olle å ja te Bråmsten å lubba ikring på domses skoxmarrker, men vi hitta bara 3 granar, å rom va över 5 meter i höjd var. Vi högg i alla fall ner dom me kjöttyksan å hasa rom te statschon, men när kjänstemannen spana dimenshonena, freste han: ”Fy för alla hjänvägens farkoster, såna långa trän! Ska ni slepa rom här te stan, fåni allt kränga rom pär meter.”

Slutligen hyva han opp dom på en öppen plankvagn, å när vi kãm in te stan va Valle emot oss me 23 hjulgransfötter, som fassan snikktrat ihop, men dom va för små allihop.

"Dom där måste vi kurscha mesamma", mena Valle, "annas få vi hyra ett garach å ha rom i."

Vi stakk vasin gran under armen å satte väg jenom stan, men granana va så jement långslepiga, såre vatt stagnaschon i trafiken, å när vi hala rom rätt över gatena kjörde bilana över dom, såre braka i toppana. Vi sopa rom me oss ända ner te Slussen å reste opp dom mot Kaljohan, för dom va väldit bångstyriga å ville ideligen ta överballangsen, men blikstsnapt for en trafiksnut emot oss å böla: "Åt helsicke me era källosala hjulgransbjässar! Här ä tillräcklit hopjoxat förut!"

Valle vatt trach å släppte sin granstam, å hela russen fallde direkt över bylingen, så han vatt liggandes prexis som levande begravnen i frissk granisluckt, å bara halvsulena å sabelspettsen hans stakk fram mellan barrena.

Mennas snuten låg insnärjd, facka ja å Olle i våra granar å skena över bron me rom, å fålk kãm i eckstas, för dom likna långa gröna bröllopsslep, men Valle feck sej en snytning av kånstapeln, så han vatt långt effter, fastatt han hadde 23 hjulgransfötter ekstra å lubba me. Vi gnugga undan opp te Munckbron, där de stog nåra grifflar förut å krängde granar, men när vi reste opp våra äksemplar, jode rom ett sånt greslit intrykk, att madammerna sluta me kommessan å ställde sej å storgapa på rom.

"Okken i fädeneslandets fridfulla dalar tjöper en sån där abnårm skoxjätte", gaffla slutligen en tant,

som hadde ett stånd me krulliga hjulstakar å annat pappesmoj, "dom där kan ni kurscha te nån timmermann, som bygger hus på vischan."

"Tjaffsa inte, frun", svara ja. "begriper hon inte att dom här granana ä avsedda för större familjer me många kilar." I desamma släppte Olle taget om sin gran, för han hadde blitt väldit hvalhänt, å den sopa till tjäringen å hennes låga stånd, så klabbet vatt hjemnat me hjorden å hela torje blidde granrisstrött.

När vi höde tjäringanas ylanden å varsna domses ettriga tirer, begrep vi att vi skulle få hela hopen över oss, så vi tog ett nytt tag i granruskena å kjörde opp jenom grändena i full fart å sopa me oss både dragtjarrer å ensjilda pärschoner. På Vestelånggatan bhynte Olle gapa: "Majestätiska hjulgranar till salu!" åsså reste han opp sin gran i en hörna, men innan den kåm i rak ställning, hadde han viffat ner 3 sjylltar me toppen å fått 5 uthengda yllekåffter på grenana, årå håppa hanlana ut för å ge grabben en språngskalle i hjulbråsskan, så han måste lägga utav sjoket å sno sin väg. Valle å ja fottsatte me våra skoxträn ända ner te Hjäntorje, men där trampa en åkarkamp på Valles granspetts, så ynglingen släppte skafte å slog en vålt bakåt, å sen gedde han näkken i transpotten. Ja slepa i alla fall mitt granhelsike neråt Sjeppsbron å tänkte tippa i strömmen, men hjust som ja skulle hasana över spårlinjena, kåm en motorsyckel me 350 knops fart å kjörde in mellan kvistana å röck me sej hela russkan, så ja spana inte mer än yttesta toppen avna, när ekipaget slank om hörnan.

Vi kamma direkt ingen hjulkosing den gången utan kjände oss i stället lika utslepade som granana, när vi sen jala hemåt fram på kvellskvisten.

PRIVAT SJYLLTMÅLNING.

En dag i förr vikkan varsna ja en kvanting, som smelde opp en ekstra hjulsjyllt åt hanlan mittemot, å han klabba bara fast nåra stora svatta bokstavsfasoner på en vit pappsjiva, såre va jott på ett lite kick. Ja kila strakst iväg opp te Jånne å snacka men om saken, å han jålpte mej skaffa grunker te jobbet, å sen snitsa vi till alfabetiska bokstever i flera dimensjoner, för Jånne har en jekla kläm på systämet. Effteråt tog ja me mej ett snyckt prov å stega in i rom olika affärena på våran gata å fråga hanlana om dom ville beställa nåra ekstra sjylltar för billigt nettopris, sirrka 2 krisch pär styck, å rom vatt hänrykka å beställde tvätt på sjivan. Ja hadde en leverangs på 12 sjylltar te dan därpå, så ja feck hugga i å gnissla på skarpen, när ja kãm tebax hem ijen. Brorsena jobba å klistra, å när en del bokstever tog slut, klämde vi dit andra i ställe, för vi hann inte mixtra till nåra nya.

Slutligen hadde vi sjylltana klara, men de va nestan skumt, när ja stassa iväg ut me rom, å kundena hadde inte tid att kasta en blick på rom i hjulbråsskan, utan ja feck schälv smälla fast dom, somliga i fönstena å somliga utanpå lockalen.

En attemat skulle ha en provissorisk sjyllt me tekst "Smörgås-buffe", för domses gamla hadde spräkkt på långsen, å där langa rom åt mej en stege å bedde att ja skulle pillra fast sjyllten ovanför ingången. På

nåra ställen gedde rom mej 2 lock kântant, men dom andra marufflana gol: "Kåm ijen om 1 par dar me kvitterad rekning!"

Men passa er, vikken valsning de vatt, när ja effteråt geck för å kråva ut kosingen. Hela affåsjanget va i uppror, å smockan hengde i lufften från ena gathönan te den andra, så ja todes inte visa näbbet, för ja begrep att sjylltana va hemskt feljoda i bråsskan. På attematen stega de ideligen in pärschoner, som bedde att få kika på domses buffel, å kassösken förstod inte ett barr utan bet till varenda en, så rom avläxna sej snappt å bordena stog tomma. Saken va den att Olle feck ett l över, åre klabba han fast i slute på domses buffe, såre vatt "Smörgåsbuffel" i ställe.

Längst opp i hönan stog de en hoper ståkkålmare å flabba, för där satt 2 sjylltar av våran fabrikaschon alldeles breve varandra, å på den ena vare tekstat "Snormakeri", för vi glömde bott ö-prikkana, å på den andra stog de "Spottmagasin", åsså fott sjefen öppna, vare nåra grabbar, som håppa in å spotta i butiken, så han själlde å for ut som en karuschagubbe tag på släng. Ja vatt engsli å lubba ifrån plattsen, men då åkte ja i valsen för bokbindan å boktrykkan, som beställt en sjyllt i kompiss. Dom hadde fått fel vockaler, gnägga rom, för de stog "Bukbindare" å "Baktrykkare" på pappsjivan, å rom huta åt mej, så ja todes inte hosta om kosing utan snodde åt ett annat håll. Ett rökeri hadde fått en stor sjyllt me påskriff "Ensjyllt spökeri", så rökmästan såg inte röken av kundena utan va så illsken, såre låga aven. Möbelhanlan bråmsa å högg mej i peruken å peka på sin sjyllt å fråga om ja stava te hjärnsångar effter naturläran.

"Va tusan skulleru sätta dit H-t för", san. "De ä visst bara *din* hjäna som böver ligga i ensjilld säng, för den snurrar ju mera än runt", san å hiva pappsjyllten effter mej. Tanten, som hadde basar, dök också på mej å freste: "Här står ja lungt å kurschar mina galanterier, å gång på gång travare mennicher in å bejär att få köpa hjul, både kugghjul å attemobilhjul, utan att ja begriper vare ä frågan om, fönn ja kikar på sjyllten å oppserverar att det står 'Hjulbasar'. De kan apslut inte vara nån reklam, tvättom."

Ja tog på karutten, men då facka korghanlan strakst breve tag i rockschörte på mej å kjöt: "Jasså, du töss visa dej, din rakkarkis. Här har polisen slatt ner på mej för din föbaskade sjyllt, som ha grundat ner hela min affär. Kika här!" Ja blengde på korgsjyllten, som Olle knåpat me å läste "Alla slax krogar till salu". Fastatt de prexis inte va mitt fel att grabben kastat om bokstevena, feck ja ändå en toffel akteröver av hanlan, så ja åkte fram te Lasonskans vitvaru affär. Krattan satt å gola innanför dissken, för vi hadde satt "Våta varor" i stället för vita på hennes hjulsjyllt, å bylingen hadde vatt där å grejat, för han trodde hon jobba me hembränt. Hos fönsterputtsar Jonson hadde vi smällt ihop: "Fönster pussas varje dag", så han vatt utsatt för nedrit jyckel, å lumpoch skrothandlan va greslit retad, för han hadde fått "Skrupp- okk Lothandel" över sin dörr. Alla väst hässken va hjuveleran längst ner i hönan, för fålk kåm in å kallan för "jevulerare", å den titteln stog trykkt i fönstre, sa rom. Hans affär hadde fått en stark hjulknäck, san, å äre så han inte repar sej, sjikkar han en stämning fram på nyåre.

P Å B A D I N R Ä T T N I N G .

Innan mossan feck så många kilar, brukte hon kjänstjöra som ekstra ordinarie badeska på en ståkålms badinrättning, när dom hadde brådis te häljena, så hon ä inne i alla baddettaljer, fast hon inte vatt i farten på lenge. Men förra vikkan vare så hemskt många bättre pärschoner, som ville bli renjoda före hjul, så 2 stykken badmadammer vatt krassliga av överfunkschon, årå sjikka rom order hem effter mossan att hon skulle kamma å hugga i ett par timmar om dan, åre låva hon, fastatt hon hadde tjuvtjäckt me jöra förut. Men i fredass mosse stuka hon tummen i limpdegen, som hon skulle knåda ihop, innan hon skena iväg te inrättningen, årå vatt de en kurschli gnäll hemma i tjöke.

”Ja kan apslut inte hanskas varken me menniche-skrov eller bosstar, när tummen alldeles ä ur fårm”, böla hon, ”han värrker prexis som han vore avhuggen. Du får bestämt rigga dej i mitt heljutna bomullsförklä å kila dit i mitt ställe bara för i dag, Villem. Säj att du ä min äldsta doter å att din mossa vatt ute för ett huslit olyxfall!” Åsså kamma hon fram sköret över örena på mej å jode nåra små kruseluller me lokktången.

”De här ä fjäde gången ja skrudar mej i fruntimmespalter”, grymta ja, ”å ja ha lessna på jobbet. Frexten har ja ingen smäll på renjöring av nakna kvinns, såre kämmer å haka opp sej i alla fall.”

"Akkakk, ja antar dom låter dej hållas på manliga avdelningen", svara mossan, "där ha ja schälv gnott å bosstat i min ungdom. Å anbelangandes skrubbningen, så bjynner du me påkana å armlengdena på rom, åsså får dom jöra en helomvändning i kare, såru kan gnugga rom på ryggen ettsettra. Grunda nu inte ner dej grabb, såru föstör fökjänsten för din strevsamma moder", gnällde hon å bet i tumändan under hög hjemmer.

Men när ja kåm te inrättningen å anmelde mej som fru Andesons doter å bedde att få kjänstjöra på mansavdelningen, flina rom å sa: "De ska vara gamla förhådade kvinns, te de. Frövrít äre lenge sen vi sluta me motsatta kjönet." Åsså focka rom in mej på fruntimmeskarbadsavdelningens klass 2, där ja hux flux skulle ta i håll me ett par obadade anonyma madammer. De va nestan såre geck isbrytare lengs ryggkotena på mej, men ja dök ändå in i båset å släppte på vådis ur kranana, tess karet vatt fullt, åsså kika ja in i ena hytten, där de satt en besk i lentyge, å gol: "Vassego, nu ä soppan klaris!"

När ja sen kåm tebax in, låg krattan i baljan å kråma sej som en gammal pållak å bara stotåna stakk opp.

"Nån bosstning böver ja inte", hosta hon, "för ja har sånt ömtålit sjinn, å min lekare säjer att de trakkasserar nervena. När ja ha lega fädit, så ringer ja, för effteråt vill ja ha en såmmarjum dursch."

Men de drog ut på tiden, åre andra kvinset bjynnte vesnas, för hon satt naken i sin hytt å vänta på bud, å när ja inte höde nån singnal från badkare smet ja in å låssas kjänna på vattentemperaturen, men då drog ja ur pråppen neri karet å jala ut ijen, så vådisen

rann ut å tanten vatt liggandes ensammen på botten. Hon ringde å själlde å fodra ny påfyllning, årå gedde jana enbat kallt, så hon måste ta ett skutt directt ur kare in i hytten, där hon schönk ihop i ett lakan, som ja hyva åtna, å sen vatt hon sittandes å hicka i en hörna. Mennas spola ja ihop ett nytt bad åt den andra tjäckare madonnan, åsså avläxna ja mej mens hon trava in å vrok sej i karet i naket tillstånd, men yx kax ringde hon i bjellran å tjaffsa: "Vattne ä ju så syndit hett att om ja ligger i en kvatt, ä ja jenomkocht på 2 sekunder. Släpp för jösse namn på kallare! Sen vill ja ha en rejäl bosstning å dässutom ensjilld mas-sach över nakken."

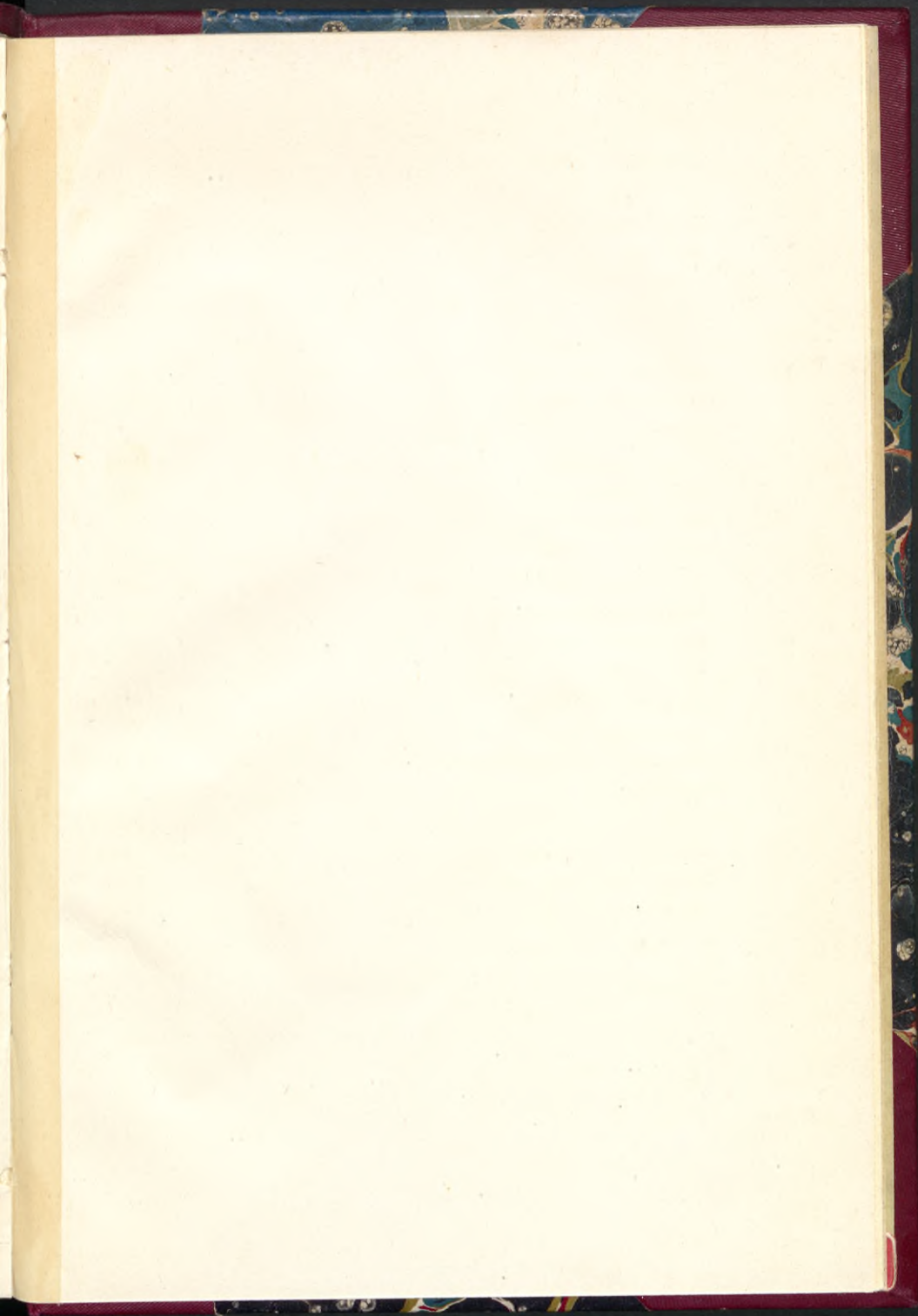
I samma momang stakk den andra krattan in no-sen å gasta:

"Va äre här för slax badsätt? Ja ä van att bli be-kjänad å torrkad på ryggen effteråt åsså få en klapp under fotsulan så lifsfunkschonena vaknar." Ja viffita åtna me ena kardan åsså vridde ja opp kallvattens-kran me den andra, så sen kuta ja effter handdukar, men ja hann inte långt fönn ja höde ett sabla hojtande inifrån badrumme, så ja måste skutta tebax ijen, årå låg den tjäcka tanten i kare å va blågredelin i näbbet å kjöt: "Oj, oj, stäng av kran — de här va de kallaste varmbad ja vatt me om — jäälp — de fossar över — ja ä väl ingen isbjön heller — de här ä en fräkkhet utan like — husch! hurschh!" Åsså tog hon ett lufft-språng ur karet in i avkledningshytten å ropa på bad-intendenten å fodra tebax biljätten å satte sprall på pärschonalen, men då insåg ja att de va knepit å jöra fruntimmer te lags, så ja galåppera ifrån både jobbet å jänget.

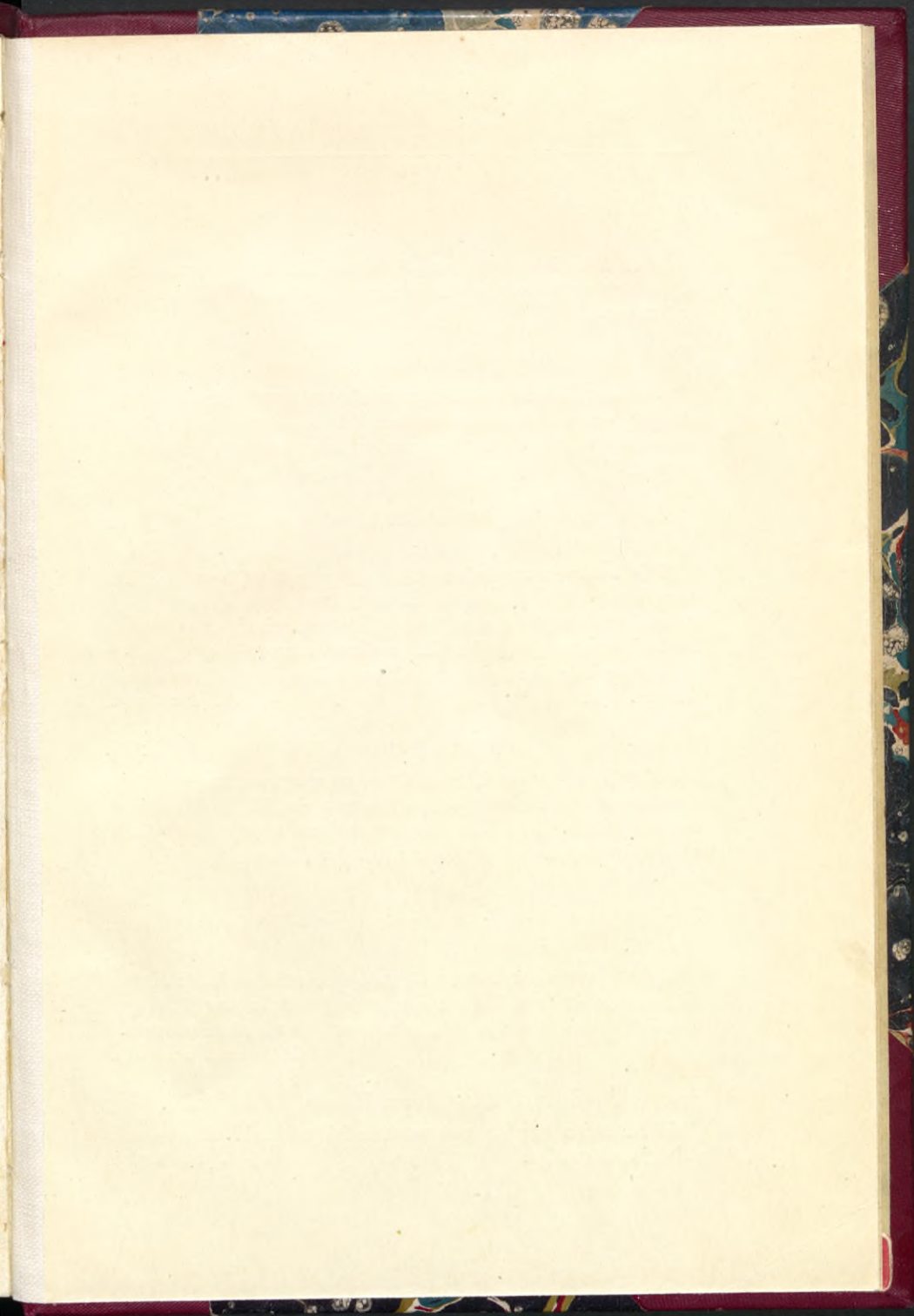
INNEHÅLL.

Som skomakarelev	5
I sjarkutteriaffär	9
I fottografilära	13
Som barberarlärling	17
Som skraddare	21
I murarlära	25
På tryckeri	28
Som provresande	31
Som kontorssjef	34
I färghandel	38
Som målarlärling	42
Som ensjlld biljettförsäljare	46
I ägghandel	50
Som tidningsförsäljare	54
På advokatåntor	57
Som bussförare	61
Som kånfektgrabb	64
Som ballånggrabb	67
I musikkapell	70
Som hisspåjke	74
I skobutik	77
Som sirrksmennicha	81
Som kondiselev	84
Som ångbåtskalle	87
Som levande pressreklamator	90
Som bonddreng på vischan	93

Som jålp i lantbruxhem	97
På frilufftsцен	100
Som barnfröken	103
Med eget musseum	106
I målaratteljé	110
Som tidningsreporter	113
Som snikkarlårling	116
I sotarlåra	119
Hos levande hõnsfru	122
Som kuttergast	125
Ombord på lustjackten	128
Som eget hittebarn	131
Som jålpfru	135
Som fõnsterputtsare	138
Som åkspresskar	141
Som lekare för en dag	144
Som trållkånstnår	147
Som boksare	150
På damskrådderi	153
I balåttkår	157
Som egen biograffõrevisare	161
I sigarraffår	165
Som huslig bekjånt	168
Som hjulgransfõrsåljare	172
Privat sjylltmålning	175
På badinråttning	178

Made 11/14
257 c

Dr Zimmertürs bisarra möten av *Frank Heller*.
5: 50.

Är en äkta Frank Heller, där de kvicka aforismerna överflöda och de oväntade schackdragen fylla med häpnad och spänning.

Adam av *Mollie Faustman (Vagabonde)*. 3: 25.

"Vad som främst utgör hennes charm är väl den från alla dogmer och all slentrian kemiskt fria friskheten, som tillåtit henne att se klart där de flesta andra människor avgjort se dunkelt."
Nya Dagligt Allehanda.

Den nionde biljardstöten — och dess följder
av *Anders Eje*. 5: 50.

"Här möter man denne omätligt populäre äventyrsskildrare i sin allra högsta form. Det är samma schwung och rutsch och klatsch över hans stil, samma vitalitet över hans fantasi, samma tjuvpojksglimt mellan raderna — allt det där som man har vant sig vid att ha roligt åt i sällskap med Anders Eje."
Aftonbladet.

En sensation i december av *Gösta Rybrant*. 3: 75.

Boken handlar om huru ett par internationella förbrytare försöka stjäla Nobelpriset och huru de bli avslöjade av bokens hjälte. Hela historien är skriven med rivande fart, och spänningen hålles vid makt från första sidan till den sista.

Jorden runt med 8 damer av *Gösta Segercrantz*.
7: 50.

"Boken är skriven rappt och roligt, där finnes både Frank Heller och Anders Eje i stilen, och det hela har blivit en ovanligt underhållande bok, som kommer att gå som smör."
Gotlands Allehanda.

Sankt Andreas' huvud av *Harald Wide*. 3: 25.

"Författaren har en god portion både kombinations- och skildringsförmåga."
Aftonbladet.

6000179236

Göteborgs universitetsbibliotek

1.65

JOHN JOHNSON
BOKENJÄRE
GÖTEBORG

